

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

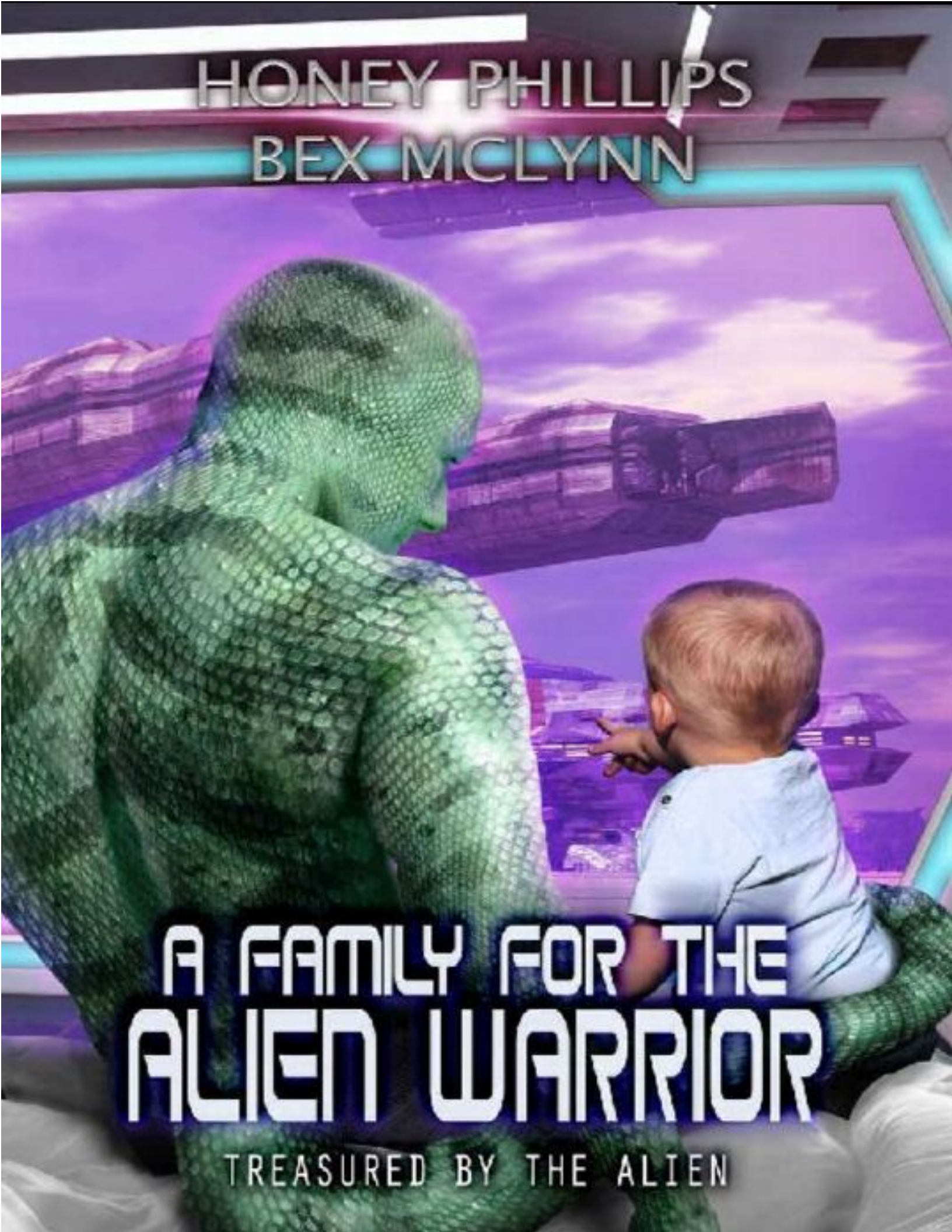
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A movie poster featuring a large, green, scaly alien warrior in the foreground, seen from the back. A young child with blonde hair, wearing a light blue shirt, is sitting on the alien's back, pointing towards a futuristic cityscape visible through a large window. The city has purple and blue buildings and a flying vehicle. The sky is a mix of purple and blue. The title 'A FAMILY FOR THE ALIEN WARRIOR' is at the bottom in a stylized font, with 'TREASURED BY THE ALIEN' below it. The names 'HONEY PHILLIPS' and 'BEX MCCLYNN' are at the top.

HONEY PHILLIPS
BEX MCCLYNN

A FAMILY FOR THE
ALIEN WARRIOR

TREASURED BY THE ALIEN

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

İçindekiler

Başlık Sayfa Telif

Hakkı Birinci

Bölüm İkinci

Bölüm Bölüm

Bölüm Üçüncü

Dördüncü Beşinci

Altıncı Yedinci

Sekizinci Bölüm

Bölüm Bölüm

Bölüm Bölüm

Bölüm Bölüm

Bölüm Onaltıncı

BölümDokuzuncu

Onuncu Onbirinci

Oniki Onüçüncü

Ondördüncü

Onbeşinci

On Bölüm Yedinci Bölüm

Bölüm Yirmi On Sekizinci

On Dokuzuncu Sonsöz

Yazarların Notu

Diğer Başlıklar

Uzaylı Savaşçı için Bir Aile

Uzaylılar Tarafından Değerli 4

Honey Phillips

Bex McLynn

Telif Hakkı© 2020 Honey Phillips ve Bex McLynn

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, aşağıdakiler de dahil olmak üzere, grafik, elektronik veya mekanik herhangi bir yolla kullanılamaz veya çoğaltılamaz

Yazarın yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt, teyp veya herhangi bir bilgi depolama erişim sistemi ile çoğaltılamaz.

Sorumluluk Reddi

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya kurgusaldır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler, kuruluşlar veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Kapak Tasarımı: Cameron Kamenicky ve Naomi Lucas

Düzenleme: Lindsay York at LY Publishing Services

Birinci Bölüm

Yakınlık alarmı çaldığında Mganak tamir etmekte olduğu filtreden başını kaldırdı. Civardaki yapay bir nesne kurtarma olasılığı anlamına gelse de, başarılı bir yolculuktan dönüyordu ve acil krediye ihtiyacı yoktu.

"Ne düşünüyorsun, Sagat?" diye sordu rajpar'a.

Mganak'ın çalışmasını izlemek için her zamanki battaniye yuvasına kıvrıldı. Sagat genişçe esnedi, tepedeki ışıklar dişlerinin üzerinde parlıyordu, sonra başını tekrar yere koydu.

"Çok yardımcı oldun," diye homurdandı Mganak, sonra içini çekti ve tarayıcıları kontrol etmeye gitti. *İşte oradaydı.* Yakındaki bir asteroitin yakınında yüzen terk edilmiş cankurtaran botu. Sinyal yaymadığına göre, içindekiler

çoktan gitmiş, kurtarılmış ya da ölmüş olmalı. Her iki durumda da, geminin kendisi oldukça fazla kredi değerinde olmalıydı ve yeterince küçüktü. kargo ambarına getirebileceğini söyledi.

Elle kumandaya geçerek, daha yakına gidene kadar gemiyi geminin kısaç koluyla yakalayabilir, ardından ambara giden dış kapıları açabilirdi. Birkaç dakika ve biraz dikkatli manevradan sonra, küçük cankurtaran botu güvenli bir şekilde içerideydi. Ambardaki oksijen seviyesini yeniden ayarlarken, kısa bir süre onu orada bırakmayı düşündü ama merakına yenik düştü. Yolculuğuna devam etmeden önce hızlı bir kontrolden geçirecekti. Eğer tek ihtiyacı olan hızlı bir güçlendirme ise, onarımlara eve dönüş yolunda başlayabilirdi.

Dışarıdan bakıldığında hasar görmemiş gibi görünüyordu ve sadece birkaç basit onarım gerektireceğine dair umutları arttı. Hiçbir tanımlayıcı işaretler vardı, ancak bu nadir görülen bir durum değildi - birçok geminin genel cankurtaran botları kullanması, bunun kolay bir satış nedenlerinden biriydi.

Küçük hava kilidine girdiğinde, filikanın hâlâ solunabilir bir atmosfere sahip görünce şaşırdı. Ama sonra tekrar,

uzun bir süre yaşamı desteklemek için tasarlanmışlardı. Umarım bu, içindekilerin kurtarıldığı anlamına geliyor.

Yavaşça iç kapıyı açtı, bulabileceği şeye çoktan hazır. Ama boş bir kap ya da cesetler yerine gemi canlı varlıklarla doluydu. Ama dikkatini çeken tam önündeki kadın oldu. Ona bakarken yaşadığı şok onu hareketsiz bıraktı.

Konfedere Gezegenleri harap eden veba orantısız bir şekilde kadınları etkilediğinden, bırakın bu kadar çekici birini, uzayda seyahat eden birini görmek bile çok nadirdi. İri kahverengi gözler, küçük altın sarısıyla kaplı solgun bir yüzden ona bakıyordu.

Benekler.

Geminin loş iç mekanında sıcaklık ve renkle parlıyordu; parlak kızıl saçları, onları hapsedmek için nafil bir çabadan kaçıyor ve parlak kumaştan uzun bir elbise üzerinde süzülüyordu. küçük kıvrımlı vücudunun etrafında. Kumaş bulutu göğüslerinin kabarıklığını ya da ona bir blaster doğrulttuğu gerçeğini gizleyemiyordu.

Silaha rağmen, vücudu onun varlığına hemen tepki verdi. Kızın kışkırtıcı kokusu ona ulaştığında otomatik olarak yaklaştı ve kuyruğu kıza doğru sallandı.

Ürkek bir soluk, adamın şaşkın bakışlarını kadından küçük evin diğer sakinlerini kontrol etmesine yetti.

Gemi. Çok genç bir kadın iri gözlerle ona bakıyor, elleri daha da genç bir erkeğin omuzlarını kavriyordu. Çok daha yaşlı ikinci bir dişi ise ona tamamen küçümseyerek bakıyordu. Hepsi de ilk kadınla aynı ırktanmış gibi görünüyordu ama son yolcu öyle değildi. Oldukça hamile bir Vedeckian duvara yaslanmıştı ve bir iç çekişi bastırdı.

"Hepiniz burada ne halt ediyorsunuz?"

Wanda, cankurtaran botunun hava kilidinde duran dev yeşil uzaylıya bakarken kalbi hızla çarpıyordu. Vedeckians kim vardı onu Dünya'dan kaçırın kişi uzaktan neredeyse bir insan gibi görünüyordu. Bu erkek asla bir uzaylıdan başka bir şeyle karıştırılamazdı. Dokulu yeşil derisi, neredeyse sürüngen özellikleri ile kaplıydı.

Büyük, koyu renk gözleri ve ince bir ağzı vardı. Saç yerine, bir dizi çıkıntı başının üzerinden geriye ve omuzlarından aşağıya doğru kıvrılıyordu. Çok geniş omuzları. Dar ve koyu renk gömleği etkileyici derecede kaslı vücudunu sarıyordu ve kadının gizliden gizliye aşk romanları okuyan yanı otomatik olarak tepki verdi.

Bakışları aşağıya, aynı derecede dar siyah pantolonuna kaymaya başladı ve ne yapacağına karar vermeye çalışarak tekrar yüzüne doğru çekti. Kadın

Vedeckians'la yüzleşmeye hazırdı, bu yabancıyla değil. Onlarla ne yapacaktı? Göz korkutucu -ve rahatsız edici derecede heyecan verici-cüssesi bir yana, bir adım daha yaklaştığında bile kendini tehdit altında hissetmedi.

"Hepiniz burada ne halt ediyorsunuz?"

Alçak, derin ses kızgınlıktan çok hayal kırıklığına uğramış gibiydi ama çenesi içgüdüsel olarak yukarı kalktı ve silahı daha sıkı kavradı. En azından Vedeckians'ın kafasına acı verici bir şekilde yerleştirdiği çevirmen bu uzaylıyla da çalışıyordu.

"Terk edildik," dedi kısaca.

"Anlamıyorum. Geminiz tehlikede miydi?"

"Nereden bileyim?" Ona kaşlarını çatı. "Biz sadece mahkûmlar. Gardiyanlar bizi toplayıp buraya tıktıklarında nedenini söyleme zahmetine bile girmediler." Sıkışık ortamına rağmen koşullar ve nihayetinde yiyecek sıkıntısı, yine de bir Vedeckian hücresinde olmaktan yüz kat daha iyiydi.

"Mahkûmlar mı?" Sanki bu kelimeyi daha önce hiç duymamış gibiydi.

"Evet, mahkûmlar. Sizce gezegenimizden koparılıp bir hücreye tıkılmayı ve hayvanlar gibi muamele görmeyi biz mi seçtik?" Bir tane olarak derin bir nefes alarak, filikadaki gizli bir bölmede buldukları silahı kaldırdı. "Kaptanı görmeyi talep ediyorum hemen."

Ne yazık ki, ilk şaşkınlığı geçtiği için neredeyse eğleniyor gibi görünüyordu. "Talep mi ediyorsun?"

Silahı daha sıkı kavradı. "Evet. Gezegenimize geri dönmek istiyoruz. Şimdi kaptanı görmek istiyorum."

"Ona bakıyorsunuz. Ben Kaptan Mganak Sar'Taren ve bu da gemim *Wanderer*."

"Benim adım Wanda Peabody ve *biz* buraya ait değiliz. Bizi dünyamıza geri götüreceksiniz," dedi olabildiğince kendinden emin bir şekilde.

Dinliyor gibi görünmüyordu. Bunun yerine, ona baktı. Yüzünü çocuklara, Alicia'ya ve son olarak Kareena'ya çevirdi. Adam yavaşça başını salladığında kalbi sıkıştı.

"Bunu yapamam."

"Bunu yapamam da ne demek?" Silahı sıkıca kavradı ve kullanmak zorunda kalmamak için dua etti. "Silahlı olanın ben olduğumu unutmuyor musun?"

Başını tekrar salladı, sonra inanılmaz bir parıltıyla Hızla, Alicia'nın tepki vermesine fırsat vermeden silahı elinden kaptı. Kareena boğuk bir çığlık attı ve Alicia'nın iğrenç bir homurtu çıkardığını duyduğuna yemin edebilirdi ama gözleri diğerlerinin önüne korumacı bir şekilde geçerken yabancının yüzüne baktı. Hâlâ kızgın görünmüyordu ama Vedeckians'ın herhangi bir isyan belirtisine nasıl tepki verdiğini biliyordu.

"Lütfen. Silahı olan bendim. Onlar yanlış bir şey yapmadı. Birini cezalandırmanız gerekiyorsa, beni cezalandırın."

Davy aniden kız kardeşinin elinden kurtuldu ve Wanda'nın önüne fırladı. Küçük ellerini kalçalarına koyarak uzaylıya sertçe kaşlarını çattı. "Sakin dokunma."

Kız kardeşi onu küçük çocuğa uyarıda bulunmadan dokunmaması konusunda uyarmış olsa da, Wanda uzaylının öfkeyle tepki vermesi ihtimaline karşı Davy'yi geri çekmek için otomatik olarak uzandı. Ellerini Davy'nin üzerine koyar koymaz, Davy kıpırdanmaya ve ileri geri sallanmaya başladı. Darla yanına koştu ve acilen onu rahatlatmaya çalıştı. Alicia sessiz kalmasını istedi. Kareena ağladı. Wanda kendini uzaylıya umutsuz bir bakış atarken buldu.

Bir elini yüzünde gezdirdi, oldukça sinirli görünüyordu.

"Sessiz ol," diye emretti.

Sesi yüksek değildi ama otoritenin belirgin bir notasını taşıyordu. Davy dışında herkes sustu. Çocuk "hayır, hayır" diye tekrarlayarak sallanmaya devam etti.

Mganak onu şaşırtacak şekilde diz çökerek çocuğun seviyesine . "Korkma." Sözleri bir şey ifade etmediğinde

erkek Darla'ya baktı. "Neye ihtiyacı var?" "Dikkatini dağıtacak bir şey." Kız biraz omuz silkti

çaresizce. "Oyuncakları yok."

"Hmm." Mganak kaşlarını çatdı, sonra pantolonunun cebini karıştırdı ve bir çeşit küçük alet çıkardı. Davy'nin görebileceği şekilde tutarak, Davy'nin dikkatini çekene kadar parçalarını açıp kapattı. Sonra onu açık avucuna yerleştirdi ve Davy'ye doğru uzattı.

Davy sallanmayı bırakmıştı ve şimdi uzanıp aleti aldı. Aleti elinde evirip çevirdi, çeşitli uzantıları çekip çıkardı ve tekrar tekrar içeri itti. Daha sakın görüldüğü için rahatlamış olan Wanda, Mganak'a geri döndü. Umarım çocuğa karşı gösterdiği sabır iyiye işarettir.

"Sana silah doğrulttuğum için özür dilerim. Başka bir köle taciri olup olmadığını bilmiyordum. , değil mi?"

"Köle taciri mi?" Dehşete düşmüş görünüyordu. "Tabii ki hayır. Kim..." Bakışları Kareena'ya kaydı. "Vedeckians seni aldı mı?"

"Evet. Ve eğer köle taciri değilsen, silahımı bana geri vermeye ne dersin?"

"Gemimde silah taşımama izin vermeyeceğim. Eğer yanlışlıkla ateşlersen ve silah geminin gövdesine girerse, hepimiz ölebiliriz." Kadının ani solgunluğunu görmezden gelerek devam etti: "Buna ihtiyacın olmayacak. Artık benim korumam altındasın."

Aslında bir yanı ona inanmak istiyordu ama diğerlerinin güvenliğini riske atamazdı.

"Çok nazıksınız ama bizi gezegenimize geri götürmeyecekseniz, yolumuza devam etmeyi tercih ederiz." Nereye gittiklerini bildiklerinden değil.

Başını iki yana salladı. "Kadınları göndermeyeceğim ve Çocuklar, çalışan bir acil durum sinyali bile olmayan bir cankurtaran botuyla uzaya geri dönüyor."

Fudge. Akıntıya kapılmış olmaları yeterince kötüydü, ama kimsenin onları aramadığını bilmek daha da kötü bir darbeydi.

Görünüşe göre Vedeckians için sandığı kadar değerli değillerdi.

"O zaman bizimle ne yapacaksın?" diye sordu.

İç çekti ve yüzünü tekrar ovuşturdu. "Bilmiyorum."

Alicia soğukkanlılıkla, sanki uzaylı kullanışlı bir şoförden başka bir şey değilmiş gibi, "Eğer bizi gezegenimize geri götürürseniz, o zaman endişelenmenize gerek kalmaz," dedi.

Wanda'yı şaşırtacak başını yana eğdi ve bir an için bunu düşünüyormuş gibi göründü. "Nerede senin gezegenin yeri?"

"Nereden bilebilirim ki? Eminim sizde çeşit..." Alicia umursamaz bir el salladı. "Yıldız haritası falan mı?"

"Gerçekten de var. Ama üzerinde hangi gezegenin bir grup talihsiz dışının evi olduğunu gösteren herhangi bir işaret yok."

Alicia'nın mükemmel kemerli kaşlarının arasında belli belirsiz bir çizgi belirdi ve Wanda'nın umut ışığı söndü.

"Bilen biri var mı?" diye sordu, hissettiği kadar çaresiz görünmemeye çalışarak.

Bileğini sıcak bir bant çevreledi ve aşağı baktığında uzaylının kuyruğunun bileğine dolandığını gördü. Bir sebepten dolayı, bunu Endişe verici olmaktan çok rahatlatıcı. Deliriyor olmalı. Kız kolunu çekiştirmeye başlayana kadar bunun farkına bile varmamış gibiydi. Hızlı bir özür mırıldanırken şok olmuş görünüyordu, ama o zaman bile kuyruğu onu bırakmaya isteksiz görünüyordu, nazik bir okşamayla elinin üzerinde kayıyordu, dokulu yüzey hem yatıştırıcı ve kışkırtıcı.

İçini çekti. "Ayuul'da bir devriye istasyonu var. Sanırım sizi oraya kadar götürebilirim."

"Devriye mi? Polis gibi mi demek istiyorsun?" Görünüşe göre kelime tercüme edilmemişti ve tekrar denedi. "Onlar kanunu mu temsil ediyor?"

"Evet, bu doğru. Yine de ana bulabileceklerini garanti edemesem de, en azından daha fazla referansa sahip olacaklardır." Kaşlarını çattı, sonra bir kenara çekildi

ve çıkışı işaret etti. "Bu tartışmaya dışarıda devam edebilir miyiz? Bu alan rahatsız edici derecede küçük."

Haklıydı. Beş kişiyle çok sıkıştıktı. Uzaylı'nın devasa vücudu da eklenince daha da daralmış gibi görünüyordu. Diğerlerine hızlıca bir bakış fırlattı. Alicia

başını salladı, Darla korkmuş görünüyordu ama omuz silkti ve hatta Kareena

Başını salladı. Bu onun kararını doğruluyordu. Kendi gölgesinden korkan Vedeckian filikayı terk etmeye razı olduğuna göre, muhtemelen güvendedeydi.

Çocuklar onun peşinden koşuştururken Alicia her zamanki asil havasıyla yolu gösterdi.

"Bundan emin misin?" Vedeckian yanından geçerken Wanda Kareenaya mırıldandı.

"Hayır, ama Cire'ler onurlu bir ırktır. Benimkinin aksine," diye ekledi diğer dişi acı bir şekilde.

"Zaten fazla seçeneğimiz olduğunu sanmıyorum." İç çekerek Durumlarının daha da kötüye gitmemesini umarak diğerlerini dışarı kadar takip etti.

İkinci Bölüm

Wanda filikadan dışarı adımını atarken, Mganak'ın bedeninin arkasında olduğunun fazlasıyla farkındaydı ama kendini tehdit altında hissetmiyordu. Mganak'ın onu izlediğinden emin olduğu için omurgasından aşağıya doğru bir heyecan ürpermesi geçti. Kendini arkadaşlarının geri kalanına konsantre olmaya zorladı. Davy hâlâ Mganak'ın elindeki aletle oynuyordu. vermişti ama diğerleri gergin bir şekilde birbirlerine sokulmuşlardı. Alicia bile alışılmadık bir şekilde endişeli görünüyordu ama Çocukları koruyucu bir pozda.

Cankurtaran botu iki katlı bir binanın ortasına yerleştirilmişti. boşluk. Duvarların her tarafında kafesler sıralanmıştı ve bu kafeslerin belli ki şu amaçlar için tasarlandığını fark edene kadar kalbi küt küt atmıştı ambar kargosu. İkinci katta, ambarın çevresini dolaşan bir podyumun arkasında daha fazla depolama kafesi bulunuyordu. Arka duvarda, podyuma çıkan bir dizi basamağın arkasında iki kapı görebiliyordu. Alan oldukça dağınıktı ve tam olarak temiz sayılmazdı ama Vedeckian gemisinin iç karartıcı sterilliğinden hoş bir değişiklikti.

"Şimdi ne olacak?" Alicia normal soğukkanlılığına geri dönerek sordu. "Sanırım gerçek ranzaları tercih edersiniz?" Mganak sordu.

Filika, sadece kısmen yatabilen havayolu tipi koltuklarla donatılmıştı.

Alicia şüpheli bir kaş kaldırdı. "Ne karşılığında?"

O cevap veremedi Wanda ambarın arka tarafından bir hareketlilik yakaladı ve karanlık bir figür onlara doğru yaklaştı. "Aman Tanrım. Bu da ne?"

Yaklaştıkça, Wanda onun bir tür hayvan olduğunu görebiliyordu. Büyük bir kedinin kaslı zarafetiyle hareket ediyordu ama uzun burnu ve yüz yapısı bir köpeğinkine daha yakındı. A Esnek dikenlerden oluşan taç başını kaplıyor ve sırtından aşağıya doğru uzanarak dikenli bir kuyrukla son buluyordu. Yaklaştıkça, onun şu olduğunu görebiliyordu

koyu mavi tonlarında ince pullarla kaplıdır ve altta metalik bir parlaklık vardır.

"Bu Sagat. O bir rajpar," dedi Mganak sakince, hayvana gülümseyerek.

"Tehlikeli biri mi?"

"Elbette. Ama sadece ona zarar vermek isteyenlere."

Sagat esnedi, rahatsız edici sayıda sivri dişini ortaya çıkardı ve sonra sinsice ilerledi. Davy'nin yanına gelene kadar, hepsi donmuş bir şekilde duran küçük grubun etrafında dolaştı. Çocuğu düşündükten sonra düşünceli bir şekilde, alçak sesle, zonklayarak mırıldandı. Davy onu şaşırtarak gülümsedi ve kollarını hayvana doladı.

"Sanırım çocukları seviyor." Gülümsemesi rahatlamaktan titriyordu.

"Görünüşe göre. Daha önce hiç etrafta bulunmamıştı." Daha önce başka bir soru soramadan Mganak döndü ve yukarı doğru ilerledi. basamakları çıktı. Diğerlerine baktı ama hepsi de onu beklenti içinde izliyordu, bu yüzden hafifçe omuz silkerek onu takip etti.

Üst sahanlıktan kısa bir koridora açılan başka bir kapı kapılarla kaplı. Mganak ilkinin açtığında bir duvarında ranzalar olan küçük bir kulübe gördü.

"Mürettebat kabini."

," diye bağırdı Davy koşarak odaya girerken. "Ben alıyorum üstte."

Merdiveni tırmandı ve kendini en üst ranzaya attı. mutlu bir . Sagat da onu takip etti ve çocuğun yanına kıvrılmadan önce kolayca yerden ranzaya sıçradı.

"Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim," dedi. Davy büyük hayvanın yanında çok küçük görünüyordu.

"Aşağı inmesini sağlayacak mısınız?" Darla kaşlarını çatarak alaycı bir tavırla sordu ve kardeşinin ardından kulübeye girdi. "Sanırım burada kalacağız."

"Emin değilim-"

"İyi olacaklar," dedi Mganak bir sonraki kapıyı açarken hışımla. Kapı.

Bu kabinde tek kişilik bir yatak ve bir sıra beyaz dolaplar. Wanda ürperdi. Vedeckian gemisine çok benziyordu ve bu onun hoşuna gitmemişti.

Mganak, "Burası tıbbi bir ünite olarak tasarlanmıştı," dedi. "Hiçbir zaman tam olarak . Yine de bir yatağı var."

Alicia boş beyaz çevreye onaylamayan bir bakış attı ama Kareena yumuşak bir sesle, "Burada kalmamın bir sakıncası yok. Eğer başka kimse istemiyorsa."

"Emin misin?" Wanda sordu. "Evet, sorun yok."

Wanda diğer kadının yüzünü inceledi ama sıkıntılı görünmüyordu. Belki de steril ortamda kendini evinde hissediyordu.

Mganak bir sonraki kapıyı açarken, "Misafir kabini," diye anons etti. Başka bir minimalist alan daha bekliyordu, ancak bu daha büyük bir alana sahipti

Yatak. Zemini koyu yeşil halı kaplıyordu ve duvarlar daha soluk bir renge boyanmıştı. Alicia başıyla onayladı. "Bir tür uygarlığa ulaşana kadar bu işimizi görür."

İçeri girdi ve kapıyı sıkıca kapattı. Mganak kapalı kapıya kaşlarını çatarak baktı.

"Bir sorun mu var?" diye sordu.

"O kamarayı ikinizin paylaşacağını düşünmüştüm." "Yani odanız kalmadı mı?" Kalbi sıkıştı. Çünkü

İtiraf etmekten ne kadar nefret etse de, gerçek bir yatakta uyumayı dört gözle bekliyordu.

"Hayır," dedi kısaca. "Beni takip edin."

Küçük ama rahat görünümlü bir odaya doğru ilerledi.

Salon. Bir tezgah, mutfak gibi görünen bir alanı odanın geri kalanından ayırıyordu; bu alan bir masa ve

bazı büyük boy mobilyalar. En uçta, başka bir merdiven dizisi ikinci bir sahanlığa çıkıyordu. Sahanlığın bir tarafı

Belli ki geminin köprüsünde, etkileyici kontrol panellerine bakan iki sandalye vardı. Her iki sandalye de boştu.

"Gemiyi birinin uçurması gerekmiyor mu?" diye sordu endişeyle.

Bir kahkaha attı. "Otopilot. Gerçi şu anda geçiş halinde değiliz." Sahanlığın diğer tarafındaki kapıyı açarak, "Burada kalabilirsin," diye ekledi.

Kısa bir geçit, küçük bir banyonun yanından geçerek bir kabine giriyordu.

büyük bir yatağın hakimiyetindeydi. Ama dikkatini çeken şey yatak değildi. Pencerele duvarları tamamen çevreliyordu ve

uzayın nefes kesici manzarası ve onları çevreleyen yıldızların panoraması.

Pencerelere doğru yürürken, "İlk defa kendimi gerçekten uzaydaymışım gibi hissettim," diye mırıldandı. Belki de etrafını saran yıldızların sonsuz görüntüsü onu küçük ve önemsiz hissettirmeliydi ama bunun yerine, bu uçsuz bucaksız evrenin bir parçası olmak için dışa doğru genişliyormuş gibi hissetti. Sırtına sıcak bir ağırlık çöktü ve Mganak'ın kuyruğunun dolandığını anlamak için aşağı bakmasına gerek kalmadı. Ama bu tehditkâr bir his değildi. Sanki ona sarılıyormuş gibi hissetti.

Orada ne kadar süre sessizce durup yıldızları izlediklerini bilmiyordu, sonunda başını sallayıp ona gülümsedi.

"Teşekkür ."

Yıldızlara bakmıyordu, onun yüzünü inceliyordu ama sonra o da başını salladı. Kuyruğunu bıraktı ve onu terk etti. Bir gülümsemeyi daha zorlarken kendini beklenmedik bir şekilde yoksun hissediyordu. "Bu harika bir şey-"

Kulübenin etrafına bir kez daha bakıp yatağın dağınık olduğunu ve yatağın altındaki raflarda küçük bir kişisel eşya koleksiyonu olduğunu fark edince sözleri aniden kesildi.

Pencereler. "Burası senin odan mı?"

Omuz silkti, çoktan kapıya doğru yönelmişti. "Ben aşağıda eğitim odasında olacağım."

"Ama odanızı almak istemiyorum."

"Artık senin odan." Kapıyı arkasından kapatıp onu haftalardır ilk kez yalnız bırakırken sözleri peşinden süzüldü.

Dizleri aniden titremeye başladı ve yatağın üzerine yığıldı. Hesaplayabildiği kadarıyla üç haftadan daha az bir süredir uzaydaydı ve üçüncü uzaylı gemisindeydi. Bütün bunlar başına nasıl gelmişti?

Bir an küçük kasabasının kütüphanesindeki işinden eve yürüyor, sıcak yaz akşamının tadını çıkarıyordu. Aklındaki tek şey, evlenmek isteyip istemediğine karar vermeye çalışmaktı.

Dekorasyonunu yaptığı çocuk odasında hayvan teması kullanmak ya da bunun yerine peri masallarını tercih etmek istiyordu. Güneş yeni batmıştı ve

hanımeli havayı dolduruyordu. Kasabadaki birkaç sokak lambası

ana iş bölgesiydi ama alacakaranlık onu rahatsız etmiyordu. Son on yıldır, mütevazı maaşından küçük bungalovu satın alacak kadar para biriktirdiğinden beri neredeyse her gün bu yolu yürüyordu.

Hiçbir uyarı olmadan omzunda ani bir ağrı patlak verdi. Dünya kararmadan önce kalp krizi geçirip geçirmediğini merak edecek kadar zamanı olmuştu. Bildiği sonraki şey, beyaz metal duvarlı bir odada dar bir karyolada uyandığı oldu.

Karşı duvardaki bir karyoladan düşünceli bir şekilde ona bakan ince, zarif, yaşlı bir kadın vardı. İyi giyimli beyaz bir pantolon ve Beyaz keten gömleği zengin kahverengi tenini ortaya çıkarırken, kalın mercan kolyesi mercan rengi tırnak cilasıyla mükemmel bir uyum sağlıyordu. Koyu renk saçlarına serpiştirilmiş gümüş , düzgün bir şekilde toplanmıştı.

kısa, şık saç kesimi. O kadar mükemmel görünüyordu ki Wanda kendini otomatik olarak kızıl bukleleri düzeltmeye çalışırken buldu saç örgüsünden kurtulup anaokulu grubuyla masal saati için seçtiği oldukça buruşuk elbisesini düzeltti.

Kadın bir kaşını kaldırdı ve Wanda kızardı, sonra daha önemli konulara odaklandı. "Ne oldu? Neredeyiz biz?"

"Kulağa ne kadar saçma gelse de, uzaylılar tarafından yakalandığımıza inanıyorum," dedi kadın sakın bir sesle ve hafif Güneyli bir tonla.

"Şaka yapıyorsun!"

"Korkarım ki hayır." Kadın hücrelerinin ön tarafını işaret etti ve Wanda ilk kez ön duvarın şeffaf camdan yapılmış. "Onları yakında göreceksiniz. İlk başta insan gibi görünebilirler ama sizi temin ederim ki değiller." Narin bir ürperti verdi.

"Ne zamandır buradasınız - pardon, adınız neydi?" "Ben Alicia Palmer Kensington. Ve sanıyorum ki yaklaşık yirmi dört saat boyunca. Elbette zamanı söylemenin bir yolu yok ama ben gemiye getirildikten sonra ışıklar uzun bir süre boyunca karardı."

Diğer kadın hava durumundan bahsediyor olabilirdi ve Wanda onun sakinliğini taklit etmeye çalıştı. "Ben Wanda Peabody. Sizinle tanışmak

seninle tanışmak."

Alicia biraz alaycı bir tavırla, "Gerçekten de," dedi ve Wanda yanaklarının yeniden ısındığını .

"?" "Savannah. Ya sen?"

"Edgerton. Güney Carolina," diye ekledi diğer kadın boş boş bakınca. "Savannah'dan çok uzak değil aslında. Kütüphaneciyim."

Bu sözleri söylemek bile kalbini sızlattı. Böyle bir şey olamazdı. Hayatı tam olarak planladığı gibiydi. İşini seviyordu, yaşadığı ve çalıştığı ve sakinlerinin çoğunu ismen tanıdığı küçük kasabayı seviyordu. O sevdi

Son on yılını eski çam zeminleri elle zımparalamaktan karmaşık pervazları yeni beyaz boyayla boyamaya kadar her şeyi restore ederek geçirmişti.

Tek sorun için bile bir çözüm bulmuştu.

Hayatında bir çocuk eksikti. Suni döllenme işlemi başarılı olmuştu ve dört aylık hamileydi. Şimdi ise

göz açıp kapayıncaya kadar, mükemmel bir şekilde düzenlenmiş hayatı tamamen

altüst olmuştu. Buradan çıkmanın, hayatına geri dönmenin bir yolu olmalıydı. Sadece kendi iyiliği için değil, daha da önemlisi kızının iyiliği için.

Alicia'nın gözleri, Wanda'nın eli otomatik olarak karnının üzerinde kıvrıldığında hareketi takip etti.

"Hamile misin?" "Evet."

Diğer kadının yüzü ilk kez yumuşadı. "Özür dilerim," dedi sessizce. "Belki-"

Koridorda bir gürültü duyuldu ve Alicia kaskatı kesildi. "Sessiz olun ve onlarla tartışmayın. Onlar... nazik değiller."

Koridorda bir adam belirdi. Hayır, bir erkek değil, diye fark etti Wanda ikinci kez baktığında. Teni beyaz ve pürüzsüzdü. Plastikti, saçları mat siyahtı ama gözleri en kötüsüydü, kırmızı parlıyordu ve tamamen insanlık dışıydı.

"Açıklıktan uzaklaşın," diye emretti. İngilizce konuşmuyordu ama kız onu çok net anlıyordu.

O ana kadar bir parçası Alicia'nın yanıldığını, tüm bunların büyük bir aldatmaca olduğunu ummuştu ama Alicia fazlasıyla gerçektir. Neden?

Onu neden götürmüşlerdi? Cevapları talep etmek istedi ama Alicia'nın uyarısı kafasının içinde yankılandı ve ağzını kapalı tuttu.

Hücrenin önündeki cam duvar bir yana kaydı ve bir çocuk sesi duydu, yüksek sesle değil ama çılgınca "hayır, hayır, hayır" diye . Alicia'nın uyarısının canı cehenneme. İçgüdüsel olarak sıkıntılı çocuğa doğru yöneldi. Uzaylı başını salladı ve uzun, soğuk parmaklarıyla onun kolunu yakaladı. Adam diğer elindeki cihazı kaldırıp koluna bastırmadan hemen önce altı parmak olduğunu fark etti. Bu Dünya bir acı alevinde patladı ve dizlerinin üzerine çöktü, bilinci zar zor yerindeydi.

İkinci bir uzaylı iki çocuğu iterek yanından geçirdi. En fazla on ya da on bir yaşında olan genç bir kız daha küçük bir çocuğu taşıyordu. Çocuk kızın kollarında kaskatı kesilmişti, kafası ileri geri sallanıyor, bir yandan da sayıklıyordu.

Hücrenin içine girdiklerinde kapı tekrar kapandı. İki uzaylı dışarıda durmuş onlara küçümseyerek bakıyordu. İçlerinden biri başını salladı. "Bunun bize nasıl bir kazanç sağlayacağını hâlâ anlamış değilim."

"Kaptanı bilirsiniz. Her zaman fırsat kollar. Eğer bu başarılı olursa, her yolculukta özellikle damızlık ya da yavru aramak zorunda kalmayacağız demektir." Diğer erkek omuz silkti. "Bu daha hızlı, daha kolay yolculuklar anlamına gelecektir."

"Bunu ben de göremiyorum. Bırakın yaşlı kadınları, büyük çocukların parasını kim ödeyecek?"

"Yüzbaşı Kane de bunu öğrenmek istiyor. Daha az bakıma ihtiyaç duydukları için büyük çocuklar için bir pazar olduğunu düşünüyor. Ve yaşlı dişiler..." Tekrar omuz silkti. "Bir alıcıya neyin çekici geleceğini asla bilemezsiniz. Ekibinin bir parçası olduğumda her zaman iyi bir kâr elde ettim, bu yüzden ona şüphenin faydasını vermeye hazırım."

"Sanırım. Ama genç damızlıklarla dolu bir hücreye bakmayı tercih ederim."

"Eğer bu yaramazsa, bir dahaki sefere sen olacaksın. Bu gezegen ele geçirilmeye hazır."

İki erkek gözden kaybolduğunda, ateşli acı nihayet azalmaya başladı ve Wanda ayağa fırladı. Çocuk hâlâ güvendedi.

Genç kızın kolları arasındaydı ve ağlamaları azalmıştı. Kollarını ona sıkıca sarmış ve onunla birlikte sallanıyordu.

"O iyi mi? Sen misin?" Wanda yumuşak bir sesle sordu.

Kız uzun, tel tel siyah saçlarının arkasından ona şüpheyile baktı. Acı verecek kadar zayıftı ve Wanda bunun gençliğinden ziyade açlıktan kaynaklandığından şüpheleniyordu. Kucağındaki çocuğun da siyah saçları vardı ve bir benzerlik sezdiğini düşündü.

"O senin kardeşin mi? Adı ne?"

Kızın kolları gerildi ama sonunda mırıldandı: "Davy. Ben de Darla."

"Merhaba, Darla. Ben Wanda. Bu da Alicia."

"Neredeyiz biz?" Darla talep etti. "Bu adamlar kostüm mü giyiyor?"

"Ben öyle düşünmüyorum. Bence onlar uzaylıydı." "Benimle dalga geçiyor olmalısın."

"Kulağa çılgınca geldiğini biliyorum ama başka bir açıklaması var mı bilmiyorum." Alicia'ya biraz çaresizce baktı.

Alicia soğukkanlılıkla, "Yok," dedi. Wanda ona ters ters omuz silkti. "Gerçeklerle yüzleşmenin her zaman en iyisi olduğunu düşünmüşümdür. Ne kadar nahoş olursa olsun."

"Ama neden bizi istiyorlar?" Darla umutsuzca sordu.

"Sanırım bizi satmak niyetindeler."

Alicia yine ifadesini yumuşatmak için hiçbir girişimde bulunmadı ama Darla geri adım atmadı. Dudaklarını hırsla uzattı. "O zaman bizi bir çift olarak satsalar iyi olur. Davy'den asla ayrılmayacağım."

Wanda, kızın uzaylıların onları ayırmasını engellemek için yapabileceği hiçbir şey olmadığını en az onlar kadar iyi bildiğinden şüpheleniyordu.

"Nasıl oluyor da onları anlayabiliyorum?" Darla sordu.

"Bir çeşit implant." Alicia yüzünü buruşturdu ve ve Wanda kendi boynunun da ağrıdığını fark etti. "Sen bayginken sana enjekte ettiklerini gördüm. Ben o kadar şanslı değildim."

"Hatırlamıyorum." Darla gözlerini dikmiş kardeşine bakıyordu. uykuya dalmış gibiydi. "Ama belki de Davy'yi kızdıran budur. İnsanların ona dokunmasından hoşlanmıyor."

Wanda iyimser bir ifadeyle, "Bizi burada rahatsız edeceklerini sanmıyorum," dedi.

Alicia bir kaşını kaldırdı ama ona karşı çıkmadı ve hepsi sessizliğe gömüldü.

Wanda bir şeyler olmasını, uzaylıların başka mahkûmlarla yeniden ortaya çıkmasını bekliyordu ama hücrelerinin dışındaki koridor boş kaldı. Sonunda gerginlik etkisini gösterdi ve yorgun bir uykuya daldı.

Uzaylılardan biri yeniden ortaya çıkıp tatsız gofretler içeren dört plastik kutu getirdiğinde uyandı. Bebeği hatırlamak, kendini yemeye zorladı. Alicia bir tanesini kopardı ama iki çocuk da şikâyet etmeden yuttu. Davy istifliyordu ve uzaylı onları almaya geldiğinde kutuları istiflemek.

Wanda'nın şaşkınlığı karşısında omuz silkti ve çocuğun onları almasına izin verdi.

Hücredeki ışıklar sonunda sönene kadar zaman akıp gitti, ve Wanda bir kez daha huzursuz bir uykuya daldı. Ertesi gün ve ondan sonraki gün de tamamen aynıydı. Düzenli aralıklarla yemek veriliyordu ve hücrenin arka tarafındaki bir banyo diğer ihtiyaçlarını karşılıyordu.

En zor kısmı çocukları meşgul etmektir.

Neyse ki Davy kutularıyla saatlerce oynayabiliyordu. Bir tür normallik elde etmek için umutsuz bir girişimde bulunarak onlara ders vermeye başladı. Davy'nin kutularını saklamasına izin veren uzaylı beklenmedik bir şekilde Davy'nin kullanması için tebeşir benzeri bir kalem çıkardı. İlk başta,

Alicia katılmıyordu ama Wanda onu sık sık neredeyse hüzünlü bir ifadeyle onları izlerken buluyordu. Sonunda, yatmadan önce bir hikaye anlatmaya gönüllü olacak kadar yumuşadı. Yetenekli bir hikaye anlatıcısı olduğunu kanıtladı.

Wanda çocukların, hatta Darla'nın bile onun masallarını ne kadar hevesle dinlediğini görebiliyordu.

"Bu konuda çok iyisin," diye mırıldandı Wanda bir akşam ışıklar söndükten ve çocuklar uyuduktan sonra.

"Büyükkannem bana hikâyeler anlatırdı." Diğer kadının sesi sessiz hücrede alışılmadık derecede yumuşaktı.

"O... Yani, endişelenecek mi?"

"Hayır. Arkamda kimseyi bırakmadım." Alicia arkasını döndü, sesi bir kez soğuktu.

Yaklaşık bir hafta boyunca gemide kaldıktan sonra cam duvar tekrar açıldı ve beşinci bir kişi içeri itildi. Kendilerini esir alanlarla aynı ırktan olduğu anlaşılan bu kişi bir kadındı ve oldukça hamileydi.

"Belki bu sana itaat etmeyi öğretir," diye tısladı onu hücreye iten erkek. "Onlardan daha iyi olmadığını hatırlamalısın."

Kadın son boş ranzaya yığılırken hıçkırığa hıçkırığa ağladı. Alicia ve Wanda birbirlerine baktılar ama yaşlı kadın sadece omuz silkti ve bir kaşını kaldırdı. Belli ki ilk adımı atmak Wanda'ya düşecekti.

Temkinli bir şekilde gidip yeni gelenin yanına oturdu. "Merhaba. Benim adım Wanda. Senin adın ne?"

Dişi ona şaşkın bir bakış attı. Wanda onun oldukça genç olduğunu, yüz hatlarının diğer uzaylılardan daha yumuşak olduğunu fark etti.

"Benimle konuşmak mı istiyorsunuz?" Sesi neredeyse çok yumuşaktı.

duym

ak. "Şey, evet. Hepimiz bu hücrede birlikteyiz."

"Ama ben Vedeckian'ım. Seni kaçırılardan biriyim."

"Kaçırılmalardan sen mi sorumlusun?"

"Hayır, ama benim-kaptan sorumlu."

"Ama bu senin hatan değil. Adın ne senin?"

"Ben Kareena." Diğer kadın utangaç bir gülümsemeyi başardı.

"Bebeğiniz ne zaman doğacak?"

"Belki bir ay daha." Kareena'nın gözleri daha fazla yaşla doldu.

"Ve sonra onu kaybedeceğim."

Kareena, birkaç yıl önce uygarlıklarını kasıp kavuran Kızıl Ölüm adlı veba salgını nedeniyle çocukların değerli bir meta olduğunu anlattı. Kendisinin de

Çocuğuna bakmasına izin verilmişti, ama insanlara yapılan muameleyi protesto ettiğinde, kaptan her şeye sahip olduğunu açıkça belirtmişti. Ona da aynı şekilde davranmaya niyetim yok.

Bebek doğana kadar onu yanlarında bırakıp bırakmayacağını bilmiyordu ama bir hafta sonra hücrelerinin dışında alarmlar çalmaya başladı. Davy sallanmaya ve itiraz etmeye başladı ve Darla onu taşımak zorunda kaldı, iki gardiyan hücrenin kapısında belirip

onları dışarı çıkardı. Vedeckyanlar onları beyaz bir koridor boyunca, bir kargo bölümünden geçirip bir cankurtaran botuna bindirdiler.

Her şey o kadar hızlı gelişti ki Wanda'nın itiraz etmeye ya da soru sormaya fırsat bulamadan kapı açıldı.

arkasından çarptı. Kareena hepsini duvara yaslanmış dolgulu koltuklara oturttu. Onlara emniyet kemerlerini nasıl bağlayacaklarını henüz göstermişti ki cankurtaran botu fırladı ve baş döndürücü bir hızla uzaya doğru yuvarlandı. Sonunda yuvarlanma durduğunda ve yapay yerçekimi devreye girdiğinde, küçük lombozlardan görebildikleri tek şey boş uzaydı.

Büyük geminin aksine, günlere damgasını vuran karanlık dönemler yoktu ve zaman tuhaf bir kombinasyon içinde akıp gidiyordu

Sıkıntı ve dehşet. Birçok açıdan, hücrelerinde olmaktan çok da farklı , ama en azından sürekli

Vedeckians'ın tehdit edici varlığı. Gemide yeterli miktarda yiyecek ve su bulunduğu kanıtlanmıştı ve Kareena onlara geminin yakınlardaki gemileri haberdar etmek için bir işaret sinyali yayacağı konusunda güvence verdi.

Sonra Mganak onları gemisine çekmiş ve her şey yeniden değişmişti.

Üçüncü Bölüm

Hedeflerini belirlemek için köprüye kısa bir yolculuk yaptıktan sonra, Mganak koridorda sinsice ilerledi. Eğitim odasında bir seansa ihtiyacı vardı. Hem gemisindeki yabancıların varlığından hem de Wanda'ya dönme dürtüsüyle savaştan kasları gerilmişti.

Doğru şeyi mi yapıyordu? Onun gibi yapabilirdi. talep etti ve onları yollarına gönderdi, ancak gelip onları almaları için Devriye ile iletişime geçmeyi deneyecekti. Ancak bu fikri düşünürken bile bir kez daha reddetti. Bunun yanı sıra Kuyruğunun insan dışisine duyduğu garip cazibe yüzünden hiçbirini yalnız bırakmadı ve korumasız. Onları Ayuul'daki en yakın istasyona götürecekti ve sonra Devriye'nin sorumluluğunda olacaktı. En azından orada güvende olacaklarını biliyordu, her ne kadar Wanda'nın gitmesine izin verme fikri onu şimdiden rahatsız etse de.

Mürettebat kabininin önünden geçerken, Sagat kapıda belirdi. Rajpar uzun zaman önce kumandayı nasıl çalıştıracağını çözmüştü. kapıların yanındaki panel. Mganak kapıdan içeri baktı ve iki çocuğun da uyuduğunu gördü.

İyi oldu. Muhtemelen en iyisi buydu.

Kapıyı kapattı ve kaşlarını çatarak Sagat'a baktı. "Şimdi dikkatini bana vermeye hazır mısın?"

Sagat esnedi ama sonra Mganak'ın kalçasına çarptı. Büyük kafanın ağır darbesiyle irkildi. "Çocuklara karşı dikkatli olmalısın. Bunun için yeterince güçlü değiller."

Sagat ona küstah bir bakış attı ve küskün bir şekilde uzaklaştı. Vücudunun her hattında asalet vardı. Mganak ve eğitim odasına yöneldi.

Yarım saat sonra, terden sıırıslam olmuştu, kasları ağrıyordu. Çok çalışmıştı ama belli ki antrenman odasında daha fazla zaman geçirmesi gerekiyordu. Hızlı bir duş aldıktan sonra

gemide ziyaretçileri için uygun olabilecek ne tür yiyecekler olduğuna bakacaktı.

Attığı üniformasının üstünü toplarken bir nefes sesi duydu
Ve döndüğünde Wanda'nın gözlerini kocaman açmış onu izlediğini gördü. Küçük pembe bir dil, onu incelerken o kışkırtıcı dolgun dudakların izini sürmek için dışarı fırladı. Bakışları göğsünde gezinirken vücudu karşılık verdi ve

Karnının çıkıntılarından aşağıya, aniden tamamen dolan sikine doğru.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı ve adam hayranlıkla izledi.

Pembelik yanaklarına doğru yayıldı. Bakışlarını . "Ben... Ben özür dilerim. Sizi bölmek istememiştim."

"İşim bitmişti. Ben de tam duş alacaktım... Tabii kamaranızdaki sıhhi tesisi kullanmamın bir sakıncası yoksa."

"Hayır, tabii ki hayır. Burası gerçekten senin kamaran."

"Burası senin," dedi kararlılıkla, yatağına yayılmış kızın görüntüsü kafasının içinde dans ederken. Bir daha hiç kendi kamerası gibi hissedebilecek miydi? "Ama diğer tesisler misafir kamerasında ve mürettebat kamerasında ve çocukları uyandırmak istemedim."

"Alicia'nın da kamerasına girmenden hoşlanacağından şüpheliyim." Gülümsedi ve ona hızlıca bir bakış attı, sonra usulca mırıldandı, "Belki de ederdi."

Kadının bariz takdiri onun asi sikini bastırmak için hiçbir şey yapmıyordu ama o bunu görmezden gelmek için elinden geleni yaptı. İyi niyetine rağmen gömleğini geri çekmedi. Duş almaya fırsat bulamadan üstünü kirletmek aptallık olurdu, dedi kendi kendine. Kadının onu takdirle izlemesinin bununla hiçbir ilgisi yoktu.

"Beni mi arıyordun?"

"Evet. Cankurtaran botundan biraz protein çubuğu getirsem mi diye düşünüyordum."

Abartılı bir ürperti verdi. "Sanırım bunlardan daha yenilebilir bir şeyler sağlayabilirim."

"Emin misin? Tüm malzemelerinizi almak istemiyorum."

Onu nazikçe eğitim odasından çıkarırken kuyruğu sırtına dolandı.

"Başarılı bir satıştan dönüyorum. I

Ben yeniden stoklandı. Bol miktarda yiyeceğim var."

İtiraz etmedi ve tıpkı kulübede durdukları sırada ondan uzaklaşmadığı gibi kuyruğundan da uzaklaşmadı.

yıldızlara bakıyordu. Ona bu kadar yakınken, tatlı çiçek kokusu kafasını doldurdu. Onu daha yakına çekip, o uçuşan giysinin altında ne saklı olduğunu öğrenmek, kokusu kadar tadının da harika olup olmadığını görmek istedi.

Sagat onları kargo ambarına kadar takip etti, sonra vücudunu Wanda'nın bacaklarına doladı. İlk başta gergin görünüyordu ama Sagat mırlamaya başladı, gülümsedi ve başını okşamak için dikkatlice öne eğildi.

"Çok yumuşak," diye haykırdı. "Pullarının sert olacağını düşünmüştüm."

"Olabilirler. Eğer tehdit altındaysa."

"O çok güzel. Ne zamandır sende?"

"Beni ne zamandır elinde tuttuğunu sormak daha doğru olur.

Arslan'daki bir limanda bir arama yaptım. Bir kafeste kapana kısılmıştı ve ben onu serbest bıraktım." Neredeyse ölümüne neden olacak bir eylemdi bu.

Bu ona mevcut kredilerinin çoğuna mal oldu. Ama bundan hiç pişmanlık duymamıştı. "Vahşi doğaya döneceğini düşünmüştüm. Bunun yerine beni gemiye kadar takip etti ve o zamandan beri birlikteyiz."

Biraz hüzünle gülümsedi. "Bu tür bir sadakat çok nadirdir." "Sana sadık olan kimse yok mu?"

"Artık değil. Bekar bir baba tarafından büyütüldüm. Onun bir Üniversiteden mezun olduktan bir yıl sonra kaza geçirdi, ben de ona bakmak için eve taşındım." Tekrar gülümsedi. "Bu tam olarak benim Hayatımın böyle olacağını düşünmüştüm ama sanırım sonunda en iyisi oldu. Çok mutlu bir hayatım oldu."

"Vedeckians senin için gelene kadar," dedi suratsızca.

"Evet. Ama umarım devriyeniz hepimizi tekrar eve götürebilir."

"Umarım." Onunla aynı fikirde olmak için kendini zorlasa da şimdiden bu ihtimalden korkmaya başlamıştı. Kargo ambarının ışıkları loştu ve bu durum onlar için bir mahremiyet hissi yaratıyordu. konuşmaya devam etti. Bu istenmeyen duyguları yaratan şey bu olmalıydı. Başını salladı ve onu sert bir şekilde Merdivenler.

"İnsanların ne yapmak istedikleri bana yol göstermeniz gerekecek. yiyin."

Güldü. "Hepimiz aynı şeyleri sevmiyoruz."

"Yine de ırkınızın tercihleri hakkında benden daha fazla bilgi sahibi olmanızı bekliyorum."

İlk adımı atarken omuzlarının üzerinden bir bakış fırlattı ama ayağı elbisesine takıldı ve tökezledi. Düşmeden önce onu yakalamak için otomatik olarak uzandı ve vücudu onunkine yapıştı. Bir an için çıplak göğsüne değen göğüslerinin gür yumuşaklığı dikkatini dağıttı ama sonra karnının gizlediği sert tümseği hissetti elbisesinin altında. Irkı dişilerini kaybetmiş olabilirdi ama o üremenin gerçeklerinden bihaber değildi. Bütün vücudu dondu.

"Çiftleştiniz mi?"

"Çiftleşmek mi?" Sesi şaşkıncı, vücudu hâlâ onunkine .

". "

O büyüleyici pembe gelgit yine yanaklarını kapladı. "Evet, ben Ben.

" "Arkadaşın nerede? Geride mi kaldı? Çıldırılmış olmalı." "Benim bir eşim yok. Bunu tek başıma yapıyorum."

"Bu nasıl mümkün olabilir?" Bu düşünceyle başı döndü. Cire çiftleşme bağı olmadan üreyemezdi. Bu olmadan, spermleri kısır kalırdı.

Ona ters ters baktı ve uzaklaşmaya başladı. "Sizi temin ederim ki bu mümkün. Çocuk sahibi olmak için bir erkeğe ihtiyacım yok."

Onu gücendirmeyi başardığını geç de olsa fark etti. "Benim halkım arasında bu fiziksel olarak mümkün değil," dedi hemen. "I zarar vermek istemedim."

Adamın yüzünü inceledi, sonra başını salladı. "Özür dilerim. Muhtemelen bu konuda hassasım çünkü pek çok insan neden tek bir bebek sahibi olmayı seçtiğimi anlamadı."

"Sana bakacak kimse olmayacak." Bu düşünce onu dehşete düşürdü. Tüm Cire halkını öldüren vebadan önce bile ve ırkının geleceğini yok eden hamile bir dişi her zaman beslenir ve korunurdu. Ama bu cesur insan dişi yapayalnızdı.

"Sana söyledim. Kendi başımın çaresine bakabilirim." Geri çekilmeye çalışırken kaşları birbirine yaklaştı ama sadece kıpırdamayı başarabildi

ona karşı. Tüm o yumuşak, sıcak etin kendisine sürtünmesinin tarif edilemez hazzıyla bir iniltiyi ısırdı. Adamın siki sarsıldı ve kız kollarını daha da çılgınca itmeden önce gözleri büyüdü. "Ve şimdi beni bırakabilirsin."

"Hayır," dedi kararlı bir şekilde onu kollarının arasına alırken. "Merdivenlerde düşme riskini göze alamam."

İtirazına aldırmadan onu sahanlığa kadar taşıdı ve hemen ayağa kaldırdı. "Bir daha merdivenleri kullanmamalısın. Kullanabileceğin bir yük asansörü var."

Ellerini kalçalarına koyarken gözleri parlıyordu. Onun ateşli meydan okuyuşunu görmek daha da tahrik ediciydi ama kendini onun sözlerine konsantre olmaya zorladı.

"Ben kargo değilim," diye hiddetlendi.

"Hayır, tabii ki hayır," dedi aceleyle. "Ama sen bir çocuksun ve gemimde başına bir şey gelirse kendimi asla affedemem. Lütfen, Wanda. İşini şansa bırakma."

Hâlâ onun gözlerini oymaya hazır görünüyordu ama sonra Sagat başını hafifçe kalçalarına vurdu ve kadın isteksiz bir ses verdi Gülmek. "Pekâlâ. Sayıca az olduğumda anlarım."

"Teşekkür ." Rahatlamış bir iç geçirdi.

Ağzını açtı, sonra başını salladı ve mutfağa .

"Kareena kadınların ve bebeklerin çok değerli olduğunu söyledi," dedi bir dakika sonra. "Bu yüzden mi endişelisin?"

"Halkım dişilerine her zaman saygı duymuştur, ama sanırım artık onlar gittiğine göre tüm yaşamlar daha değerli."

"Ne demek istiyorsun? Gitti mi?"

"Vedeckian-"

"Kareena demek istiyorsun," diye araya girdi.

"Kareena sana vebadan bahsetti mi?" "Evet, milyarlarca insanı öldürdüğünü söyledi."

"Öyle oldu. Çoğu ırk zarar gördü ama Cire en kötü etkilenenler arasındaydı. Tüm dişilerimizi kaybettik."

"Hepsi mi?"

"Evet. Kız kardeşimin ölümünü izlemek zorunda kaldım. Ve sonra babam hayatta kalmış olmanın suçluluğuyla yaşayamaz hale geldi."

Elini uzatıp koluna dokundu ve kuyruğu onu örtmek için yukarı kalktı.
"Çok özür dilerim. Buraya böyle mi geldin?"

"Evet. Hükümetimiz yapay üremeyi denedi ve biz de katkıda bulunmak zorunda kaldık." Kadının eli adamın kolunda sıkılaştı ama adam bunu görmezden geldi. "Bundan nefret ettim, bu yüzden bulabildiğim ilk gemiye kaçak bindim."

"Kaç ?"

"Daha yeni erkekliğe geçiş yapmıştım." "Sonra ne oldu?"

"Geminin kaptanı beni buldu. Beni bir yandan aşağı bir yandan yukarı lanetledi, sonra da kemerini kışıma taktı."

"Bu korkunç bir şey."

Kızın öfkesine gülümsedi. "Muhtemelen hak ettiğim kadar değildi. Dersimi alır almaz beni yanına aldı ve bir gemiyi yönetmekle ilgili bilinmesi gereken her şeyi öğretti. İşte buradayım."

"Kaptana ne oldu?"

"Hâlâ buralarda." Her zamanki gibi suçluluk ve öfke karışımı bir duygu kapladı içini ama başını salladı. "Bu kadar geçmiş yeter. Ne pişirelim?"

Dördüncü Bölüm

Wanda, Mganak'ın geminin mutfağında dolaşmasını izlerken karışık duygularını çözmeye çalıştı. Hızlı bir duş alacak kadar ortadan kaybolmuş ve bol siyah bir pantolon ve gömlek giyerek geri dönmüştü. Ancak vücudunu gizlemiş olsalar da, kaslarının sarhoş edici görüntüsünü hala net bir şekilde hayal edebiliyordu egzersizlerini yaparken dalgalanıyordu. Ama bu daha fazlasıydı. sadece fiziksel bir çekim. Bu uzaylıyla ilgili bir şey onu daha önce hiç deneyimlemediği bir şekilde çağırıyordu.

Bunu düşünmek anlamsız, diye kendi kendini azarladı. Onları bu devriyeye götürecek ve bir şekilde Dünya'ya dönüş yolunu bulacaklardı. Her ne kadar şu anda rahat kulübesi hiç çok görünüyordu.

"Peki ya jurj meyvesi?" diye sordu ve ona bir jurj meyvesi uzattı. şekilsiz turuncu bir leke. Hiç de çekici görünmüyordu ama yine de meyve iyi bir değişiklik olurdu.

"Bilmiyorum. Tadı neye benziyor?" Sorunun saçmalığını fark edince güldü. "Sanırım karşılaştırma yapmak için bir dayanağımız yok. Tatlı mı?"

Biraz şüpheyile baktı. "Tam olarak değil. Al bakalım. Denemenize izin vereceğim."

Uсталıkla kesip açtı ve ortadaki taşın etrafındaki koyu kırmızımsı eti ortaya çıkardı, sonra ona küçük bir parça uzattı. Dikkatle kokladı ve hafif, neredeyse çiçeksi bir aroması vardı. Dikkatli bir ısırik aldı ve tadı dilinin üzerinde patladı, aynı anda hem tatlı hem ekşi ferahlatıcı bir tang ile zaman.

"Bunu sevdim."

Meyvenin geri kalanını sessizce ona uzattı ve onun hevesle tüketti, hepsini almak için parmaklarını yaladı. Parmaklarındaki son damla suyu emerken gözleri buluştu ve aralarındaki gerilim alevlendi. Onun gözlerindeki açlığı görebiliyordu ve

Kendi vücudunda da cevap veren bir sıcaklık. Göğüsleri şişmiş ve ağırlaşmış hissediyordu, meme uçları ağrıyordu. Neredeyse bilinçsizce ona doğru uzanmaya başladı...

"Davy'nin karnı aç." Darla'nın sesi anı böldü ve Wanda'dan Mganak'a şüpheyile baktı. "Neler oluyor?"

"Mganak'ın yiyeceklerini test etmek için kobaylık yapıyorum. hazırlanıyor," dedi Wanda mümkün olduğunca sakin bir şekilde, kızardığından emin olarak.

"Hmm." Darla şüpheli görünüyordu ama sonra meyvenin gördü. İlgisiz havasını korumaya çalışmasına rağmen, Wanda onun dudaklarını yaladığını gördü. Vedeckians'ın verdiği ilginç olmayan gofretlere rağmen kız biraz kilo almayı başarmıştı. Wanda'ya göre hâlâ çok zayıftı ama artık ilk geldiği zamanki kadar çelimsiz görünmüyordu. Kaçırıldı.

"Bir tane denemek ister misiniz?"

Darla meyve kâsesine özlem dolu bir bakış atmasına rağmen başını salladı. "Önce gidip Davy'yi almalıyım."

"İkinize de yetecek kadar var," güvence verdi Mganak.

Kadın başını salladı ve gözden kayboldu.

"Bir kız kardeşten çok bir anne gibi davranıyor," diye gözlemledi Mganak. "Görünüşe göre anneleri Davy henüz çok küçükken ölmüş. Kardeşi doğduktan kısa bir süre sonra ona göz kulak olmaya başladı. Bu kadar sorumluluk almak için çok genç."

"Bu ona büyük bir onur verir."

"Biliyorum ama keşke onun da çocuk olma şansı olsaydı. Dünya'ya döndüğümüzde ikisinin de gelip benimle yaşamasını ayarlayabileceğimi umuyorum."

"İki çocuğun ve yolda olan bir çocuğun bakımını mı üstleneceksin? Sana bakacak bir erkek olmadan mı?"

Ona ters ters baktı. "Bana bakması için bir erkeğe ihtiyacım olmadığını zaten söyledim."

"Ve genç bayanın beni şu konuda temin edeceğinden şüpheleniyorum

onun da yardıma ihtiyacı yok." Mganak ona kaşlarını çattı, sonra içini çekti ve elini uzattı. "Hakaret etmek istemedim, Mishka. Sadece demek istedim ki

Kendi çocuğunuzun doğumu yaklaşırken bu zor bir görev olacaktır. Ama belki size yardım edecek başkaları da vardır?"

Bu soru sinirlerine dokunmuştu. Kasabada pek çok arkadaşı vardı ve ellerinden geleni yapacaklarını bilse de onların da kendi hayatları ve sorumlulukları vardı. Ama o biliyordu ki Tek ebeveyn olmaya karar verdiğinde. Zorla gülümsedi. "Evet," dedi kısaca.

Adamın yüzünü inceleme şeklinden, ona inandığından tam olarak emin değildi.

Darla Davy'yi arkasından sürükleyerek yeniden ortaya çıktı ve Mganak konuyu kapattı. Davy meyveye şüpheyle kaşlarını çattı. Yeni olan hiçbir şeyin hayranı değildi. Ama sonra Mganak ona yumuşak eti küçük küpler halinde kesmesi için verdiği aleti nasıl kullanacağını gösterdi. Küpleri büyüklüklerine göre titizlikle dizdikten sonra Davy meyvenin tamamını yedi.

Bu arada Darla iki tane daha tüketmişti.

"Bu bir başarıydı." Wanda ona gülümsedi. "Menüde sırada ne var?"

"Şol yapıyorum. Aromalı bir et suyu içinde et ve tahıldan oluşur."

Çocuklar oturma alanına doğru gittiler ve Sagat da onları takip etti. Wanda olduğu yerde kaldı ve Mganak'ın yemeklerini hazırlamasını izledi. Becerikli bir şekilde hareket ediyor, mutfakta rahat ve huzurlu görünüyordu.

"Yemek yapmayı seviyor musun?" diye sordu.

"Yemek yemekten zevk alıyorum." Adam ona bir gülümseme attı ve kadın onun ilk kez bu kadar kaygısız görüldüğünü fark etti. "Ama evet, yemek pişirmeyi de severim. Gemide elbette bir çoğaltıcı ve çeşitli hazır yiyecekler var ama ne zaman limanda olsam taze yiyecek alıyorum. Yemek yapmayı sever misin?"

"Çocuklar için kütüphaneye götürmek üzere bir şeyler pişirmekten hoşlanıyorum, ancak çoğu zaman hızlı ve kolay bir şeyler seçtiğim için suçluyum. yemek."

"Kütüphane mi?"

"Bu benim işimdi." Adam cesaretle başını salladı ve kadın ona hayatı hakkında tahmin ettiğinden daha fazla şey anlattı. O anlatmadı.

Çok şey söylemedi ama dikkatle dinledi ve ne zaman duraklasa daha fazla soru sordu. Kelimeler tükendiğinde, yemek hazırды ve garip bir şekilde hafiflemiş hissediyordu. Eski hayatı ve bundan ne kadar keyif aldığı hakkında konuşmak ona yardımcı olmuştu.

"Her şey hazır," dedi. "Diğer kadınlardan bize katılmalarını isteyeceğim."

"Belki de bunu yapmama izin verseniz iyi olur." Taburesinden biraz beceriksizce indi. "Kareena çok utangaçtır."

Kaşlarını çattı ama bir şey söylemedi.

"Sakın bana Vedeckian olduğu için onunla bir sorunun olduğunu söyleme."

"Hayır," dedi yavaşça. "İyi bir üne sahip değiller ama daha önce hiçbir dışileriyle karşılaşmadım."

"O iyi bir insan ve onların elinden en az bizim kadar acı çekti."

Başını ama tam olarak ikna olmuş görünmüyordu. Bunun tartışmaya değmeyeceğine karar verdi. Kareena'nın ne kadar masum olduğunu anlaması için onunla kısa bir süre geçirmesi gerekecekti.

Vedeckian'ın kapısını nazikçe çaldığında

Diğer kadın küçük yatağının ortasında kıpırdamadan oturuyordu. "Mganak bizim için bir yemek hazırlamış," dedi Wanda neşeyle.

"Protein barlarından sonra güzel bir değişiklik olacak." Kareena başını salladı ama ayağa kalkmadı. "Bize katılmayacak mısın?"

"Buna izin var mı?"

"Tabii ki öyle. Neden başka bir şey düşünesin ki?"

Kareena hafifçe omuz omzunu kaldırdı. "Benim halkım pek hoş karşılanmaz."

"Rica ederim ve yemek yemelisin. Bebeğini düşünmek zorundasın."

Ayağa kalkarken Kareena'nın dudaklarında hüzünlü bir gülümseme belirdi

kıskanılacak bir zarafetle. "Onu düşünüyorum. Her zaman. Umarım onu elimde tutabilirim."

Wanda'nın kalbi acıdı ama kendini gülümsemeye zorladı. "Eminim bu devriye kimsenin bebeğinizi almasına izin vermeyecektir."

"Belki de. Onlar da Vedeckian'lar hakkında pek iyi düşünmüyorlar."

"O zaman onları senin farklı olduğuna ikna etmemiz gerekecek," dedi kararlı bir şekilde. "Salon koridorun sonunda. Alicia'yı alacağım ve sonra size katılacağım."

Kareena ona titrek bir gülümseme verip uzaklaşırken Wanda Alicia'nın kapısını çaldı. Hemen cevap gelmedi ve tam da diğer kadının uyuyor olabileceğine karar vermişti ki kapı açıldı.

"Mganak bizim için bir yemek hazırladı."

"Umarım yenilebilir bir şeydir," diye burnunu çekti Alicia.

Wanda bir kızgınlık patlaması hissetti. "Neden böyle davranmak zorundasın? O sadece iyi bir şey yapmaya çalışıyor."

Alicia kendini yukarı çekti ve Wanda alaycı bir yorum için hazırlandı, ama sonra diğer kadın beklenmedik bir şekilde sarktı. "Özür dilerim. Haklısın. Sadece..."

"Sadece ne?" Wanda nazikçe sordu.

Alicia ona baktı ve Wanda ilk kez Alicia'nın yüzündeki ifadeyi fark etti. Normalde soğukkanlı olan kadının ağladığını gösteren zayıf izler.

"Her şey bir şekilde çok beyhude geliyor. Bizi geri götürmeyi başarsalar bile, artık aynı değiliz. Ben aynı değilim. Bunu asla kimseye anlatamam." Alicia'nın dudakları acıyla büküldü. "Herkes deli olduğumu düşünürdü."

"Herkes değil. Deli olmadığını biliyorum."

Bu konuyu daha önce hiç düşünmemişti ama Alicia haklıydı. Asla kimseye söyleyemeyeceklerdi. Kütüphane yönetim kuruluna yokluğunu nasıl açıklayacaktı? Ya işini kaybederse? Bu korkunç düşüncüyü başka bir zaman düşünmek üzere bir kenara bırakarak uzandı ve Alicia'nın eline hızlıca bir öpücük kondurdu.

Sık.

"Bir şeyler düşünürüz. Ve eğer bu konuda konuşmak istersen, beni ziyarete gelebilirsin."

"Büyüleyici Edgerton şehrinde mi?" Hafif alaycı soruya rağmen Alicia'nın gülümsemesi samimiydi.

Wanda'nın elini sıktı. ". Gidip kaptanınızın yemeklerini deneyelim." Wanda yanaklarında sıcaklığın yükseldiğini hissetti. "O benim kaptanım değil."

"Öyle değil mi?" Alicia salona gitmeden önce bilmiş bir kaşını kaldırdı.

Wanda takip etti, yanakları hâlâ yanıyordu ama odaya girip Mganak'ın kendisini beklediğini görünce pişmanlık duymaktan kendini alamadı. Başka koşullar altında, belki de onun kaptanı olabileceğini düşündü.

Beşinci Bölüm

Sakin bir grup Mganak'ın hazırladığı yemeği yemek için masanın etrafına oturdu. Tavuk ve pirinç çorbasına garip bir benzerliği vardı, ancak ne tavuk de pirinç olması mümkün değildi. Yine de sıcak ve rahatlatıcıydı ve herkes

Hoş bir fındık tadı olan sert, kırmızımsı bir somun ekmekle birlikte hevesle yuttu. Davy çorbayı yemedi ama meyveleri bir kez daha küçük küpler halinde kestikten sonra yedi. Ekmeği de kolayca kabul etti.

Kimsenin söyleyecek fazla bir şeyi yoktu ve Wanda hepsinin koşullardaki değişiklik karşısında hâlâ şaşkınlık içinde şüpheleniyordu. Gerçekten de eve dönüş yolculuğunun ilk adımında olabilirler miydi? Alicia'nın soruları çınladı

aklından geçirdi. Yokluklarını nasıl açıklayabileceklerdi? Hesaplamaları doğruysa ve bu noktaya gelmeleri üç hafta sürdüyse, eve dönmeleri bir üç hafta daha mı alacaktı? Ve altı haftalık yokluğu nasıl açıklayabilirdi?

Kareena yemek biter bitmez dışarı çıktı. Yemeğini hızlı ve sessiz bir şekilde yemiş, bunu de Mganak'a gergin bakışlar fırlatmıştı. Wanda onu rahatlatmak istedi ama diğer dişinin gerginliğini ancak zamanın azaltabileceğinden şüpheleniyordu. Kendi halkının onu üremek için kullanmaya karar verdiğini düşünürsek, Wanda onun tereddütünü anlıyorum.

Wanda'yı şaşırtan bir şekilde Alicia yemekten sonra temizlik işlerine yardım etmeyi teklif etti ama Mganak başını salladı. "Mutfak daha fazlası için çok küçük tek bir kişi ve ben her şeyin nereye gitmesi gerektiğini biliyorum."

." Alicia asil bir tavırla başını salladı, sonra da çocuklara hüzünlü bir bakış attı.

"Geminiz gece vardiyasına hazır mı?" Wanda Mganak'a sessizce sordu.

"Öyle. Ve çok kısa bir süre içinde gerçekleşecek.
sen."

"Hiç de değil. Sanırım hepimiz yorgunuz. Cankurtaran botu
zamanı takip etmedi,
ve bu durum, herhangi bir şekilde
program." Alicia'ya döndü. "Belki çocuklara yatmadan önce bir hikâye
anlatabilirsin."

Darla hemen ikisine de kaşlarını çattı. "Yatmak için çok erken.
Yorgun değilim."

Wanda kuru bir sesle, "Daha önce uyuyordun," dedi.

"İşte bu yüzden şu anda yorgun değilim." Sözleri kocaman bir
esnemeye kesilmeseydi daha inandırıcı olabilirdi.
Darla gözlerini devirdi, sonra da mahcup bir şekilde sırttı. "Pekâlâ,
pekâlâ. Ama bunu yarın konuşacağız."

Wanda ona hızlı ve şefkatli bir şekilde sarıldı. "Sen nasıl , tatlım."

"Haydi, Davy." Konuştuklarından habersiz olan ağabeyi son
ekmeği de almış ve masanın üzerine dizmeye başlamıştı. "Yatma vakti.
Bayan Alicia bize ne olacağını anlatacak.
hikaye."

Yüzünü buruşturdu ve Wanda nefesini tutarak bunun başka bir
çöküşün başlangıcı olup olmadığını merak etti.

"Sagat da," diye ısrar etti. Hayvan masanın altına kıvrılmıştı ama
Davy adını söyleyince başını kaldırdı.

Mganak güldü. "İstediği yere gider ama rahat bir yer bulmayı sever
ve senin ranzanı sevmişe benziyor. Belki o da size katılır."

Davy masadan indi ve başını masanın altına soktu. "Burada uyu."

"Neden önce senin yatağını denemiyoruz?" Wanda önerdi.

Davy isteksizce kabul edince Sagat gerindi ve ona odadan
çıkarken eşlik etti.

Bu da Mganak'la yalnız oldukları anlamına geliyordu. Daha önceki
karşılaşmalarından beri Mganak'ın varlığının farkındalığı yeniden
alevlendi. Ona bakmak yerine bulaşıkları toplamaya başladı. "Bulaşık
makineniz var mı?"

"için bir makine mi? Evet, ama başka bir şey yapmanıza gerek yok."

"Bunları mutfağa taşıyacağım," dedi çabucak. "Bana yardım etmene gerek yok. Dinleniyor olmalısın."

"Dinlenmekten başka bir şey yapmadım," diye homurdandı bulaşıkları küçük mutfak alanına taşırken. "Muhtemelen biraz egzersize ihtiyacım var."

Konuşmasını bitirdiğinde döndü ve onun tam arkasındaydı. İri, yeşil ve kaslıydı ve vücudundan yayılan ısıyı hissedebileceği kadar yakındı harika, kışkırtıcı bir koku. İkiisi kendi küçük baloncuklarına kilitlenene kadar mutfak aniden etraflarında küçülmüş gibi görünüyordu.

"Eğer gerçekten egzersiz yapmak istiyorsanız, size yardımcı olmaktan mutluluk duyarım."

Sesi alçak ve boğuktu ve bu egzersizin neleri gerektirebileceğine dair ani bir hayal . Bir uyarılma nabzı ona koştu aniden şişen klitorisi. Ne kadar zamandır bir erkekle birlikteydi? Küçük kasabaların dezavantajı herkesin işinizi bilmesiydi ve o bazı şeyleri kendine saklamayı tercih ediyordu. Bir erkek olarak Sonuç olarak, Charleston'da bir avukatla yaşadığı sevimli ama nihayetinde tatmin edici olmayan ilişkiyi bitireli neredeyse iki yıl olmuştu.

Sadece hormonlar, dedi kendi kendine kararlılıkla. *Kitapların hepsi hamileliğimin ilerleyen dönemlerinde libidomun artabileceğinden bahsetti.* Ama bu hormonlar gibi hissettirmiyordu, daha derin ve daha acil hissettiriyordu.

Hâlâ cevap beklediğini fark edince irkildi ve gergin bir kahkaha attı. "Belki başka bir zaman. Uzun bir gün oldu. En azından ben bir gün olduğunu düşünüyorum. Zaman kafamda allak bullak oldu."

"şu andan itibaren bunu düzgün tutacağımızdan emin olacağız." Elini kaldırdı ve nazikçe yanağına dokundu, parmakları sıcak ve hafif sertti. "Yatağa gitmelisin, Mishka."

Başını salladı ama kendini hareket etmeye zorlayamadı. "Bu ne anlama geliyor? Mishka mı? Bana daha önce böyle seslenmiştin."

"Halkım arasında bir sevgi ."

"Oh. Bu çok hoş." Gözlerini ondan ayıramıyordu, bakışları adamın ağzındaydı. Dudakları inceydi, neredeyse hiç yoktu. Ne

Kendisine karşı nasıl hissedeceklerdi?

Birden hırladı, alçak, aç bir sesle, kadının bedenine bir arzu dalgası daha gönderdi. Kadın cevap veremeden, adam hâlâ elinde tuttuğu tabakları onun elinden aldı ve bir şekilde onu girişe doğru geri götürdü.

Girişte

vücutları birbirine değdi ve ağrıyan meme uçları adamın göğsündeki sert kaslara sürtündüğünde neredeyse inleyecekti.

"Yatağa," diye tekrarladı. "İyi niyetimi unutmadan önce."

"Yatağa." Başını salladı ve merdivenlere yöneldi, yakın karşılaşmalarından dolayı sersemlemiş hissediyordu. Tam en alt ulaştığında, bir çift güçlü kol onu zahmetsizce göğsüne doğru kaldırdı.

"Özür dilerim. Yardıma ihtiyacınız olduğunu unutmuşum."

"Gerçekten istemiyorum," diye zayıfça itiraz etti ama onun kendisini taşımasında olağanüstü rahatlatıcı bir şey vardı.

"İşi şansa bırakmaya gerek yok." Merdivenleri tırmandı Kolayca, ama büyük bir hız olmadan ve tepeye ulaştığında ve vücudundan aşağı kaymasına izin verdiğinde, gitmesine izin vermek için onun hissettiği kadar isteksiz görünüyordu.

"Teşekkür ederim. Sabah görüşürüz." "Dört gözle bekleyeceğim."

Bir süre daha birbirlerine baktılar ve sonra kadın arkasını dönmek için kendini zorladı.

"Üzerini değiştirmek istersen benim giysilerimden yararlanabilirsin," diye seslendi arkasından.

"Teşekkür ederim," diye tekrarladı. Arkasına dönmedi, onun kendisini izlediğini görürse fırlatma dürtüsüne yenik düşeceğinden korkuyordu.

kendini onun kollarına bıraktı. Onun nesi vardı böyle?

"İyi uykular, Mishka." Kulübenin kapısını kapatırken bu sözler arkasında yankılandı.

Bir kez daha yıldızların geniş manzarasına doğru çekildi. gemiyi çevreliyordu. Şimdi parılıyor, gemi bilinmeyen derinliklerine doğru ilerlerken akıp gidiyorlardı. Bu deneyimle ilgili her şey bilinmiyordu - Mganak'ın uyandırdığı duygular dışında, daha önce bu yoğunlukla hiç karşılaşmamış olsa bile.

Sonunda içini çekti ve küçük banyoyu incelemeye koyuldu. Armatürler Vedeckian gemisindekilere çok benziyordu ama

önemli bir fark vardı. Burada korkmuyordu.

Tutsak oldukları süre boyunca, hem onları temizlemenin bir yolu olarak hem de çıplak ve tutsak olmanın savunmasızlığından nefret ettiği için genellikle kıyafetleri üzerindeyken duş alırdı. Şimdi her şeyini çıkarıp ılık suyun altına girdiğinde, beklenmedik bir şekilde şehvetli bir haz duydu.

Ellerini sabunlayarak, her zamankinden daha büyük ve daha hassas olan göğüslerinin üzerinde gezdirdi. Zevkten titredi ama onun yerine Mganak'ın ellerinin kendisini tuttuğunu hayal etmekten kendini alamadı. Onun

Vücudu hüsrana uğramış bir arzuyla ağrıyordu ve elini bacaklarının arasına kaydırды, Mganak'ın onu izlediğini ve onu teşvik ettiğini hayal ederken kendini hızlı bir doruğa doğru okşadı.

Daha sonra vücudu gevşemiş ve rahatlamış hissetti ve uykulu bir şekilde gömleklerinden birini kafasına geçirdi. Onun yatağına girdiğinde çarşaf da onun gibi kokuyordu. Neredeyse Kollarına sarıldı ve bu düşüncenin onu rahatlatmasıyla derin, huzurlu bir uykuya daldı.

Mganak sahanlıkta durmuş, Wanda'nın peşinden gitme dürtüsüyle savaşıyordu. Onun da kendisiyle aynı çekimi yaşadığından emindi. Onun uyarılmışlığının tatlı kokusu başını döndürmüştü ve onun sert, küçük meme uçlarının Mganak'ın kilere sürtünmesinin kalıcı anısı Göğsü sikinin sarsılmasına neden oldu. Kuyruğu endişeyle sallanıyor, kapı paneline çalışıyordu.

Ciresia'dan ayrıldığından beri dişilerle birkaç kez karşılaşmış ama hepsi de tatmin edici olmamıştı. Bir Cire erkeğinin tam olarak serbest kalabilmesi için çiftleştiği dişinin içinde düğümlenmesi gerekiyordu. Çiftleşebileceği başka Cire dişisi kalmadığı için, bu özgürlüğe asla ulaşamayacağını varsaymıştı. Yine de, son zamanlarda bir Cire erkeğinin başka bir Cire dişisiyle çiftleşebileceğine dair söylentiler duymuştu. Türler.

Ama bu doğru olsa bile, Wanda ona göre değildi. Doğum yapmak için gezegenine dönmek istiyordu ve onu anlayabilirdi. eve dönme dürtüsü. Kalmak istese bile, ona bir gemi ve kurtarma görevlisi olarak belirsiz bir gelecekte başka ne sunabilirdi ki?

Operatör. Yaşadığı hayat ona uygundu ama çiftleşmiş bir erkek için uygun bir hayat değildi.

Bu yaşam biçimini seçmişti ve şimdiye kadar seçiminden şüphe etmek için hiçbir nedeni olmamıştı. Uzun zaman önce kabul etmişti Yalnızlık ve Rafalo'yla yaptığı o son tartışmadan sonra, onu gemiden başka hiçbir şeye bağlayacak bir bağı kalmamıştı. Başka bir gelecek düşünmek aptallık olurdu.

Yine de mutfığa dönüp temizliği bitirdiğinde bu düşünce aklından çıkmadı. Çocukları kontrol etti ve Sagat'ın onları koruduğunu gördü. Mganak kapıyı açtığında başını kaldırdı, sonra tekrar yerine . Genç erkek onun yanına yaslanmıştı ve Mganak ona zarar gelmeyeceğini biliyordu. Sagat varken iki çocuğa gelmedi.

Tıbbi laboratuvardan huzursuz hareketler duymasına ve diğer kabinden gelen sessiz ağlama sesini algıladığını düşünmesine rağmen diğer iki dişi rahatsız etmedi. İki dişi için üzülüyordu ama onlara sunabileceği en iyi şey, onları ve Devriye'nin evlerini bulabilmesini umuyoruz.

Eğitim odasına doğru ilerlerken tereddüt etti. Ya Wanda'nın gece bir şeye ihtiyacı olursa? Ona çabucak ulaşmak için çok uzakta olacaktı. Peki ya merdivenleri tek başına çıkmaya kalkışırsa?

Bu düşünce onu kararlı kıldı. Geceyi evde geçirecekti. pilot koltuğu. Hayatında uyuduğu en rahat uyku olmayabilirdi ama ona ihtiyaç duyması halinde yakınında olacaktı ve bu çok daha önemliydi.

Sahanlığa ulaştığında, onun bir ipucunu yakaladı. Duştan kalan rutubet onu tahrik ediyordu. Onu tatmin etmek için orada olmayı nasıl da isterdi. Aleti acilen zonkluyordu Anlaştık. Uzun bir gece olacaktı.

Altıncı Bölüm

Wanda isteksizce uyandı, sıcak ve nefis kokulu çarşafının içine daha da gömüldü. Aslında dinlenmiş hissediyordu ve bütün gece mışıl mışıl uyuduğunu fark etti. Uykuya geri dönme fikri onu cezbetse de, mesanesi varlığını belli ediyordu - kesinlikle uykunun olumsuz yanlarından biri Hamilelik.

Sabahki ihtiyaçları tamamlandıktan sonra elbisesini almaya başladı ama sonra aynı kıyafetlerle bir gün daha geçirme fikrine gerçekten katlanamayacağına karar verdi. Mganak'tan ödünç aldığı gömlek onu örtmek için fazlasıyla yeterli bir iş çıkarmıştı. Neredeyse dizlerine kadar geliyordu ve ellerini serbest bırakmak için birçok kez kollarını sıvamak zorunda kalmıştı. En azından farklı bir şeydi.

Banyoyu aramasına rağmen tarağa benzer bir şey bulamadı. Sonunda saçlarını parmaklarıyla taradı ve tekrar kaba bir örgüyle tutturdu. Görünüşünü kontrol edebileceği bir ayna da yoktu ama etkilemesi gereken kimse yoktu, dedi kendi kendine kararlılıkla. Süslü bir saç modeli ve seksi bir kıyafetle Mganak'ın gözlerini kamaştırmayı hayal etmek anlamsızdı.

Gözlerini kamaştırmak istediğimden değil.

Dün gece yorgunluktan kaynaklanan bir şanssızlık olmalı. ve belki de sonunda eve dönüş yolunda olduğu için rahatlamıştı. Bugün büyük, seksi uzaylıyla arasına mesafe koyacaktı.

Kapıyı köprüye bakar bakmaz bu kararlılık kayboldu. Mganak koltuklardan birine yayılmıştı.

sandalyeye uzanmış, ayaklarını diğerine uzatmıştı. Adam uyuyordu ve kadın kendini ona bakmaya bıraktı; bakışları tuhaf bir çekiciliğe sahip yüz hatlarının üzerinden geniş göğsüne, oradan da vücuduna indi. Gözleri dar siyah pantolonu zorlayan sikiinin devasa hatlarına . *Aman*

Tanrım. Her zaman erekte miydi, yoksa daha da olması mümkün mü?

Kendine korku olduğunu söylemeye çalıştığı bir ürperti omurgasına doğru ilerledi. Ona dayanabilecek miydi? Elbette böyle bir şey olmayacaktı.

"Günaydın, Mishka."

Adamın derin sesi kızın sıçramasına neden oldu ve gözlerini tekrar adamın yüzüne çevirdiğinde adamın kendisini izlediğini gördü. Eğleniyorum.

"Özür dilerim. Seni uyandırmak istememiştim."

Ayaklarını yere doğru sallarken başını salladı, sonra gerindi. Bu hareket, bol gömleğinin altındaki kaslarının merak uyandırıcı bir şekilde dalgalanmasına neden oldu.

"Beni uyandırmadınız. Sandalyeler umduğum kadar rahat değil."

"Eğitim odasında uyuyacağını sanıyordum."

Son bir gerinmeyle ayağa kalktı ve kuyruğuyla ona doğru geldi. hemen beline sarıldı. "Gece bir şeye ihtiyacın olursa diye o kadar uzakta olmak istemedim."

Aralarındaki mesafeyi korumaya dair tüm umutlar eridi. Böylesine büyük, sert bir savaşçının bu kadar tatlı olabileceği kimin aklına gelirdi?

"Buna gerçekten gerek yok." Sesi alçak ve nefessiz çıkıyordu ve bir şekilde ona yaslanmıştı.

Adam gözlerini kızın yüzünden ayırmadı ve kız bir an için şöyle düşündü

Onu öpecekti ki, aşağıdan Darla'nın sesi duyuldu. "Wanda! Yukarıda mısınız? Herkes nerede?"

Kızın sesindeki belirsizliği duyabiliyordu ve Çocukların endişeli olabileceğini hatırlamadığı için hemen suçluluk hissetti. "Ben buradayım. Hemen geliyorum."

Konuşmasını bitirir bitirmez Mganak onu kollarına aldı ve merdivenlerden aşağı taşımaya başladı.

"Sana merdivenlerden inebileceğimi söyleyip duruyorum. de takılıp düşmeyeceğim kadar kısa. Umarım ödünç almama aldırılmazsın."

" de değil." Adamın ateşli bakışları açık yakasından aşağı, çıplak baldırlarına doğru süzüldü. "Hiç bu kadar iyi görünmemişti."

Yanaklarına bir sıcaklık doldu ve o hala Aşağıya indiklerinde yüzü kızarmıştı ve adam onu ayağa kaldırdı. Darla ona ters ters baktı.

"Nasıl oldu da giyecek yeni bir şey aldın?"

"I-" Herkesin en az kendisi kadar kıyafetlerinden sıkıldığını fark edince içini daha fazla suçluluk duygusu kapladı.

"Ona gardırobumu kullanmayı teklif ettim," diye araya girdi Mganak. "Çok fazla çeşitliliğim yok ama hepinizle paylaşmaya hazırım."

"Gerçekten mi?" Darla'nın heyecanı onu her zamankinden da genç gösteriyordu. "Farklı bir şey için çok hazırım."

"Evet, her şeyi almadığınız sürece." Mganak kıza gülümsedi ve kız da ona sırtıarak karşılık verdi.

"Belki sana bir ya da iki şey bırakabiliriz." "Ne diyorsun Darla?" Wanda sordu.

"Teşekkür . Gerçekten çok ciddiym. Şimdi gidip bakabilir miyim?" "Davy nerede?"

Darla'nın yüzünde suçlu bir ifade belirdi. "Yine meyve kesiyor. En azından bu onu yemeye teşvik eder diye düşündüm ama Muhtemelen hepsini yapmadan önce durdurmalıyız."

"Merak etme," güvence verdi Mganak. "Bende çok var."

Üçü birlikte salona geçtiler, sonra Mganak Davy'yi kontrol etmeye gitti. Bir şekilde çocuğu, özenle boyutlandırılmış küpleri kahvaltı için kaselere dağıtmaya ikna etti. Bu sırada Mganak Kahvaltı kâselerine bir çeşit tahıl ekleyen Alicia onlara katılmaya geldi.

Bakışları Wanda'nın kıyafetleri üzerinde gezindi ve hiçbir şey söylememesine rağmen kaldırdığı kaşları dikkat çekiciydi.

"Mganak giysilerini bizimle paylaşmayı teklif etti," dedi Wanda savunmacı bir tavırla, yine kızardığından emindi.

Alicia'nın yüzünde bir özlem parıltısı belirdi. "Bir değişiklik yapmak güzel olurdu."

Mganak, "Çok fazla çeşidim olmasa da hepiniz bir şeyler seçebilirsiniz," diye teklif etti. "Ve korkarım üzerinize tam oturmayacaklar."

Alicia alaycı bir tavırla, "Bunu görebiliyorum," dedi ve sonra yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim. Bunu söylememeliydim. Eğer dikiş aletleriniz varsa,

belki biraz terzilik yapabilirim."

"Dikiş dikmeyi biliyor musun?" Wanda onu gizleyemedi
Şaşkınlıkla Alicia'nın esmer yanaklarına bir renk geldi.

"Ben fakir büyüdüm. Eğer bir şey istiyorsam, kendim yapmayı
öğrenmek zorundaydım.

o."

"Bu kesinlikle işe yarayacaktır. Bu hiçbir zaman
Becerilerim," diye itiraf etti Wanda, Alicia'nın çocukluğundaki
yoksulluk konusunu sürdürmemeye karar vererek. Nedense diğer
kadının her zaman şu anda görüldüğü kadar varlıklı olduğunu
düşünmüştü. "Ben gidip alayım-"

Kareena konuşmasını bitirmeden önce salonun girişinde belirdi ve
utangaç bir tavırla açıklıkta durdu.

Wanda ona gülümsedi. "Güzel, işte buradasın. Görünüşe göre
kahvaltı hazır."

Davy kaseleri dikkatle masaya taşıyıp düzgün bir sıraya dizdi ve
hep birlikte oturdular. Önceki günün gerginliği dağılmıştı ve tuhaf bir
şekilde ev gibi hissediliyordu. Wanda kaşığını eline alırken gülümsedi.

Kahvaltıdan sonra, dişiler onun gardırobunu yağmaladılar. Mganak
ısırdı

İçini çekti ve istediklerini seçmelerine izin verdi. Her ne kadar giysilerini
kullanmalarını istemese de

Wanda ile sınırlamayı tercih etti. Başkasında pek doğru görünmüyordu.

Yaşlı kadın onun için temin ettiği kesme ve dikme aletlerinde
oldukça becerikli olduğunu kanıtladı ve salon kısa sürede bir kumaş
denizine dönüştü.

"Yapmam gereken bazı işler var," diye mırıldandı Wanda'ya.

Ona minnettar bir bakış attı. "Özür dilerim. Bir tür devraldığınızı
biliyorum."

"Benim gemim senin gemindir," dedi usulca.

"En azından Ayuul'a varana kadar." Gülümsemesi zoraki
görünüyordu ama cevabına itiraz edemedi. Arkasını döndüğünde, küçük
bir el pantolonunu çekiştirdi ve genç erkeğin ona baktığını görmek için
aşağıya baktı.

"Davy yardım et."

"Hayır!" Darla geldi. "Davy, burada benimle kalmalısın."

Çocuk kaşlarını çattı ve başını sallamaya başladı. "Hayır. Hayır. ."

"Benimle oldukça güvende olacak. Size söz veriyorum. Ve Sagat'ın yanında."

Rajpar çocuğun sıkıntısının ilk sesinde ortaya çıkmıştı ve şimdi ona yaslanmış, mırıldanıyordu. Çocuğun huzursuz hareketleri durdu ve bir süre sonra Darla iç çekti.

"Eğer ona bir şey olursa, sana zarar vermenin bir yolunu bulurum," dedi şiddetle.

"Onun güvenliğini hayatım pahasına koruyacağım," diye yemin etti.

Wanda yaklaştı ve kolunu genç kadının ince omuzlarına doladı. "Mganak onunla ilgilenecek. Şimdi benimle gel," diye ikna etti. "Alicia kolların ne kadar sürede yapılacağını bilmek istiyor."

Mganak'a son bir kez kaşlarını çatan kız, Wanda'nın onu çekip götürmesine izin verdi. "Şimdi, genç yardımcım, dişileri kendi hallerine bırakalım mı?"

Dikiş mi?"

Davy başıyla onayladı ve koridorda onun önünde yürüdü. Mganak'ın atölyesi onu büyülemişti ve dokunmak istiyordu. İlk başta her şeyi. Mganak sonunda ona bir kap dolusu Çeşitli vidalar ve çocuk mutlu bir şekilde oturup bunları boyutlarına göre ayırdı. İş bittiğinde onları birbirine karıştırdı ve her şeye yeniden başladı. Oldukça memnun görünüyordu ve sadece bir kez, Mganak bir matkabi çalıştırdığında kötü tepki verdi. Makinenin ilk vınlamasında sallanmaya ve itiraz etmeye başladı. Mganak onu hemen kapattı ve Sagat, Davy sakinleşene kadar yüksek sesle mırıldanarak ona yaslandı.

Yaklaşık bir saat sonra Darla atölyenin girişinde kafasını uzattı. Üzerinde sade siyah bir tunik ve pantolon vardı. Yeni kıyafetinden çok memnun görünüyordu, onun önünde dönüyordu. "Bakın Alicia bana ne yapmış!"

"Çok hoş görünüyor," dedi dürüstçe. Kıyafet ona çok yakışmıştı ama giymesi için daha renkli bir şey bulamadığına üzülüyordu.

"Ne yapıyorsun?"

"Filtreleri temizliyorum," dedi diğerini ovarken. "Ne yazık ki bu hiç bitmeyen bir iş."

"Ne tür filtreler?"

"Gemideki havayı ve suyu temizliyorlar. Ama onların da temizlenmesi gerekiyor. Sık sık."

Birkaç dakika boyunca onu izledi. "Yardım edebilir miyim?" "Dikiş dikmeyi bitirdin mi?"

Omuz silkti. "Sıkıldım. Sana yardım etmeyi tercih ederim." ". Ama çok dikkatli olmalısın."

Ona sonik fırçayı nasıl kullanacağını gösterdi, sonra temizleyici banyodan süzüldü. Onu dikkatle izledi, sonra bir sonrakini aldı. Kadın ona geri verdiğiğinde, adam dikkatle inceledi ama şaşkınlıkla gördü ki, sanki iş kendisi yapmış gibi tertemizdi.

"Bu mükemmel. Çok iyi iş çıkardın."

Bütün yüzü parlıyordu. "Gerçekten iyi bir iş mi çıkardım?"

"Daha iyisini yapamazdım. Bir tane daha yapmak ister misin?"

Kız hevesle başını salladı ve adam temizliği onun üstlenmesine izin verdi.

bir çoğaltıcıyı onarmaya başladı. Çalışırken, ona sökülmiş çeşitli makineler hakkında sorular sormaya başladı

Önce utangaç bir şekilde onları çevreledi, ancak sorularına istekli bir şekilde yanıt verdiğiğinde, coşkusu arttı. Hızlı bir zekâsı ve işlerin nasıl bir araya geldiğini anlama yeteneği vardı.

Wanda kapıda belirttiğinde su arıtma cihazının işleyişi hakkında derin bir tartışmaya dalmışlardı. Suyun arıtılmasıyla ilgili tüm düşünceler yok oldu. Hâlâ onun gömleklerinden birini giyiyordu ama vücudunun kıvrımlı hatlarına uyacak şekilde kesilmişti, Göğüslerinin olgun cömertliğini ve karnının sert şişliğini vurguluyordu. Vücudundaki tüm kan o kadar hızlı bir şekilde sikine aktı ki başının döndüğünü hissetti.

"Öğle yemeği isteyen var mı diye bakmaya geldim," dedi acıklı bir gülümsemeyle. "Yine de sizin standartlarınıza uygun olmadığını itiraf etmeliyim."

Darla onun yanında bağdaş kurarak oturduğu yerden aşağı atladı. "Ben acıktım. Hadi, Davy."

Ağabeyi tereddüt etti, kaşlarını çatarak vida yığınınına baktı. "Onları daha sonra tekrar sıralayabilirsin," diye söz verdi ve Sagat çocuğu kapıya doğru itti.

Çocuklar ortadan kayboldu ve onu Wanda ile yalnız bıraktı. Karşı koyamayarak ona doğru ilerledi, eski atalarından birinin kararlılığıyla sinsice ilerliyordu.

"Çok güzel görünüyorsun, Mishka." Yanakları pembeye boyandı Ama kuyruğu onu bedenine doğru çektiğinde bile geri çekilmedi. Onun uyarılmışlığının kokusu havayı kokluyor ve göğsünde meme uçlarının sert noktalarını hissedebiliyordu.

"Beğendiğinize sevindim. En azından birkaç şeyinizin kaldığından emin olmaya çalıştık." Sesi yine nefes nefese çıkmıştı ve ağzına bakıyordu.

"Sahip olduğum her şeye hoş geldiniz." Bu sözler sessiz odada beklenmedik bir netlikle çınladı ve adam konuşurken bu sözlerin doğruluğunu fark etti. Bu kadının gitmesine nasıl izin verecekti?

"Siz... Yani halkınız öpüşüyor mu?" diye sordu utangaç bir şekilde. Kelime doğru tercüme edilmemiş gibiydi.

"Ağzımızı birbirine bastırmak mı? Bunu neden yapalım ki?"

"Zevk için." Yanaklarındaki renk derinleşti ama küçük bir elini kaldırdı ve adamın başını kendi başına doğru çekti.

Yeterince istekli gitmişti ama kadının niyetinden emin değildi. Ağzı onunkine değdi, inanılmaz derecede yumuşaktı. Bu hoş bir histi ama yine de neden ona dokunmak istediğini anlamıyordu. böyle bir şekilde. Ama sonra yumuşak küçük dili onun ağzına girdi. Granthar'ın Çekici tarafından! Kadının nefis tadı ağzında patladı ve utangaç bir şekilde onunkini keşfeden dilinin ipeksi hissi omurgasından aşağı zevk çizgileri gönderdi. Daha fazlası için çaresiz kalan adam başını kavradı ve çılgınca bir aceleyle ağzını keşfederken onu yerinde tuttu.

Daha fazlasını istiyordu, daha fazlasına ihtiyacı vardı ve onu kollarının arasına alarak yumuşak, tatlı bedenini kendi bedenine bastırdı. Kadın inledi ve adam bir an tereddüt etti, ama sonra kolları boynuna dolandı ve çılgınca ona doğru kıpırdandı. Adam, kadının Çıplak amının nemli sıcaklığı karnına sürtünürken, adam kalçasının yumuşak kıvrımını kavrayarak onu daha sıkı bastırdı ona karşı. Onu kendi üzerine kaydırmasına saniyeler kalmıştı. Akli başına gelmeden ve sonunda başını kaldırmadan önce ağrıyan horoz.

Gözleri yavaşça açıldı, yüzü sersemlemişti, ağzı pembe ve şişti ve tamamen baştan çıkarıcıydı.

"Öpüşmekten anlamayan biri için aceleyle öğrendiğin kesin," diye mırıldandı, sonra yanaklarına renk geldi
Omuzlarını hafifçe iterken tekrar. "Beni yere bırakabilir misin?"

Davranışından dehşete düşmüş olsa da, yine de onu bir kez daha ayağa kaldırmak için kendini zorlamak zorunda kaldı. "Yapmalı mıyım
Özür dilemek mi?"

"Oh, hayır. Hayır. Ben çok istekli bir katılımcıydım." Küçük beyaz dişleri şişmiş alt dudağının üzerine kapandı. "Ama... muhtemelen yapmamalıyız.

Biz Dünya'ya geri dönüyoruz, siz de uzaya geri dönüyorsunuz."

Hiç bu kadar çekici gelmemişti ama yine de başını salladı.
"Anlıyorum. Diğerlerine katılmalıyız."

Atölyeden çıktıklarında kaşlarını çatarak ona baktı. "Buraya nasıl geldin?"

"Merak etmeyin. Gerekli olduğunu düşünmesem de asansörü aldım." Adam ona doğru uzanmaya başladı ve kadın aceleyle ekledi,
"Belki tekrar yukarı çıkmalıyız."

Onu tekrar kollarına almak için şimdiden sabırsızlanıyor olması, önerisinin doğru olduğunu kanıtlıyordu ama sessizce asansöre doğru ilerlerken göğsünün daha az ağrımaya neden olmadı.

Her ikisi de yemek boyunca sessizdi ama diğerleri bunu fark etmemiş gibiydi. Alicia ve Kareena şaşırtıcı bir hevesle kıyafetler hakkında tartıştılar. Vedeckianlı kadın daha hareketliydi.
onu hiç görmediği kadar heyecanlıydı. Darla da ona nasıl yardım ettiğini açıklarken aynı derecede heyecanlı görünüyordu.

Daha sonra, her iki çocuğun itirazlarına rağmen dükkâna tek başına döndü.

"Matkabı kullanmam gerekiyor ve gürültü Davy'yi rahatsız ediyor," diye açıkladı.

Darla kaşlarını çatarak ona baktı. "Bu beni rahatsız etmiyor."

Wanda, "Dersleriniz üzerinde biraz zaman harcamalıyız," diye araya girdi.

"Neden? Makineler çok daha ilginç."

"Ama nasıl çalıştıklarını anlamakta fayda var," dedi kararlı bir şekilde. "Eğitim önemlidir."

Darla gözlerini devirdi ama daha fazla itiraz etmeden kardeşinin yanına gitti.

"Teşekkür ederim." Wanda içini çekti. "O çok zeki. Keşke onun ilgisini çekecek daha fazla kaynağım olsaydı."

"Bu gece bakacağım ve kullanabileceğin bir şey var mı diye bakacağım." Ona baktı ve kuyruğunun kolunu okşadığını fark etti. "Bu öğleden sonra seni özleyeceğim."

"BEN... BEN..."

Kadın çaresizce ona baktı ve adam konuyu değiştirdi. "Ve akşam yemeğinden ben sorumlu olacağım."

Şaşırmış görünüyordu, sonra güldü. "Sana çok iyi bir aşçı olmadığımı söylemiştim."

"O halde size yemek pişirmekten mutluluk duyuyorum."

Kolunu son bir kez daha okşadıktan sonra isteksiz kuyruğunu çekti ve atölyesine geri döndü. Yolculukları sırasında zamanının çoğunu orada geçirirdi ve makineleri tamir edip onları yeniden işlevsel hale getirmekten her zaman sessiz bir tatmin duymuştu. Bugün bu memnuniyet garip bir şekilde . Davy'nin sesini özlemişti. parçaları ayırmayı, Darla'nın hevesli sorularını ve en da Wanda'nın varlığının sıcaklığını özlemişti.

Yedinci Bölüm

Wanda, Mganak'ın gidişini hüzünlü bir gülümsemeyle izledi. Şimdiden onlardan bıkmış ? Yalnız kalmaya alışmış olmalıydı. Belki de biraz nefes almaya ihtiyacı vardı. Onun yokluğunu düşünmemek için elinden geleni yaparak dikkatini çocuklara verdi.

Ama Mganak uzun süre uzak kalmadı. Davy yeniden ortaya çıktığında onunla basit bir sayma oyunu üzerinde çalışıyordu.

"İşin bitti mi?" diye sordu.

"Her zaman yapılacak işler vardır." Omuz silkti. "Yardımcılarımı özledim."

Darla'nın ince omzuna rahat bir el attı ve kız ona gülümsedi. "Şimdi gelip sana yardım edebilirim."

"Derslerini bitirdin mi?"

." Adam kaşını kaldırınca kız dudak büktü. "Çok sıkıcı."

Wanda kuru bir sesle, "Darla tarihi pek sevmez," dedi.

"Ama eğer tarihi anlamıyorsanız, aynı hatayı yapmaktan kendinizi nasıl koruyacaksınız?"

Wanda güldü. "Benzer bir ifademiz var. Ama fen derslerinin daha çok hoşuna gideceğinden şüpheleniyorum. Ne yazık ki Pek güçlü olduğum bir nokta değil." Ona meydan okuyan bir bakış fırlattı. "Denemek ister misin?"

Kadını şaşırtan bir şekilde, adam bu fikri hemen reddetmedi. Bir süre çenesini ovuşturduktan sonra bir tablet aldı ve başladı Darla'ya sunmadan önce hızla kaydırды. "Burası. Bu Rafalo'nun çalışmam için bana verdiği ilk el kitaplarından biri. Dilini anlamadığınızı biliyorum ama içinde bir dizi diyagram var."

Darla ona şüpheli bir bakış attı ama elini Yine de tablet. Hemen ardından başını kaldırıp ona . "Bu bahsettiğimiz su arıtma cihazı değil mi?"

Mganak gururla gülümsedi. "Gerçekten de öyle. Filtreleme konusunu tartıştığımızı hatırlıyor musun?"

İki kafa tabletin üzerine eğilirken Wanda bir çılgılığı bastırdı gülümsedi ve Davy'ye döndü. Oyunu bir kez daha oynadı, sonra kaşlarını çattı ve tüm parçaları yere itti. Darla ona endişeli bir bakış attı ama sonra Sagat Davy'nin ayak bileklerine dolandı. Hayal kırıklığı dağılmış gibi görünüyordu ama Wanda onun hâlâ tedirgin görüldüğünü fark etti.

İki çocuğu da Mganak'a bırakarak, başka bir kıyafet denemek için Alicia'nın kulübesine gitti. Alicia birkaç not aldıktan sonra ikisi birkaç dakika sohbet etti.

"Biliyorsun, genç yaşta evlendim." Alicia'nın dudakları kıvrıldı Wanda ona şaşkın bir bakış fırlatırken gülümsedi. Diğer kadın geçmiş hakkında pek de açık sözlü değildi. "Thomas zeki ve hırslıydı. Güzel görünüyor. Ne istediğimizi biliyorduk. istedik ve bunu elde ettik. Onun başarılı bir muayenehanesi, bizim de büyük bir evimiz ve ikimizin de istediği sosyal statümüz vardı."

"Çocuklar mı?" Wanda tereddütle sordu.

Alicia başını salladı. "İlk başta zamanımız yoktu. Tıp fakültesini bitirmek ve sonra da muayenehaneyi kurmak zorunda kaldı. Ne zaman ki Sonunda denemeye karar verdik, bizim için hiç olmadı." Uzaklara baktı, gözleri dalgındı. "Benim hatam olduğu ortaya çıktı. Evlat edinmeliydik -Thomas itiraz etmezdi ama o zamana kadar mükemmel bir hayat yaşlsamasına kapılmıştım ve çocuk sahibi olmamaya karar vermişiz gibi davranmak daha kolaydı."

Wanda içtenlikle, "Sen harika bir anne olurdun," dedi.

"Yapar mıydım?" Alicia'nın yüzü hâlâ mesafeliydi. "Her şeyin nasıl olması gerektiğinden o kadar emindim ki. Sanırım çocukları uzaklaştırdım."

"Davy ve Darla'yı uzaklaştırmadınız."

"Bu konuda çok mutluyum. Ama bunun değiştiğim için olduğundan şüpheleniyorum. Önce Thomas'ı kaybettim. Seyahat etmek, emekliliğimizin tadını çıkarmak için yaptığımız tüm o planlar gitti. Ve şimdi de bu." Elini salladı. "İnsana yeni bir bakış açısı kazandırıyor."

"Öyle de denebilir." Wanda güldü ve ayağa kalkmaya başladı. Alicia'nın uzanıp elini tutması onu şaşırttı.

"Söylemeye çalıştığım şey -pek de anlamlı değil- şu ki mutluluğu bulduğunuz yerde yakalamalısınız. Mükemmel zamanı bekleyerek onu ertelemeyin. Yapabiliyorken yakalayın."

Wanda dudağını ısırıldı. "Anladığımdan emin değilim."

"Bence öyle. Bırakın kaptanınız sizi mutlu etsin, sadece şimdilik bile olsa."

Tutarsız bir şeyler mırıldanırken yine kızardığının farkındaydı. Alicia başını salladı ve elini bıraktı.

"Belki de her şey hakkında hâlâ çok eminim."

"Ben... Teşekkür ." Eğildi ve yaşlı kadına hızlıca sarıldı. Alicia kaskatı kesildi, sonra beceriksizce sırtını sıvazladı.

Wanda, "Ben gidip Mganak'a yemekte yardım edeyim," dedi. Geri.

"Umarım yardımdan anladığınız oturup bir şeyler yapacağınızdır. Orada dur ve yemek pişirmesini izle," dedi Alicia o tanıdık alaycı ses tonuyla, ama gözleri gülümsüyordu.

"Göreceğiz bakalım. Belki onu denemeye ikna edebilirim," diye şaka yaptı.

"Tanrı hepimize yardım etsin."

Yemeklerini yedikten sonra Davy istemeye istemeye yatmayı kabul etti.

Gerçi Wanda bunun sebebinin Sagat'ın ona eşlik etmesi olduğundan şüpheleniyordu. Yaşlı kadının bariz zevkine göre, o da ısrar etti Alicia ona yatmadan önce bir hikaye anlatır.

Bu gece Wanda, Darla'nın kendisine eşlik etmesini sağlamaya çalışmadı.

Bunun yerine, Alicia ve Kareena biraz daha dikiş dikerken Mganak ve Darla el kitabını incelemek için daha fazla zaman harcadılar.

Wanda kütüphanedeki el işi projelerinden birini yeniden yapmaya karar vermişti. Öğle yemeğini hazırlamak için yaptığı talihsiz girişim sırasında, birkaç meyvenin suyunun ve Mganak'ın gemide bulundurduğu sebzeler kumaş üzerinde lekelerle neden oluyordu. Şimdi onları Mganak'ın kendisine verdiği ince ip şeritlerini boyamak için kullanıyordu. Darla yanına geldiğinde tam da kuruyup kurumadıklarını kontrol ediyordu.

"Ne yapıyorsun?"

"Bu ip ölüyor." Parlak kırmızı ve turuncu ipleri havaya kaldırdı. "Bir bilezik yapmayı deneyebilirim diye düşündüm."

Darla'ya bir tane yapmasını önermek için gençlerle çok fazla deneyimi vardı. Bunun yerine şeritlerle oynamaya başladı. Kız abartılı bir iç çekiş yaptı ve onlara uzandı. "Neden denememe izin vermiyorsun?"

Geminin ışıkları sönmeye başladığında Darla, Mganak da dahil olmak üzere hepsi için dokuma bilezikler hazırlamıştı. Darla onu bileğine bağladığında Mganak ciddiyetle başını salladı. "Onur duyduğum."

Darla kızardı, kollarını adamın beline doladı, hızlıca sarıldı, daha da kızardı, sonra koridorda kayboldu. iyi geceler mırıldandı.

"Onunla çok iyi anlaşıyorsun," dedi Wanda yumuşak bir sesle.

"Onun arkadaşlığından hoşlanıyorum." Düşünceli bir şekilde yüzünü ovuşturdu. "Tabletteki programlardan biri okumayı öğretmek için tasarlanmış. Sence bundan hoşlanır mı?"

Wanda'nın içine bir özlem ateşi düştü. Okumayı ne kadar özlediğini. "Bence isterdi, sadece okuyabilmek için bile olsa o kılavuzu anlayabilirim. Ama ben de öğrenmek isterim. Belki o yatağa girdikten sonra?"

"Elbette." Kuyruğu hafifçe bileğinin etrafında kıvrıldı. "Bunu daha önce de önerirdim ama gezegeninize döneceğinizi biliyorum."

Sesi sanki kendini hatırlamaya zorluyormuş gibi geliyordu, Ve kalan kısa süreyi de düşünmediğini fark edince şok . Kendini gülümsemeye zorladı ve hafifçe "Öğrenmek asla zaman kaybı değildir" dedi.

"Hayır," diye kabul etti, gözleri onun yüzüne odaklanmıştı. Kadın birdenbire loş bir odada yine yalnız olduklarının son derece farkına vardı. Adam ona doğru eğildiğinde nefesini tuttu ve onu öpmesini bekledi. Bunun yerine, adam üst merdivenlere yönelirken onu kolayca kollarının arasına aldı. "Yatma zamanı."

Ne kadar masum bir söz ama yine de kafası hemen Mganak'ın o büyük yatağı onunla paylaştığı görüntülerle doldu. Onu kaslı vücuduna daha da sıkı sarıyor, içine girerken yüzü onun üzerinde yükseliyordu. Bütün vücudu gerginleşmişti.

ve sahanlığa ulaştıklarında ve onun yere kaymasına izin verdiğinde, horozunun büyük çubuğu onun da eşit derecede uyarıldığını açıkça ortaya koydu.

Alicia'nın sözleri aklından geçti ve ona doğru sallanmaya başlamıştı ki karnında bir çarpıntı hissetti Zıpla.

"Bir sorun mu var?"

" de değil." Adamın elini hevesle kavradı ve karnının üzerine koydu. "Sadece bebeğin hareket ettiğini hissettim. Bir ya da iki kez hissettiğimi sandım.

ama asla emin olamadım. Bu sefer ."

Sabırla bekledi, büyük eli karnının üzerinde sıcacıktı ve tam vazgeçmek üzereyken tekrar hissetti. Mganak'ın yüzünü huşu kapladı.

"Bunu hissettim. Çocuğunuzu hissettim."

Gözleri beklenmedik yaşlarla doldu. Bir yanı onun bu anı yaşamak için burada olmasından çok memnundu ama bu ona neyin tehlikede olduğunu hatırlattı. Mganak'a duyduğu çekim yüzünden dikkatinin dağılmasına izin veremezdi. Bebeğini Dünya'ya geri getirmeye konsantre olmalıydı. O an

geçti ve titrek bir gülümsemeyle geri çekildi. "İyi geceler, Mganak."

"İyi geceler, Mishka." Yüzü ciddiye ama protesto etti ve onun da aynı şüpheleri yaşayıp yaşamadığını merak etti.

Ona hızlıca bir gülümseme daha verdi ve kabine girdi ama giderken onu aklından çıkarmanın imkansız olduğunu fark etti yatmaya hazırlanıyordu. Kızın onu reddettiğini mi düşünmüştü? Neden bu kadar çelişkili olduğunu anlıyor muydu? Belki de onunla konuşmalıydı.

Fikrini değiştiremeden kabin kapısını açtı ve o anda kalbi tamamen eridi. Bir kez daha pilot koltuğunda rahatsız bir şekilde yayılmıştı ve bunun sadece ona ihtiyacı olduğunda yanında olabilmek için olduğunu biliyordu.

"Bu çok saçma," dedi sertçe. "O yatak ikimiz için de yeterince büyük."

"Emin misin?" Yırtıcı bir zarafetle ona doğru yaklaştı ve kadının omurgasından aşağıya doğru bir heyecan çizgisi gönderdi.

"Uyumak için," diye hızla ekledi, sesinin ne kadar baştan çıkarıcı çıktığına şaşırmişti. "Ben... Ben senden çok etkilendim Mganak, ama Dünya'ya dönmek zorundayım. Kızım kendi başına büyümeyi hak ediyor. gezegen."

"Anlıyorum, Mishka. Gitmene izin vermek benim için... zor olacak ve aramızda daha fazlası olsaydı daha da zor olurdu."

Göğsü ağrıyordu, başını salladı. "Ama teklifim hâlâ geçerli. Eğer yatağı paylaşmak isterseniz...?"

Gülümsedi ve sadece biraz zoraki görünüyordu. "Bütün gece uyumaktan memnun olurum."

Bir hata yapmadığını umarak kulübeye giden yolu göstermek için döndüğünde, Darla yüzü telaşlı bir şekilde merdivenlerden koşarak çıktı.

"Davy sinir krizi geçiriyor ve onu sakinleştiremiyorum. Bana yardım edebilir misiniz?"

"Elbette yapacağız." Mganak konuşurken Wanda'yı kollarının arasına almış, merdivenlere doğru ilerliyordu. "Neye ihtiyacı var?"

"Ben... Ben bilmiyorum." Darla'nın yüzünde endişe ve meydan okumanın bir karışımı vardı. "Bazen oluyor. Ama bunu kastetmiyor," diye ekledi aceleyle.

"Bunu biliyoruz tatlım," dedi Wanda güven verici bir şekilde.

Alt kata ulaşır ulaşmaz Davy'nin çığlıklarını duyabildiler. Alicia ve Kareena kabin kapısının dışında duruyorlardı, yüzlerinde aynı endişe ifadesi vardı.

Alicia ellerini ovuşturarak, "Ne yapacağımı bilmiyorum," dedi. "Ona birkaç hikâye daha anlatmayı teklif ettim ama sanki beni duymuyor bile."

Kulübenin içinde Davy duvardan duvara ileri geri yürüyor, hâlâ çığlık atıyordu. Hiçbir kelime duyulmuyordu, sadece Wanda'ya kara tahtaya çakılmış çiviler gibi çarpan sert sesler vardı. Sagat sinsi sinsi Çocukla birlikte ileri geri adım atıyor, kuyruğunu sallıyordu ama Davy rajpar'dan habersiz görünüyordu ve Sagat'ın ona doğru bastırması için yeterince uzun süre durmadı.

Mganak kulübeye girdi ve tıpkı tanıştıklarında yaptığı gibi çocuğun göz hizasına gelecek şekilde diz çöktü. Bu sefer Davy onu görmezden geldi, hatta Mganak dikkatini dağıtmaya çalıştığında bile

çok amaçlı alet. Mganak Wanda'ya endişeli bir bakış attı, kuyruğu neredeyse Sagat'ınki kadar öfkeyle sallanıyordu.

"Darla, onun için yapabileceğimiz bir şey var mı?" Wanda usulca sordu.

Kız başını salladı, gözleri yaşlarla dolmuştu. "O böyle olduğunda olmaz. Onunla birlikte beklemek zorundayım."

Darla'nın kararlı sözlerine rağmen, Wanda kızın ne kadar çaresiz görüldüğünü görebiliyordu. Yıllar boyunca kaç kez Kardeşi bu haldeyken onunla ilgilenen oldu mu? Hiç kimse onunla ilgilendi mi?

"Bu gece olmaz," dedi kararlılıkla. Alicia'ya hızlıca bir bakış fırlattı ve diğer kadın başını salladı. "Sen Alicia ile git, ben burada kalacağım. onunla birlikte."

"Onunla kalacağız," diye araya girdi Mganak.

"Ama o benim kardeşim. O benim sorumluluğumda."

"Onun senin kardeşin olduğunu biliyorum tatlım, ama ona göz kulak olmamız konusunda bize güvenebilirsin. Yarın onun yanında olabilmen için biraz dinlenmen gerekiyor."

Darla tereddüt etti, kararsız olduğu belliydi ve Alicia dikkatli kolunu o ince omuzlarına doladı. "Hadi tatlım. Her şey yoluna girecek."

Darla kardeşine son bir kez endişeyle bakarak Alicia'yı koridor boyunca takip etti ve kamarasına girdi.

"Yardım etmek için yapabileceğim bir şey var mı?" Kareena yumuşak bir sesle konuştu. "Sanmıyorum. Senin de dinlenmen gerek."

"Pekâlâ." Vedeckian tereddüt etti. "Kadırganızı kullanmama izin verirsiniz Kaptan Mganak, belki kız sıcak bir içecek ister diye düşündüm. Şoko yapabilirim."

Mganak onaylarcasına başını salladı. "Mükemmel bir fikir. Lütfen malzemelerden istediğinizi almakta özgürsünüz."

Başını sallayıp koridorda kaybolmadan önce Kareena'nın kemiklerine belli belirsiz bir renk dokunmuştu.

"Shoko?" Wanda sordu.

"Genellikle çocuklara verilen, hem tatlı hem de yatıştırıcı bir içecektir."

"Kulağa hoş geliyor," dedi hüzünle, ama daha fazlası vardı
Şu anda endişelenecek daha önemli şeyler var. Davy hâlâ ileri geri yürüyordu ama çıkardığı sesler biraz azalmıştı. Sagat da ona ayak uydurmaya devam etti. Wanda nöbet tutmak için Mganak'ın yanına yerleşti.

Kareena birkaç dakika sonra tekrar ortaya çıktığında, utangaç bir şekilde ikisine de birer kupa shoko ikram etti. Mganak gülümseyerek reddetti ama Wanda minnetle aldı.

"Bu çok güzel," diye inledi bir yudum alırken. Bir şey taşıyordu daha cevizimsi bir tadı olmasına rağmen sıcak çikolataya belirgin bir benzerlik gösterir.

Kareena ona memnun bir gülümseme verdi ve ikinci kupayı ısrar etti. Wanda onun Alicia ve Darla'ya iki tane daha götürdüğünü duydu. kendi kulübesine dönmeden önce.

Mganak kolunu ona doladı ve birlikte çocuğu izlediler. Beklerken ne kadar zaman geçtiğine dair hiçbir fikri yoktu. Birkaç kez çığlıklar ona fazla geldi ve endişeyle ileri geri yürümek için birkaç dakikalığına ayrılmak zorunda kaldı kulübenin dışında. Sonunda, Mganak bile onun kendisini de mola vermeye ikna izin verdi.

Tanrıya şükür ikimiz de varız, diye düşündü.
döndü ve onu kucağına çekti. Darla bunu nasıl başarmıştı? Ve kendisiyle yalnız kaldığında bunu nasıl başaracaktı?
Çocuk mu?

Sekizinci Bölüm

Gece ilerledikçe Davy'nin sesi daha da boğuklaştı ve her adımda biraz daha sendeleyerek yürümeye başladı. Wanda erimenin sona ermesi için dua etti.

"Sanırım yoruluyor," dedi Mganak usulca. "Eğer onu tutarsam, şoko'dan biraz almasını sağlayabilir misin?"

"Emin misiniz? Darla kendisine dokunulmasından hoşlanmadığını açıkça belirtti."

"Bana sert baskıya daha iyi tepki verdiğini söyledi." Kuyruğu seğirdi. "Yapılacak doğru şeyin bu olduğundan emin değilim ama denemek istiyorum."

Kadın başıyla onaylayınca, gidip çocuğu aldı, hemen kollarını ve kuyruğunu sıkıca sardı ama ellerini serbest bıraktı. Davy ürkek bir çığlık attı ama hemen sakinleşti. Mganak Davy'yi sıkıca tutmaya devam ederek onun yanına oturdu ve yavaş yavaş onu içmeye ikna etti. İlk tadımdan sonra hevesle yutkundu. Bitirdiğinde vücudu gevşemişti. Mganak battaniyeyi okşadı ve Sagat yanlarına sıçradı. Mırlamaya başladığında, Mganak Davy'yi onun yanına yatırdı.

Wanda nefesini tuttu ama Davy'nin tek yaptığı kolunu rajparın üzerine atmak ve hemen uykuya dalmak oldu.

"Oh, Tanrı'ya şükür," diye fısıldadı yorgunluk onu ele geçirirken. Mganak da aynı şekilde yorgun olmalı. "Neden gidip biraz dinlenmiyorsun?" "Peki ya sen?"

"Ben iyiyim. Yarın biraz ."

"Bu tatmin edici değil. Yatağa giden sen olacaksın," diye emretti.

Patronluk taslaması zaten yıpranmış olan sinirlerini iyice yıprattı ve ona ters ters baktı. Ağzını açıp ona yatağıyla tam olarak ne yapabileceğini söyleyemeden Kareena kapıdan içeri baktı.

"Sesini duydum," dedi usulca. "Uyuyor mu?"

"Evet, sonunda. Ben burada kalıp ona göz kulak olacağım," diye ekledi Wanda, Mganak'a kaşlarını çatarak.

O da kaşlarını çattı. "Böyle bir şey yapmayacaksın. Onunla kalacağım."

"Neden ikiniz de yatağa gitmiyorsunuz?" Kareena teklif etti. "Ben de onunla kalacağım."

"Ama sen hamilesin. Dinlenmeye ihtiyacın var."

Kareena omuz silkti. "Kolayca dinlenemeyecek kadar büyüğüm. Onunla kalmaktan mutlu olurum."

Wanda'nın yorgunluğu suçluluk duygusuyla boğuşuyordu ama Ne yapacağına karar veremedi Mganak ayağa kalktı ve onu kollarına aldı. "Teşekkür ederim, Kareena."

Kadın kaşlarını çatacak kadar kendine gelene kadar koridorun yarısına gelmişlerdi. "Kareena'nın dinlenmesi gerek."

"Biz de öyle, Mishka." Ona gülümserken kızgınlığı yok olmuş gibiydi. "Onun dinlendiğini görebilirsin Yarın sen çocuklarla ilgilenirken ben de gemiyi çalışır halde tutmaya çalışacağım."

İtiraz etmek istedi ama yorgunluk dalgaları hâlâ üzerine çöküyordu. Belki de yapılacak en mantıklı şey buydu.

Mganak onu merdivenlerden yukarı taşıdı ve doğruca yatak odasına götürdü ve onu büyük yatağa yatırdı. Adam ayağa kalkmaya başladı ama kadın ona doğru uzandı ve kuyruğunu avucunun içine aldı.

"Benimle kal," diye mırıldandı uykulu bir şekilde, parmaklarını kabartılı yüzey boyunca gezdirerek.

Adamın inlediğini duyduğunu sandı, ama sonra yerleşti. arkasına geçti. Kolunu beline dolayarak onu vücudunun sıcaklığına doğru çekti ve tekrar kuyruğunu okşadı. Uykuya dalarken hatırladığı son şey onun omzunu öptüğünü hissetmesiydi.

Wanda bir kez daha Mganak'ın kışkırtıcı kokusuyla uyandı ama bu sefer koku çarşaflarından ya da kıyafetlerinden gelmiyordu. Adamın vücudu kadının etrafını sarmış, onu tamamen çevrelemişti. Baş kollarından birine yaslanmıştı, bacakları onunkilere dolanmıştı, onun

Diğer kolları beline dolanmıştı ve kuyruğu... Kuyruğu ağrıyan meme uçlarını koparıyordu.

Bilinçli bir düşünce olmadan, alaycı dokunuşa doğru eğildi ve adamın kavrayışı sıkılaşıarak lezzetli bir zevk ürpertisi gönderdi Doğrudan klitorisine. Nemlendiğini, hazırlandığını hissedebiliyordu.

"Nefis kokuyorsun, mishka." Mganak'ın sesi, narin kabuğu yalamadan önce kulağının gürledi.

Aman Tanrım. Dilinin hafif pürüzlü, yumrulu yüzeyi kadının muhtaç bedenine yeni bir heyecan dalgası gönderdi.

"Ne... Ne yapıyorsun?" Sesi nefes nefese geliyordu. "Keşfediyorum."

Eli karnının üzerinden aşağı doğru kıvrıldı ve kalçalarının tepesindeki küçük bukle parçasını okşadı. Bacakları ayrıldı otomatik olarak, kışkırtıcı dokunuşa karşı koyamadı. Kalın bir parmağını kızın sıvı sıcaklığında kaydırırken inledi.

"Çok ıslaksın, Mishka. Çok tatlısın. Seni tatmalıyım."

Aklının uzak bir köşesi itiraz etmeyi düşündü ama ne olduğunu anlamadan adam onu sırt üstü yatırmış, elleriyle sıkıca çekiyordu. Başı kalçalarının arasında kaybolurken bacaklarını ayırdı. Ve sonra onu yaladı, boş amından zonklayan amına doğru uzun bir yalama klitoris. Geniş, pürüzlü yüzey her hassas sinir ucunu uyandırdı ve adam şişmiş incisini fırçalarken kadın haykırdı.

Homurdandı ve oraya odaklandı, zonklayan etin etrafında dönerek his üzerine his yığdı. Kuyruğu ileri geri sallanıyordu.

Göğüslerinin arasına girdi, gergin tepelerini sıkıp kopardı, her sert dokunuş ateşini daha da artırdı. Umutsuzca adamın geniş omuzlarını kavradı ve onun dokunuşuna doğru eğilmeye çalıştı. Kasları Kendinden geçmenin sınırında tünerken kasıldı ve sonra kalın bir parmak boş amına sıkıca girdi ve patladı. Zevkin yoğunluğundan gözlerinin önünde ışık kıvılcımları dans etti

onu süpürüyordu. Vücudu nihayet yumuşayıp gevşeyene kadar onun adını sayıkladığının farkında bile değildi.

Başını kaldırdı ve ona gülümsedi, yumuşak bir gülümseme idi. karanlık bakışlarındaki açıklıkla. Kadın adamın omuzlarını çekiştirdi ve adam onun üzerinde yükseldi. Onu reddetmek gibi bir düşüncesi yoktu. ve onu istiyordu-ama adamın sikiğinin geniş başı

girişine bastırıldı, derecede sert ve geniş, titredi ve hemen durdu.

"Ne , Mishka? Bir sorun mu var?"

"Hayır. Evet. Bilmiyorum." Beyni tekrar çalışmaya başladığında gözyaşları aniden tehdit etmeye başladı. "Bunu yapmamız gerektiğinden emin değilim. Dün gecedan beri hiçbir şey değişmedi."

"Öyle değil mi?" diye sordu ciddiyetle ve bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzöldü. Tereddüt etmesi onu incitmiş olamazdı. Ama kız sormak için cesaretini toplayamadan adam başını salladı. "Belki de haklısınız. Ben

sizi endişelendirmek istemem."

Sırt üstü döndü ve çarşafı yukarı çekti ama bu onun devasa ereksiyonunun zonklayan sertliğini görmeden önce değildi.

Fudge. Nasıl bu kadar bencil olabilir?

Adam yıldızlara bakarken kadın onun yanına kıvrıldı ve elini karnına koydu. Adamın sert bedeni onun dokunuşuyla titredi.

"Ne yapıyorsun? Fikrini mi değıştirdin?"

Sesi o kadar umutluydu ki, bir başka gözyaşı dalgası tehdit etti, ama başını salladı ve gülümsemeye zorladı. "Hayır, hâlâ sonuna kadar gitmememizin en iyisi olduğunu düşünüyorum. Ama..."

Eli, sikine ulaşana kadar karnının her bir etkileyici çıkıntısının üzerinden aşağı doğru kaydı. Eliyle daireler çizirken nefesi kesildi ya da en azından öyle yapmaya çalıştı. Adam onun için çok büyüktü. avucunun içine aldı. Yine de, kadın onun uzunluğunu hızla aşağı yukarı okşadığında şikâyet etmedi. Koyu zümrüt yeşili deri, derisinin geri kalanını kaplayan daha fazla çıkıntıyla birlikte sert uzunluğu kapladı. Bunun içinde nasıl hissettireceğini ancak hayal edebiliyordu ve klitorisi heyecanlı bir şekilde zonkladı.

Yüzünü ona doğru eğdiğinde Mganak'ın eli kızın saçlarını okşadı ama kız dilini sıvının üzerinde gezdirdiğinde tüm vücudu gerildi. Tadı da kokusu lezzetliydi ve kadın hayallere dalarak bir kez daha yaladı.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu kısık sesle. "Bu yasak."

"Yasak mı?" Durmaktan ne kadar nefret de ona baktı. "Dini bir şey gibi mi demek istiyorsun?"

"Hayır. Irkımız ölmekte olduğu için tohumlarımızı boşa harcamamız yasak." Sözlerine rağmen, eli kızın ağzını tekrar sikine doğru itiyordu.

"Yani hasat mı ?"

Başını salladı, sonra içini çekti. "Ben bir aptalım. Bunca yıldır bana böyle söylendi ama şimdi ne fark edebilir ki?"

"Bu durmamı istediğin anlamına mı geliyor? Yoksa değil mi?" Onu tekrar yaladı ve bu sefer dişlerinin onun aletinin hassas alt tarafına hafifçe sürtünmesine izin verdi.

"Hayır! Durma."

Kadın memnuniyetle mırıldandı ve adam tekrar inledi. Adamın kendisine verdiği tepkiden heyecanlanan kadın cesaretini topladı ve ağzını geniş başın etrafına gerdi. Sıkı bir oturuştı ve çenesi hemen ağrımaya başladı, ama adam altında titriyor, adını tekrar tekrar fısıldıyordu. Rahatlamak için elinden geleni yaptı. ağzını açıp onu okşamaya devam ederken daha fazlasını aldı. Onun Elleri saçlarında sıkılaştı ve vücudu bir inç daha almayı başardığında gerildi, sonra iki. Kadın tekrar mırıldandı ve adam sert bir çığlıkla patladı. Ağzından jet gibi sıcak sıvı aktı ve adam titreyip adını haykırırken kadın her lezzetli damlayı yutmak için elinden geleni yaptı.

Sonsuz gibi görünen akış nihayet durduğunda, dilini son bir kez onun etrafında döndürdü ve başını kaldırdı. Adam baktı Sersemlemişti ama gözleri ona odaklanmıştı. Onu vücudundan yukarı çekerken, adamın hâlâ sert olduğunu fark etti.

"Anlamıyorum. Daha yeni geldiğini biliyorum. Neden hala bu kadar sertsin?"

Adam karşılık vermek yerine onu derinden ve derinlemesine öptü, sert dili zaten içinde biriken arzuyu daha da artırdı. Sonunda başını kaldırdığında, onun görüldüğü kadar titrediğini hissetti.

"Sen bir harikasin, Mishka," dedi. "Bir kadının ağzının bu kadar tatmin edici olabileceğini hiç düşünmemiştim."

"Yani sen hiç..."

"Asla. Bize bunun yasak olduğu fikri aşılandı."

"Ah." Adamın söylediklerini düşününce kaşlarını çatdı. Bu kadar bunalmış görünmesine şaşmamalı. O da öyle olduğunu düşünmüştü. Onun yüzünden, ama belki de sadece yeni bir deneyimdi. "Eh, artık biliyorsun," dedi hızlıca ve hazırlanmaya çalıştı.

Onu basit bir yöntemle durdurarak altına aldı. "Anladığınızı sanmıyorum. Bu hareket Bana daha önce de teklif edilmişti ama hiç cazip gelmemişti. Neden yasak olduğunu yeniden düşünmek gibi bir arzum yoktu. Ama sen, Mishka, sana asla karşı koyamazdım."

"Ama hâlâ sertleşmişsin." Kanıt, onun muhtaç bedenine karşı kışkırtıcı bir şekilde baskı yapıyordu.

"Bir Cire erkeğinin tam olarak serbest kalabilmesi için eşinin bedeninde düğümlenmesi gerekir."

"Düğüm mü?"

"Aletimin tabanı şişecek ve bizi birbirimize kilitleyecek."

Amcığı bu fikir karşısında hevesle kasılırken bile yutkundu. "Yani bir eş bulduktan sonra mı?" Bu düşünce neden içini doldurdu? onu umutsuzluğa mı sürüklüyor?

"Ben zaten... Evet, tabii ki." Onları oturur pozisyona getirdi Pozisyon. "Işıklar birazdan yanacak. Bu sabah herkesin nasıl görmeliyiz."

"Elbette." Sesindeki tonu engelleyemedi kolunu ve kuyruğunu ona doladı ve sıkıca sarıldı. "Olmak istediğim başka bir yer yok ve olmak istediğim başka kimse de yok. birlikte olmayı tercih ederdim. Sonsuza kadar birlikte olamayabiliriz ama en azından şimdi birlikteyiz."

"Alicia dün buna benzer bir şey söyledi."

"Bence onun büyük bir bilgeliği var."

"Haklı olduğunuzdan şüpheleniyorum. O halde günü birlikte karşılayacağız." "Birlikte," diye kabul etti.

Şimdilik. Söylenmemiş sözler kafasında yankılandı, ama onun elini tuttu ve günle yüzleşmeye gitti.

Dokuzuncu Bölüm

Mganak'ın şimdiye kadar yaptığı en zor şey Wanda'nın yatağından ayrılmasına izin vermektir. Kendini onun istekli bedenine gömmek, eşinin o olduğunu ona kanıtlamak istiyordu. Kalabalık filikada kuyruğunun ona uzandığı, nefis kokusunu içine çektiği ilk andan beri bundan şüphelenmişti. Artık biliyordu

Ama ondan, kendisi için çocuğunun geleceğinden vazgeçmesini nasıl isteyebilirdi?

Çocuğunu neden kendi gezegeninde büyütmek istediğini anlayabiliyordu. Eğer bir çocuğu olsaydı, onu Ciresia' büyütmek isterdi - belki de istemezdi. Hayatta kalanlar umutsuzca ölmekte olan bedenlerini kurtarmaya çalışırken, gezegen bir anıt mezardan biraz daha fazlasıydı. yarış. Ama yine de bu duyguyu anlıyordu ve ona engel olamıyordu.

Kendini tutmak için elinden geleni yapan Davy, Darla ve çocuklar sabahı onunla geçirmeye karar verdiklerinde sevindi. Darla, Wanda'ya filtreleri nasıl temizlediğini gösterirken Davy aniden sıkıntılı bir ses çıkardı. Mganak başını çevirdiğinde genç erkek ileri geri sallanmaya ve nefesinin altında mırıldanmaya başladı. Normalde Sagat, çocuğun bunalmış hissettiğine dair herhangi bir göstergeye karşı çok duyarlıydı, ancak bu kez Davy'nin yanına koşmadı. yan. Bunun yerine, başını sallayarak odanın etrafında bir daire çizdi.

"Bir sorun mu var?" Darla kardeşinin yanına giderken Wanda sordu.

"Bilmiyorum ama belli ki ikisini de rahatsız eden bir şeyler var."

Sagat atölyenin kapısına doğru yürüdü, sonra durdu ve başını tekrar salladı.

"Kargo ambarına bir göz atacağım. Burada bekleyin."

Kapıyı açar açmaz sesi duydu. Terk edilmiş cankurtaran filikasıdan alçak bir bip sesi geldi. Acil durum sinyali Kadınlar ve çocuklar gemideyken aktif olması gereken bir sistem aniden çalışmaya başlamıştı. Ama neden şimdi? Kablo tesisatında bir tür arıza mı vardı?

Nedeni ne olursa olsun, sinyale gerek yoktu ve onu sonlandırmaya gitti. Her zamanki kontrollerin herhangi bir etkisi yokmuş gibi görünüyordu ve sonlandırması beklediğinden daha fazla zaman aldı.

sinyalin kaynağını buldu ve onu kapattı. İçinde

Bu arada, Davy'nin sıkıntısı arttıkça Sagat'ın sızlanmasını duyabiliyordu.

Sonunda sinyali devre dışı bırakmayı başardığında, Sagat Hemen sakinleşti, Davy'nin yanına gitti ve ona doğru bastırdı ama çocuğun sakinleşmesi daha uzun sürdü. Sonunda sakinleştiğinde Darla onu kucağına aldı.

Mganak'ı Wanda'yla yalnız bırakarak üst kata çıktı.

"Sorun ne?" diye sordu. "Endişeli görünüyorsun."

"Endişelenmeli miyim yoksa endişelenmemeli miyim bilmiyorum. Gemideki kontroller tuzaktan başka bir şey değil gibi görünüyor. Gerçek kumanda geminin dışında bulunuyordu."

"Anlamıyorum. Bu, kimsenin onu içeriden çalıştıramayacağı anlamına gelmiyor mu?"

"Aynen öyle," dedi suratsızca. "Bu da beni kim olduğunu merak ettiriyor

kontrol etmeyi amaçladılar ve şimdi onu tetikleyenler onlarsa." Gözleri irileşti. "Vedeckians'ı mı kastediyorsun?"

Kızın yüzündeki sıkıntıyı görmekten nefret ediyordu ama ona yalan söylemeyecekti. "En bariz olasılık bu gibi görünüyor."

"Yani biz değerliyiz. Onlar sadece işaretçiyi açmadılar Çünkü yüklerini başkasının almasını istemiyorlardı. Şimdi de bizi mi arıyorlar?"

Kızın yüzündeki dehşet dolu ifade karşısında koruyucu içgüdüleri hiddetlendi ve onu kollarına alarak hızla merdivenlere yöneldi. Asansörü bekleyerek zaman kaybetmeyecekti.

"Sence zamanında kapatmış olabilir misin?" diye fısıldadı.

Granthar'a öyle olması için dua etti ama işi şansa bırakacak değildi. "Bilmiyorum. Sinyali başlattıklarında ne kadar yakın olduklarına bağlı. Bu arada ben de bizi buradan çıkaracağım."

"Ne demek istiyorsun?"

"Eğer sinyali uzun süre alırlarsa, varış noktamızı tahmin etmek zor olmayacaktır. Başka bir rota izlemek zorunda kalacağız."

Sahanlığa ulaştıklarında onu ayağa kaldırdı. "Herkese yataklarına dönmelerini ve koşum takımlarını bağlamalarını söyleyin. Bazı hızlı manevralar yapmak zorunda kalabiliriz ve kimsenin zarar görmesini istemiyorum."

İçindeki aciliyete rağmen, kızın dudaklarına hızlı bir öpücük konduracak kadar durakladı. "Acele et, Mishka. Rotamızı yeniden belirler belirlemez sana geri döneceğim."

Dudağını ısırdı ama başını salladı. Köprüye doğru koştu ve hemen alternatif bir vektöre geçti ve bunu yaparken bir yıldız haritası çıkardı. Burası galaksinin nispeten ıssız bir bölgesiydi ve saklanacak çok az yer vardı. Ancak...

Yüzünü ovuşturdu, ilacı alıp almaması gerektiğine karar vermeye çalıştı.

Wanda merdivenlerin altından ona seslendiğinde bir şans.

"Herkes yataklarında. Sagat çocuklarla birlikte," dedi onu almaya gittiğinde.

"Onlar iyi mi?"

"Evet, ama korkuyorlar. Ben de korkuyorum."

"Biliyorum, Mishka, ama seni korumak için elimden gelen her şeyi yapacağım. güvenli." Sahanlıkta duraksadı. "Köprüde bana katılmak ister misin?"

"Evet, lütfen. Neler olduğunu bilmeyi tercih ederim."

Onu diğer sandalyeye kaldırdı ve koşum takımını bağladı. Büyük pilot koltuğunda çok küçük ve çaresiz görünüyor. Vedecki'liler onu ele geçiremeyeceklerdi, hiçbirini. yemin etti.

Tam yerine oturduğu sırada yakınlık alarmı çaldı. *Lanet* olsun. Artık başka seçeneği yokmuş gibi görünüyordu.

"Gemiye saklamaya çalışmam gerekecek," dedi Wanda'ya. "Ama önce dikkat dağıtıcı bir şey bırakacağım."

Rotasını birkaç kez değiştirdi, umarım varış noktasından emin değilmiş gibi görünürdü. Gemi her hızlı hareketinde yalpalıyordu, ama her yön değiştirdiğinde bir

yüzen maden. Onları birkaç yıl önce almıştı, ancak yaratacakları tahribattan endişe ettiği için satmak istememişti. Yanlış ellere geçerse neden olabilir. Şu anda tamamen yıkımdan yanaydı.

Telsiz biyledi. Vedeckian gemisi onu selamlıyordu. Wanda'nın elleri sandalyesinin kollarında sıkıca kenetlenmişti, ama gemi pozisyonundan pozisyona atlarken itiraz etmemişti. pozisyonunu aldı. Telsiz tekrar biylediğinde, ona endişeli bir bakış fırlattı.

"O da ne?"

"Vedeckian gemisi bizimle temas kurmaya çalışıyor." "Onlarla konuşacak mısın?"

Başını iki yana salladı. "Bunun bir anlamı yok. Seni ele vermemi talep edecekler ve ben bunu yapmayacağım. Ayrıca onlara kendim ya da bu gemi herhangi bir bilgi vermem için de bir neden yok. Gelen her mesajı kaydediyorum, böylece daha sonra ."

Kayıt cihazının ışığı yanıp söndü ama o bunu görmezden geldi. Telsiz sustu ama rahatlamak gibi bir hata yapmadı. Bir dakika sonra Sonra bir şey geminin arkasına çarptı ve çarpmanın etkisiyle gemidekiler bir tarafa savruldu.

"O da neydi? Bize zarar mı verdiler?"

"Hayır, ama denediler." Ağır bir iç çekişle mayınları harekete geçirecek düğmeye bastı. Onları kullanmak zorunda kalmayacağını ummuştu ama gemiye ateş açıyorlarsa, başka çaresi yoktu. seçim. "Savunmamızı etkinleştirdim ama hâlâ çok yakınız. Eğer ateş ederlerse, muhtemelen savrulacağız."

Konuşmasını bitirmeden önce ikinci patlama meydana geldi. Bu sefer, tüm köprü sola doğru eğildi. *Hay sikeyim*. O ummuştu Vedeckian gemisi mayınlardan herhangi birini tetiklemeden önce daha uzakta olacaktı.

," dedi suratsızca, sonra tüm kaçınma manevralarını bıraktı ve doğrudan asteroit kuşağına yöneldi.

Bu hesaplanmış bir riskti. Bölgeyi biliyordu, hem de çok iyi biliyordu ama bu, temsil ettiği tehlikeden habersiz olduğu anlamına gelmiyordu. Daha büyük asteroitlerden birine çarpmak, hatta bir

bombardımanı gemisine ciddi hasar .

Ama Vedeckian gemisi çok daha büyük ve daha az onunkinden daha manevra kabiliyetli. Onu kemerin içine kadar takip etmeye çalışırlarsa daha da fazla risk altında olacaktı.

Bunu üçüncü bir patlama izledi ve bu kez tüm ışıklar sönerken bir alarm sesi duyuldu. Acil durum ışıkları yanmadan önce Wanda'nın karanlıkta nefesini tuttuğunu duydu. Loş kırmızı parıltıda yüzünün solgun ve korkmuş olduğunu gördü. Davy'nin sese nasıl tepki vereceğinden endişelenerek alarmı susturdu ama monitörlerini tararken acil durum aydınlatmasını yalnız bıraktı.

Tekrar küfretti. "Korkarım bu bizi vurdu." "Peki ya diğerleri?"

"Onlar iyi. Arka motora hafif bir darbe oldu. daire. Henüz iç gücü yeniden sağlamaya çalışmayacağım. Bizi oraya götüreceğim ve sonra her şeyi ."

Wanda'gözleri asteroit kuşağının kaosunu gördükçe daha da büyüdü ama itiraz etmedi. Onun cesur küçük mishka'sı.

bir patlama daha geldi ama çok uzaktaydı. gemiyi titretmekten başka bir şey yapmayacak kadar uzakta. Güzel. Vedeckian gemisiyle aralarındaki mesafeyi arttırıyorlardı. Diğer kaptanın onları tuzağa düşürdüğünü düşündüğüne şüphe yok.

Gemisi kadar büyük bir asteroid önlerinde şaha kalktı ve o da kontrolleri sağa çekti. Bunu başka engeller izledi ama gerekli becerileri hatırladıkça güven kazanarak etraflarından dolaştı.

Gemi her manevrada sarsılıyor ve dönüyordu ama Wanda bir kez daha itiraz etmedi. Kuşağın merkezine yaklaştıklarında, daha büyük asteroidlerden biri daha önlerinde belirdi. Bu kez etrafında manevra yapmadı ama yüzeye olabildiğince yakın bir yerde durdu ve hemen motoru kesti. Hepsini öldürdü Yaşam desteğini sürdürmek için gereken minimum miktar ve bir harici monitör dışında tüm sistemler.

Gergin bir sessizlik içinde beklediler ama başka patlama olmadı ve Vedeckian gemisi asteroit kuşağına girmek için hiçbir girişimde bulunmadı. Sonunda içini çekti ve arkasına yaslandı.

"Her şey yolunda mı? Şimdi güvende miyiz?" Wanda'nın sesi gerginlikten boğuk çıkıyordu ve monitörü bir kez daha kontrol ettikten sonra

onu sandalyesinden indirdi ve kucağına çekti. Kuyruğu Beline sarıldı ve bunun onu rahatlatmak için mi yoksa kendi çıkarı için mi olduğundan emin değildi. Burnunu onun saçlarına gömdü ve tatlı kokusunu içine çekti.

"Diğer herkes iyi mi?" diye sordu endişeyle.

Başka bir paneli işaret etti. "Hayati bulguları iyi. Geminin durumunu doğrular doğrulamaz, gidip kontrol edebiliriz. onları."

Onunla birlikte teşhisleri yürütmek biraz garipti. ama henüz onu bırakmaya hazır değildi. Yaşam desteği tam çalışır . İletişim hasar görmemişti ve gövdede herhangi bir hasar belirtisi tespit etmedi. Tam rahat bir nefes almak üzereydi ki, motorun arıza tespiti tamamlandı

Kompartıman. *Lanet olsun.*

Wanda onun gerildiğini hissetmiş olmalıydı çünkü ona bakarken dudağını ısırıldı. "Sorun nedir?"

"Görünüşe göre hipersürücü hasar görmüş."

"Bu da ne demek oluyor? Burada sıkışıp kaldık mı?"

"Hayır, ama hızımızı büyük ölçüde azaltıyor. Ayuul'a varmamız haftalar sürer."

Garip bir şekilde düşünceli görünüyordu ama yorum yapmadı. Yanıldığını umarak tekrar kontrol etti ve sonra iç çekti.

"Korkarım bunu tamir ettirmem gerekecek." "Kendiniz tamir edemez misiniz?"

"Ne yazık ki ." Bu ironiye neredeyse gülecekti.

Geçmişinden kaçmaya çalıştıkça, geçmişçi çirkin yüzünü daha fazla gösteriyordu.

kafa. "Düşük hızda bile makul bir mesafede bir tamir atölyesi var. Onu oraya götürmem gerekecek."

"Bu bir sorun mu?" Uzandı ve yumuşak elini onun yanağına bastırdı. "Endişeli görünüyorsun. Tehlikede miyiz?"

"Kimsenin sana zarar vermesine asla izin vermem," diyerek ona dürüstçe güvence verdi. "Bir zamanlar Rafalo'ya hayatım pahasına güvenirdim." *Hâlâ güvenebilir miydi?* Keşke bundan emin olabilseydi.

"Tanıdığın biri mi?"

"Ne yazık ki. Ciresia'dan ayrıldığımda bindiğim geminin kaptanıydı."

Kadının ağızı açıldı ama cevaplamak istemediği soruları soramadan adam ayağa kalktı ve onu da yanında taşıdı. "Gidip diğerlerini kontrol edelim."

Onuncu Bölüm

Wanda, onu sessizce merdivenlerden aşağı taşıırken Mganak'ın yüzünü inceledi. Kaşlarını çatmış uzaklara bakıyordu, vücudu Vedeckian gemisiyle savaş sırasında olduğundan daha da gergindi. Artık

Yüzbaşı Rafalo'nun bir tehdit olmadığını söyledi. Neden bu kadar endişeli görünüyordu?

Daha önce erkekten bahsettiğinde, o da Onunla konuşmak konusunda da aynı derecede isteksizdi ama ona öğretenin kendisi olduğunu söylemişti. İkisi arasında ne olmuştu?

Merdivenlerin dibine vardılar ama adam onu aşağı. Aksine, onu kendine daha çok yaklaştırdı, kuyruğu ona yapıştı.

"Gemiyi burada tamir etmek istemiyorsan, oraya gitmek zorunda değiliz," dedi usulca, sonra omuz silkti. "Yani Ayuul'a varmamız biraz daha uzun sürer. Sorun değil."

Ve gerçekten de umursamadığını fark etti. Burada, Mganak'la birlikte gemide mutluydu. Dünya çok uzak görünüyordu.

Ciddiyetle ona bakarken ilk kez rahatlamış görünüyordu. "Evinin yolunu bulmana yardım edeceğime dair sana söz vermiştim. Ve bu sadece sürenin uzamasıyla ilgili bir mesele değil.

İlave erzak almamız gerekecek ve Rafalo'nun istasyonu bunları temin edebileceğimiz en yakın yer."

Başını eğdi ve onu öptü. Belki de bunu güven tazelemekten başka bir şey olarak düşünmemişti ama her zamanki gibi ateşi alevlendi Aralarında. Ama bu sadece arzudan öte bir şeydi, öpücüğünde kalbine dokunan umutsuz bir aciliyet vardı. Diğerlerini kontrol etme ihtiyacı olmasaydı, onu odalarına kadar sürükleyebilirdi.

Onunla aynı anda kendine gelir gibi oldu ve başını kaldırdı, kalçalarına çarpan sert sikine rağmen yüzü yumuşak ve gülümsüyordu.

"Bana kendimi unutturuyorsun, Mishka."

"Aynen öyle." Onun şaşkın bakışlarına güldü. "Demek ki sen de benim üzerimde aynı etkiye sahipsin. Şimdi beni yere bırak ve gidip herkes."

Çocukların kamarasında Darla onları endişeyle karşıladı. Davy, Sagat'a yaslanmış uyuyordu.

"Her şey mi?" diye sordu kız. "Neden ışıklar Kırmızı mı?"

"Minimum güç altında çalışıyoruz, bu nedenle tespit edildi," dedi Mganak güven verici bir şekilde.

Wanda kıza bu kadar bilgi vereceğinden emin değildi ama Darla anlamış gibi başını salladı.

Alicia, ona her şeyin yolunda olduğunu söylediklerinde kaşlarını çatı ve şu açıklamayı yaptı

Ama Wanda'yı şaşırtacak şekilde, itiraz etmedi. Yaşlı kadının eve dönmenin daha uzun süreceği bilgisine daha olumsuz tepki vereceğinden korkmuştu. Bunun yerine Alicia zarif bir omuz silkti.

"Bu noktada pek bir şey fark edeceğine sanmıyorum. O kadar uzun süredir yokuz ki herhangi bir açıklama yapmak zor olacak."

Tıbbi laboratuvara vardıklarında Kareena'yı bir köşede çömelmiş halde buldular.

"Neden koşum takımını kullanmadın?" Wanda diğer dışının yanına koşarken azarladı. "Yaralandın mı?"

"Yaralanmadım. Geminin durduğunu hissedene kadar bağlıydım. Hâlâ dışarıdalar mı? Benim için mi geliyor?"

"Güvendeyiz," dedi Wanda çabucak. "Bir asteroid kuşağında saklanıyoruz. Kimse bizi buraya kadar takip etmedi. Neden aşağı indiniz?"

"Saklanmaya çalışacaktım." Kareena'nın yanağından kırmızı bir gözyaşı süzüldü. "Ama sonra..."

Tüm vücudu gerildi ve Wanda dehşet içinde karnının dalgalanmasını izledi. "Aman Tanrım. Doğum sancısı çekiyorsun."

Kareena kasılma boyunca nefes aldı ve sonra başını salladı. Wanda Alicia'nın sessizce soluğunu tuttuğunu duydu, sonra Darla'ya döndü ve onu odadan dışarı çağırdı.

Wanda olabildiğince sakin bir şekilde, "Merak etme," dedi. "Eminim her şey yoluna girecek. Seni yerden kaldırarak başlayalım. Mganak, onu yatağa geri koyabilir misin?"

Kareena ürperdi ama Mganak onu nazikçe yatağa yatırırken itiraz etmedi. Bir dakika boyunca kontrollerle oynadı, sonra Kareena'nın oturur pozisyonda olması için arka yarısını kaldırmayı başardı. Wanda umutsuzca son zamanlarda okuduğu her şeyi hatırlamaya çalışırken diğer kadın ona titrek bir gülümseme verdi doğum yapmak. Peki insan doğumu ile Vedeck doğumu aynı şey miydi?

Mganak'ı bir tarafa çekerek çılğınca fısıldadı. "Sen buranın tıbbi bir laboratuvar olduğunu söyledi. Burada bize yardımcı olabilecek bir şey var mı?" "Kurmayı asla bitiremeyeceğimi de söyledim. Ama bir bakayım ."

Wanda Kareena'nın üzerini bir battaniyeyle örtüp elini tutarken o da dolapları karıştırmaya başladı. Saati yoktu ama bir sonraki kasılma onun hoşuna gitmeyecek kadar hızlı gerçekleşti. *Fudge*. Ne yapacaktı ki?

"Halkınız arasında doğum yapmak hakkında bana söyleyebileceğiniz bir şey var mı?"

Başını sallarken Kareena'nın yanaklarından daha fazla kırmızı gözyaşı süzülüyordu. "Her evde doğuma yardımcı olması için yaşlı bir kadın . Kane beni kendi evindekine götürüyordu ki onu kızdırdım ve beni senin yanına koydu."

Çifte şekerleme.

"Doğum yapmak tamamen doğal bir eylemdir. Her şeyin yolunda gideceğinden eminim." Wanda onun sesinin bu kadar sakin çıkmasına şaşırmıştı.

Mganak muzaffer bir ses çıkardı ve bir an sonra tavandan bir perde indi. Işıklandırılmış bir çubuk

Kareena'nın vücudunun uzunluğunu tarıyor. Bilgi Ekranda yanıp sönüyordu ama Wanda için bu, renkli ışıklar ve garip sembollerden oluşan bir bulanıklıktan başka bir şey değildi.

"Bunu okuyabiliyor musun?" diye sordu Mganak'a.

"Bazı terminoloji bana yabancı ama temel bilgileri anlıyorum. Çocuk sıkıntı içinde görünmüyor."

"Peki ya anne?" diye tısladı, Kareena'nın onu duymamasını umarak.

"Her şey tatmin edici görünüyor." Tereddüt etti. "Gitmemi ister misin? Birçok ırk doğum sırasında sadece dişilere izin verir."

"Hayır, yapamazsın. O şeyi okuyabilen tek kişi sensin. Ve insanlar erkeğin olması konusunda ısrarcıdır," diye ekledi . Çocuğunun doğumunda erkeğin orada olmasını istemediğini düşündü, ama bu onunla ilgili değildi.

Kareena'nın yanına dönerek onun elini tuttu ve bir sonraki kasılma boyunca nefes alması için onu cesaretlendirdi. Son kasılmayla bu kasılma arasındaki süre daha da kısalmış gibiydi ve zamanın tükenmekte olduğunu hissediyordu.

Kareena, Mganak gömleklerinden birinden kesilmiş sade siyah bir gömlek giyiyordu. "Elbiseni çıkarmak ister misin?" diye sordu. ve diğer kadın minnetle başını salladı.

Mganak tekrar kapıya doğru koşmak ister gibi baktı ama Kareena'nın elbiseyi çıkarmasına yardım ederken Mganak ona yatağın arkasını işaret etti. İşin tuhafı, diğer dışının Mganak'la ilgili bariz endişesine rağmen, onun çıplaklığı konusunda endişeli görünmüyordu. Yine de Wanda battaniyeyi tekrar Kareena'nın üzerine örttü. tam da başka bir kasılma vurduğunda.

Monitörden bip sesi geldi. "Ne diyor?"

Mganak ekranı okuyabilmek için isteksizce yatağın arkasından çıktı. "Vakit geldi. Nefes almasına yardım etmeniz ve doğum alanını temizlemeniz gerektiğini söylüyor."

"İkisini birden yapamam." İç çekti. "Kareena, Mganak nefes almana yardım etse sorun olur mu?"

"Buna izin yok," diye fısıldadı Kareena, ama sonra bir başka kasılma onu kasıp kavururken eli Wanda'nın elinin üzerinde sıkılaştı. "Ama bebeğime yardımcı olacaksa, o zaman izin veririm."

Belirgin isteksizliğine rağmen Mganak, Wanda'nın Kareena'nın yanındaki yerini alırken elleri nazikti. Bir tepsi içinde ilave dolaplardan birinden ekipman çıkmıştı. En azından bir kısmı Wanda'ya tanıdık geliyordu ve Mganak'ın monitörü yorumlaması ve kendi okumalarından hatırlayabildikleriyle doğuma hazırlandı.

Kareena hiç şikayet etmedi ve bir yıl gibi görünen bir süreden sonra Sonsuzluk, küçük beyaz bir bebek Wanda'nın bekleyen ellerine kaydı. Bebek ağlamayınca bir şeylerin ters gittiğinden korktu, ama sonra aşağı baktı ve çocuğun gözlerinin

sonuna kadar açtı. Minnettar gözyaşları yanaklarından aşağı süzülürken Bebeği temizledi ve Kareena'ya verdi. Kareena da çocuğunu göğsüne bastırırken hâlâ sessizce ağlıyordu.

Wanda başını kaldırdı ve Mganak'ın onu izlediğini gördü. yeni anne. Ona yüzünde bir hüznün vardı ve onun da aynı şeyi düşünüp düşünmediğini merak etti. Doğum sırası kendisine geldiğinde onun da yanında olmasını ne kadar çok isterdi.

Bunu tek başına atlatmak için gösterdiği tüm kararlılık bir anda boş görünmeye başladı.

Gözlerini , bir hemşirelik içeceği buldu. Monitör Kareena'ya tavsiye ve teklif etmişti. Diğer kadın zar zor fark etti, gözlerini kızının yüzünden ayıramıyordu.

"O çok güzel," diye fısıldadı. "Onu korumanın bir yolunu bulmalıyım."

"Size yardım etmek için elimizden geleni yapacağız," diye söz verdi Wanda. "Başka bir şeye ihtiyacınız var mı?"

"Ben... Eğer sorun olmazsa kızımın yalnız kalmak istiyorum. Nankör olduğumdan değil..."

" yok. Anlıyorum. Bir şeye ihtiyacın olursa seslen yeter." Mganak'a kararsız bir bakış attı. "Bir çeşit dahili telefon var mı?"

Başını salladı ve Kareena'nın yanına küçük bir panel yerleştirdi. "Yardıma ihtiyacınız olursa bunu kullanın." Tereddüt etti, sonra resmi bir selam verdi. "Granthar sizi ve çocuğunuzu kutsasın."

Kareena şaşırılmış görünüyordu, sonra aynı resmiyetle başını eğdi. "Teşekkür ederim, Cire'li Mganak."

Mganak bir kez başını salladı ve Wanda'ya odadan çıkarken eşlik etti.

Kapı kapanır kapanmaz dizleri çökme tehlikesi geçirdi.

"! Çok korkmuştum."

"Çok iyiydin, mişka'm." Mganak büyük ve sıcak bir elini karnının üzerine koydu. "Bu işin içinde ne olduğunu tam olarak anlayamadım. doğurmak. Keşke-"

Söylemeye niyetlendiği şey, Darla'nın endişeyle koridora bakmasıyla kesildi. "Her şey yolunda mı?"

"Evet, değil. Kareena'nın yepyeni bir kızı var." "Yaşasın!
Bir kız daha."

"Sonra konuşuruz," dedi Mganak usulca, kızla buluşmaya
gitmeden önce. "Erkek çocuklardan hoşlanmıyor musun?" diye alay etti.

"Kızlar daha iyi," dedi Darla kararlı bir şekilde, sonra da sırtarak
ona baktı. "Ama bazılarınız iyi."

"Teşekkür ederim. Arkadaşlığınıza tahammül edebildiğiniz için
rahatladım."

Darla tekrar sırttı ve onun kolunu okşadı. "Gel bak bakalım
yaptı."

"Gardırobuma daha fazla zarar verdiğinizi görebiliyorum," dedi.
Darla onlara çocuk bezi olması gereken küçük bir yığını gösterirken Alicia
da küçük bir önlük tuttu.

"Sakıncası var mı?"

"Hiç de değil. Çok ."

"Yardım ediyorum," dedi Davy gururla çocuk bezlerini düzgün bir
sıraya dizerken.

"Bunu görebiliyorum. İyi iş, evlat."

Davy memnun bir şekilde başını salladı ama Wanda Darla'nın
nefesini tuttuğunu duydu. Mganak ne söylediğinin farkında mıydı?

Alicia sessizliğe karıştı ve mutfaktan aldığı, içi kumaşla kaplanmış
büyük bir plastik kabı havaya kaldırdı. "Bunu da biz yaptık. Bebeğin içinde
uyuması için."

Diğer kadının sesinde tuhaf bir tereddüt vardı. Wanda ilk kez
giysilerinin buruşuk ve saçlarının dağınık olduğunu fark etti. Ama mutlu
görünüyordu.

"Bence bu harika bir fikir. Kareena bebekle biraz yalnız kalmak
istedi ama eminim çok heyecanlanacaktır. Ve aç.
Belki senin yaptığın çorbayı yapmayı deneyebilirim?"

"Hayır." Diğer dördü de aynı anda konuştu ve Wanda kızardı.

"Pek çok iyi var Mişka, ama yemek pişirmek senin
yeteneklerinden biri değil. Ben shol'u hazırlayayım, sonra da gidip
rotamızı belirleyelim."

"İşıkları tekrar ?" Darla sordu.

"Eninde sonunda. Ama buradan daha uzakta olmak istiyorum.
bunu yapmadan önce." Wanda'ya geri döndü. "Şimdi oturacaksın

ve dinlen."

Onunla tartışmak istedi ama bacakları hâlâ güçsüz hissediyordu ve yorgunluk onu ele geçirmişti. Belirgin bir protesto mırıldandıktan sonra büyük boy sandalyelerinden birine kıvrılmıştı. Davy, Mganak'ı mutfağı kadar takip ve Alicia, Darla'ya bebek için nasıl küçük bir elbise daha yapılacağını göstermeye başladı. Darla gözlerini kapatıp uykuya dalarken

Uyurken, tuhaf küçük ailesinin mutlu sesleri onu mutlulukla doldurdu.

On Birinci Bölüm

"Şimdi istasyona yaklaşıyoruz," dedi Mganak ve Wanda hevesle görüntü penceresinden baktı.

Ona köprüde katılmıştı, çünkü kısmen Gidecekleri yeri görmek istediği için ve kısmen de yaklaşan ziyaret konusunda endişeli olduğunu anlayışın. Bütün günlerini Son beş gündür asteroit kuşağında yavaş yavaş ilerliyorlardı ve zamanın askıya alındığı gibi garip bir his vardı. Günlük işlerini yaparken bile her şey sanki beklemedeymiş gibi hissediyorlardı. iş. Mganak, Darla'nın hevesli yardımlarıyla küçük güncellemeler ve onarımlar üzerinde çalışmaya devam etti ve hem Wanda hem de Davy sık sık onlara katılırdı. Onun çocuklarla etkileşimini izlemek hoşuna gidiyordu ama sonra adam ona bakıyor ve aralarındaki sıcaklık alevleniyordu.

Mganak'ın bulduğu öğretim programı çok etkiliydi ve hem o hem de Darla Galaktik Standart'ı okumada muazzam bir ilerleme kaydettiler. Kareena şaşkınlık içinde etrafta dolaşıyordu. mutluluğu, yeni kızı Kanda ile tamamen meşgul. Alicia hem bebek hem de çocuklar konusunda elinden geldiğince yardımcı oldu.

Ve her gece, o ve Mganak birbirlerini keşfediyorlardı. Mganak'ın öpmediği ve okşamadığı bir santim bile yoktu vücudunda. her geceyi birbirlerinin kollarında geçirdiler. Ama aralarındaki çekimi tam olarak tamamlayamamışlardı. Wanda onun için yanıp tutuşuyordu ve onun da Wanda'ya duyduğu arzu aynı derecede açıktı ama Wanda bir türlü o son adımı atmaya cesaret edemiyordu. Onunla kalmayacaktı. Onunla kalamazdı. Ve... adam ondan kalmasını istememişti.

"Oraya mı gidiyoruz?" Wanda, dev bir ay görüntü alanında giderek büyürken sordu. "O ay mı?"

"Bu bir ay değil. Bu bir uzay istasyonu. Yapay olarak Nesiller önce inşa edildi ve Tyssia'nın yörüngesine yerleştirildi."

"Tyssia?"

Mganak cevap vermeye fırsat bulamadan, görüntü alanının sol tarafında bir gezegen belirmeye başladı. Kocaman bir lavanta topuydu, pembe bulutlar yüzeyinde tembelce dönüyordu. "Vay canına. Çok güzel!"

"Evet, öyle. Ne yazık ki, aynı zamanda yaşanmaz bir yer." "Nedenmiş o?"

"Atmosfer oksijene ihtiyaç duyan yaşam formları için uygun değil."

"Ne utanç verici." Gözlerini isteksizce güzel gezegenden ayırdı ve onun yerine yaklaşmakta olan uzay istasyonuna odaklandı.

Karşılaştırıldığında kesinlikle acı çekiyordu. Yaklaştıkça dış yüzeyin büyük kısmının ezik ve kirli görüldüğünü fark etti. Belki bir zamanlar tertemiz bir beyazdı ama şimdi daha çok

Birisi pinpon topunu çamurlu bir oluğa göndermişti. "Güvenli olduğuna emin misin?"

Başını salladı ama ağzı sert bir çizgiye dönüştü.

"Diğer hatalarına rağmen -diğer birçok hatasına rağmen- Rafalo ekipmanlarına her zaman iyi bakmıştır."

"Ve burası onun yeri mi?"

"Sadece onun değil, her ne o... lider olsa da. Ama bir de Elbette, bir uzay istasyonunda bulmayı bekleyebileceğiniz diğer tüm işletmeler."

"Sence bir giyim mağazaları var mıdır?"

"Benim kıyafetlerimi giymekten sıkıldın mı, Mişka?" Ona gülümserken yüzü yumuşadı. "Giysileri tamamen terk etmek istersen hiç itirazım olmaz."

"Gemide üç çocuk ve iki kadınla birlikte mi?" diye sordu kuru bir sesle.

"Belki de . Kıyafet beklentisine gelince..."

Yine suratsız görünüyordu. "Bulacağınız herhangi bir şeyin bir zevk arkadaşı için daha uygun olacağını umuyorum."

Elini karnının üzerinde gezdirdi. "Başka bir deyişle, bu Bana uyması pek mümkün değil - zevk arkadaşı tipi olduğumu düşünmüyorum. Ama aslında kendim için istemiyordum. Kanda için kıyafet almanın ya da yapmanın güzel düşündüm. Bu sadece siyah giydirilmiş bir bebeğe sahip olma hakkı."

Gözleri kızarmıştı ve onu dinliyor gibi görünmüyordu. "Mganak?"

"Affet beni, Mishka. Seni bir zevk arkadaşı gibi giyinmiş olarak hayal ediyordum." Gözlerindeki sıcaklık, gözlerinin içine tüyleri diken diken oldu. "Ama uygun kıyafet olmasa bile, belki çocuk için kumaş satın alabiliriz."

"Bu iyi olurdu. Ve belki Davy ve Darla için de bir şeyler." Suçluluk duygusu üzerine çöktü. "Özür dilerim. Paran konusunda çok özgür davranıyorum."

"Sana sahip olduğum her şeyin senin olduğunu söylemiştim."

Boğazında bir yumru belirdi ama o daha nasıl cevap vereceğine karar veremeden adam devam etmişti bile. "Ama eğer bana borçlu olmak istemiyorsan, bana öyle geliyor ki cankurtaran botu."

"Ama o benim değil."

"Bunun size verildiğine dair geçerli bir argüman öne inanıyorum. Bu, Vedeckians'ın sizin hayatınıza, hepinizin hayatına verdiği zararın küçük bir telafisi olacaktır."

"Bunu gerçekten düşünmemiştim. Kareena ile konuşup ne düşündüğünü öğreneceğim."

"Senin gibi-"

Daha sözünü bitiremeden, telsizden bir kimlik talebi . Yüzü hemen tekrar asıllaştı.

"Ben *Wanderer*'dan Kaptan Mganak Sar'Taren. Limana yanaşmak ve onarımdan geçmek istiyorum."

"Oh, öyle mi, öyle mi?" Derin bir ses hırladı. "Peki Hebra'nın yıldızlarının altında buna izin vermem gerektiğini düşündüren nedir?"

Mganak'ın kuyruğu endişeyle titriyordu ve Wanda otomatik olarak ona uzandı. Onun dokunuşuyla sakinleşti ve elinin etrafında kıvrıldı.

"Gemide kadınlar ve çocuklar var," dedi Mganak sakın bir sesle. "Eğer onların refahı konusunda inanmamı istediğiniz kadar endişeliyseniz, karaya çıkmama izin verirsiniz."

"Köleler mi?" Ses alay etti. "Kendini beğenmişler ne kadar da düşmüşler."

Mganak'ın kuyruğu elinin etrafında o kadar güçlü bir şekilde sıkıldı ki parmakları acıdı ama itiraz etmedi. Her ne oluyorsa

bu ikisi arasında, onun tarafındaydı.

"Onlar köle değil. Ben... onları kurtardım."

Telsizden bir kahkaha sesi geldi. "Oh, Mganak. Ne kadar ironik değil mi? Eminim durumu takdir ediyorsundur."

Mganak yanıt vermedi ve kısa bir sessizlikten sonra konuşmacı içini çekti. ". 19. rıhtımı kullan. İtibarımın zedelenmesini istemem. olası bir köle sahibiyle ilişki kurarak lekелendi."

Mganak, iletişimi kesmek için elini yere vururken homurdandı.

"Rafalo muydu o?" diye sordu usulca.

"Korkarım öyleydi."

"arasında ne oldu?"

"Görünüşe göre onu yanlış değerlendirmişim." Kuyruğu onun etrafında sıkılaştı

tekrar elini uzattı. "O zamanlar hiç yoktu, ama yanıldığımı daha sonra öğrendim - ondan değil -. Yanlış anladığımı biliyordu, Ona güvenmem gerektiğini düşündüğü için beni aydınlatmamayı tercih etti."

"Açıklamaması senin suçun değil."

"Hayır, ben de kendime böyle söyledim. Ama uzun zamandır yakındık ve belki de durumun daha farklı olduğunu anlamalıydım."

Kuyruğuna yatıştırıcı bir okşama verdi. "Hepimiz daha önce yanıldık."

"Bu hoşuma giden bir durum değil," diye mırıldandı dikkatini kontrollere verirken.

Hayır, büyük onurlu yanıldığını keşfetmekten hoşlandığını hayal bile edemiyordu. Sessizce izledi

Gemiyi uzay istasyonunun etrafında ve çok küçük görünen bir açıklığa doğru yönlendirdi.

"Gemi çok büyük değil mi?" Gemi küçük girişe yaklaştıkça sormadan edemedi.

"Onu uygun hale getireceğim." Mganak'ın ciddiyeti, kuyruğu göğsüne dolanmak için uzandığında bir anlığına kayboldu. "Büyük nesneleri küçük alanlara sığdırma konusunda çok iyiyimdir."

Güldü ve adamın kuyruğunu itmeden önce sıktı, her ne kadar alaycı sözler ve daha da alaycı dokunuş

düşüncelerini tamamen farklı bir yöne çevirmeye başladı.

Sözüne sadık kalan Mganak açık kapılardan kolayca geçti, sonra arkasına yaslanıp iç geçirdi. "Eski haline getirmek uzun sürmez. iskeleye oksijen. Ve Rafalo'nun gelip burnunu için." "Onunla konuşacak mısın?"

"Başka bir seçeneğim olmayacağından şüpheleniyorum."

"Gemiden inmek bizim için güvenli mi?" Gemiden dışarı baktı onları çevreleyen rıhtımdaki görüntü penceresi. Çeşitli ekipman parçaları alanın kenarlarına gelişigüzel bir şekilde istiflenmişti ve uzay istasyonunun dış yüzeyi gibi kirli ve oldukça eskimiş görünüyordu, ama en azından gemiden bir değişiklik olacaktı.

"Sadece sana eşlik edersem." Mganak yüzünü ovuşturdu. "Gidip Rafalo'nun yüzünü gösterip göstermediğine bakacağım ve tamiratı ayarlayacağım.

başladı. Eğer her şey güvenli görünüyorsa, belki Alicia ile birlikte pazar alanına kadar size eşlik edebilirim."

Ayağa kalktı, sonra eğildi ve bir parmağını kızın yakasının alt kenarında gezdirdi. "Başka bir şeyiniz olduğunu sanmıyorum. gizlemek mi?"

Kızardığını hissetti ve parmağını pembe dalgayı takip etmek için kullandı. Göğüsleri her geçen gün büyüyor gibiydi ve hatta Alicia elbiseyi hazırladığında üzerine tam oturmuş olsa da, şimdi elbiseden dışarı taşacakmış gibi hissediyordu. Karnı da Büyüyor, yumuşak malzemenin altında açıkça görülebiliyor.

"Eminim ki benimle ilgili her şeyi biliyordur.

Gardırop," dedi utancını örtmeye çalışarak. "Benden utanıyor musun?"

Gerçekten şok olmuş görünüyordu. "Senden asla utanmam, Mishka. Sadece senin çekeceğin diğer erkeklerle savaşmak zorunda kalmak istemiyorum."

"Saçmalama." Yanaklarındaki sıcaklık arttı. "Kimsenin sıradan bir hamile insanla ilgilendiğini sanmıyorum."

"Sıradan olmaktan çok uzaksın." Bu kez eli yakanın altına kaydı ve göğüslerinden birinin etrafında kıvrıldı. Diğer eli karnına gitti. "Gür ve güzelsin, hayatla parlıyorsun. Hiçbir erkek sana karşı koyamaz."

Sesi o kadar kararsız geliyordu ki kadın bir elini onun yanağına götürdü. "Başka bir erkek istemediğimi , değil mi?"

"Sevindim," dedi basitçe. "Sen benim annemsin... mishka."

Neden adamın başka bir şey söylemeye niyetlendiğini düşünmüştü? Nabızı damarlarında hızla atmaya başladı ama kendini toparlayamadan

Darla'nın heyecanlı sesi, kız merdivenleri koşarak onlara ulaştı.

"Burası çok havalı. Şu kırmızı makine bana bahsettiğin nabız jeneratörlerinden biri mi?"

"Öyle," dedi Mganak sakın bir sesle. "Ama sen nereden biliyorsun? Ben seni serbest bırakmaya gelene kadar ranzanda kalman gerekiyordu."

"Oops." Darla ona pişmanlık duymayan bir sırıtışla baktı. "Gemi durdu ve herhangi bir silah sesi duymadım, bu yüzden pencereden dışarı baktım. olmayacağını düşündüm. Dışarı çıkıp bütün bu ekipman?"

"Hayır." Kızın yüzü düştüğünde Mganak . "En azından henüz değil. Durumdan emin olduktan sonra etrafa bir göz atabilirsin. Davy nerede?"

"Vida kabıyla oynuyor." Darla iç çekti. "Bir uzay istasyonunda olmamız bile umurunda değil."

"O mutlu olduğu sürece, önemli olan tek şey bu," dedi Wanda nazikçe.

"Biliyorum. Ama bu çok heyecan verici!" Kız Mganak'a yalvaran bir bakış attı. "Şimdi gidip güvenli olup olmadığına bakabilir misin? Lütfen?"

"Ben yoldayım." Mganak Wanda'yı kollarının arasına aldı. "Sanırım sen de daha fazlasını görmek isteyeceksin."

"Öyle olduğumu biliyorsun." Eğildi ve boynuna alaycı bir öpücük kondurdu, ağzıyla buluşan ilgi çekici dokunun tadını çıkardı. "Her zaman daha fazlasını görmek istiyorum."

"Ooh." Darla takırdayarak ilerlerken yüzünü buruşturdu. "Kes şu duygusal şeyleri."

"Ama ben bu sözde duygusal şeylerden hoşlanıyorum," dedi Mganak ciddiyetle. "Evet, evet. Duygusallaşmaya başlarsam ne hissedersin? biriyle?"

Mganak homurdandı. "Bu asla ."

Wanda'nın nefesi kesildi ve diğerk ikisi şakalaşmaya devam ederken bile yüzünü Mganak'ın boynuna sakladı. Unutmak o kadar kolaydı ki Darla büyüdüğünde, biriyle çıkmaya başladığında yanında olmayacaktı. Wanda çok istediğı gibi Davy ve Darla'yı evlat edinebilse bile, Darla'nın asla Mganak gibi bir babası olmayacaktı. Peki ya onları evlat edinemezse? Ya ortadan kaybolması işleri iyi bir aday olarak kabul edilmeyeceğı kadar değıştirdiyse? Kalbi korkuyla doldu.

Bütün düşünceleri, bütün endişeleri onu geçen haftayı bir kenara bırakıp geri döndüler. Bir aile kurmuşlardı. -Sadece kendisi ve çocukları için değil, hepsi için... Mganak da bunun önemli bir parçasıydı. Çocukları ondan almak istemiyordu. Onu terk etmek istemiyordu.

Bebek aynı fikirdeymiş gibi tekmeledi ve Wanda bu küçük hareket karşısında Mganak'ın kollarının gerildiğini hissetti. Ama kalması çocuğı için en iyisi miydi? Onu burada, bir uzay gemisinde büyütebilir miydi?

Mganak, ambarlarına ulaştıklarında onu yere bıraktı. Sanki onun endişelerini hissetmiş gibi ona endişeli bir bakış attı ve kuyruğı kıvrıldı rahatlatıcı bir şekilde bileğine sarıldı. "Bir sorun mu var, Mişka? Burada güvende olacağına inanıyorum. Sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim."

Titrek bir gülümsemeyle idare etti. "Yapmayacağını biliyorum."

Alicia merdivenlerden inerek onlara katıldı. "Plan nedir? Kareena burada olduğunun bilinmesinden endişeleniyor. Diyor ki Herkes Vedeckians'tan nefret ediyor, yüzden Kanda ile salonda kalıyor ve Davy'ye göz kulak oluyor. Sagat tüm Vedecki'lilere göz kulak oluyor. onları."

Mganak kendinden emin bir sesle, "Onarımları ayarlayacağım," dedi. "Ben tamiratı yaparken hepiniz burada kalacaksınız. düzenlemeler."

Sakinliğine rağmen, kilitli bir dolaptan bir silah çıkarıp kılıfını beline taktığında Wanda'nın kalbi küt küt atmaya başladı.

"Bu gerekli mi?" diye fısıldadı.

"Öyle olduğunu sanmıyorum, ama tersi sahip olup da ihtiyaç duymamayı tercih ederim." Tereddüt etti, sonra dolaba uzandı ve

ikinci bir silah çıkardı. "Al bakalım. Tekrar söylüyorum, bunun gerekli olacağını sanmıyorum ama her ihtimale karşı bunu almanı istiyorum."

"Peki ya ben?" Alicia sordu.

Mganak, Alicia'nın isteği karşısında neredeyse Wanda kadar şaşırılmış görünüyordu. Yaşlı kadın sadece bir kaşını kaldırdı. "Sizi temin ederim ki ben iyi bir nişancıyım."

"Pekâlâ." Alicia'ya üçüncü bir silah uzattı. "Ben de," dedi Darla.

"Hayır!" Üç yetişkin aynı anda konuştu ve o da onlara ters ters baktı.

"Kendimi savunabilmeliyim."

"Hiç silah kullandın mı?" Mganak sordu.

"Şey, hayır," diye itiraf etti. "Ama hızlı öğrendiğimi biliyorsun." "O zaman sana öğreteceğim, ama bunun yeri ve zamanı değil.

o ders." Mganak kızın ince omzuna kocaman bir el koydu. "Gerekli olsa bile bir başkasına karşı şiddet uygulamak ruha zarar verir. Seni bundan kurtaralım."

Darla isteksiz bir şekilde başını salladı ve Mganak Wanda. "Kapıyı kilitli tutun. Neler olduğunu monitörden izleyebilirsiniz."

Binlerce protesto kaçmakla tehdit etti, ama sonunda sadece başını salladı. Adam onun dudaklarına kısa bir öpücük kondurdu ve kapı panelinden geçerek gözden kayboldu.

On İkinci Bölüm

Wanda monitörden endişeyle Mganak'ı izledi iniş rampasından indi. Hem görüntü hem de monitördeki ses kristal netliğindeydi ve botlarının rampaya çarparken çıkardığı sessiz çınlamayı duyabiliyordu. Ancak kameranın açısı tüm alanı kapsamıyordu ve adam donup kaldığında eli kılıfına gitti

Silah, kime baktığını göremiyordu. Ya dışarıda bir grup insan varsa ve sayıca azsa?

Parmakları kenetlendi, kapının kilidini açıp ona katılma dürtüsüyle savaştı. Alicia soğukkanlı bir eli onunkinin üzerine koydu.

"Sadece bekle," dedi yaşlı kadın sessizce. "Telaşlanmış görünmüyor."

"Belki de kendi iyiliği için fazla cesurdur," diye mırıldandı ama Alicia'nın sakinliği sinirlerini yatıştırmaya yardımcı oldu. Ayrıca diğer kadın haklıydı. Mganak tetikte görünüyordu ama endişeli değildi.

Derken, görünüşe bakılırsa gördüğü figür ayaklarını sürüyerek görüş alanına girdi ve kadının sinirleri daha da yatıştı. Kambur ve belli ki yaşlı, buruşuk turuncu pulları olan bu yeni uzaylı tehditkâr olmaktan çok uzak görünüyordu. Yağ lekeli bir tulum kısa, tıknaz bir vücudu kaplıyordu.

"Demek geri dönmeye karar , öyle mi?"

Kısık sesine rağmen Wanda irkilerek yeni gelenin bir kadın olduğunu fark etti.

"Geri dönmedim. Hiper sürücümde hasar oluştu."

Romatizmalı yaşlı gözler, çıkık bir kaşın altından Mganak'a baktı.

"Peki bu nasıl oldu?"

"Bir Vedeckian gemisi tarafından vuruldu."

Yaşlı kadın başını salladı. "Sen her zaman tehlikeli yaşamayı sevmişsindir evlat."

"Başka bir seçeneğim olduğunun hiç farkında değildim Emtal. Rafalo'nun belayı çektiğini sen de benim kadar iyi biliyorsun."

Emtal omuz silkti. "Hiç şikayet etmedin."

"Daha iyisini bilmiyordum." Elini kaldırdığında Kadın tartışmaya devam etmeye hazır görünüyordu. "Gemiye bir göz atabilir misiniz lütfen?"

Emtal homurdandı ama başıyla onayladı ve ikisi monitörün görüş alanından kayboldular. Darla sabırsızca etrafta dans edip monitöre bakarken Wanda endişeyle bekledi.

"Orada olmalıyım. Ne yapacaklarını bilmek istiyorum. yap."

"Eminim Mganak size her anlatacaktır," dedi Alicia. "Ve İkiniz bunu sonsuz ayrıntılarıyla tartışabilirsiniz."

Wanda ona sempatik bir sırıtışla karşılık verdi. Her ne kadar Mganak ve Darla'nın ortak ilgi alanlarından dolayı birbirlerine bağlandıklarını görmekten hoşlansa da

Mekanik, Alicia ile tartışmalarının biraz sıkıcı olabileceği konusunda .

Sonsuzluk gibi görünen ama muhtemelen sadece birkaç dakika süren bir sürenin ardından Mganak ve Emtal yeniden ortaya çıktı. Yaşlı kadın

Ellerini neşeyle birbirine sürterken Mganak boyun eğmiş ama endişelenmemiş görünüyordu.

"Evet, kesinlikle pahalı olacak," diye kıkırdadı Emtal.

"Ücretleriniz çok fahiş."

"Eski bir arkadaşımın bu kadar para istemezdim ama madem buradan geçiyorsun..." Emtal omuz silkti ve rıhtımın görünmeyen girişine doğru döndü. "Buraya gel, evlat."

İkinci bir uzaylı belirdi. Yaşlı bir baş daha uzun olmasına rağmen Mganak'ın iri gövdesinin yanında neredeyse çocuk gibi görünüyordu. O bir Wanda onu incelerken bir çocuk ya da en azından bir genç olduğuna karar verdi. Mavi desenli teni ve uzun beyaz saçlarıyla ince yapılı genç bir erkek, narin yüz hatları ve sivri uçları nedeniyle bir elfi andırıyordu. kulaklar.

"Kim o?" Darla iç çekti.

Wanda yere bakınca kızın yeni gelene utanmaz bir hayranlıkla baktığını gördü. Fudge. İhtiyaçları olan son şey kızın bu çocuğa aşık olmasıydı.

"Muhtemelen ayak işlerini halletmek için buradadır," dedi. ama sonra Emtal bir şeyler söylemeye başlayınca kalbi sıkıştı.

Bu komutlar dizisi çocuğun genç bir tamirci olduğunu açıkça ortaya koyuyordu.

Darla'nın gözleri daha da açıldı ve hülyalı bir iç çekiş daha yaptı. "Bunu duydun mu? Kristalleri sürücü bölmesinden çıkarmasına izin verecek."

Alicia, Wanda ona ters ters bakınca gülümseyerek, "Belki senin izlemene izin verir," diye önerdi.

"Öyle mi düşünüyorsun? Gidip tabletimi , böylece not tutabilirim." Darla hızla uzaklaştı.

"Şimdi bunu neden söyledin?" Wanda, Alicia kulak kesilir kesilmez ondan bunu istedi.

"Ne yapmak niyetindeydiniz? Onu görmesine izin vermeyi reddetmek mi?" Diğer kadın zarifçe kavisli kaşlarından birini kaldırdı. "Biliyorsun ki bu onu onun gözünde daha çekici hale getirirdi."

"O sadece küçük bir kız."

"Thomas'ı ilk gördüğümde onun yaşındaydım. Ondan sonra başka kimseye bakmadım."

"Ama o sadece 12 yaşında."

"Acele etmelerini ve evlenmelerini önermiyorum.

Şu anda onunla mekanik becerileri için olduğu kadar başka bir şey için de ilgilendiğinden şüpheleniyorum. Annemin de dediği gibi, belayı ödünç alma."

Wanda içini çekti. "Senin için söylemesi kolay."

"Gerçekten böyle mi düşünüyorsun?" Alicia'nın ses tonu her zamanki gibi soğukkanlı ve sakindi ama Wanda onun gözlerindeki incinmişlik parıltısını yakaladı.

"Hayır, bilmiyorum. Özür dilerim. Çocukları en az kadar önemseydiğinizi biliyorum." Bu oldukça doğrudu. Alicia duygularını ifade etmekte zorlansa da, Wanda onun çocukları sevdiğini biliyordu.

"" dedi Alicia usulca, sonra da güldü. "Ve ayrıca, eğer Mganak'ın ona bir şey olmasına izin vereceğini bir an bile düşünmeyin... O çocuğun bunu üzere olduğundan şüpheleniyorum."

Üçü de şimdi iniş rampasına yaklaşıyordu. Mganak sinsice yukarı çıktı ve kapıyı açtı. Wanda onun yüzünü inceledi. ama diğer ikisini gemiye bindirirken endişeli olmaktan ziyade sinirli görünüyordu.

"Wanda, bu Emtal. Pejmürde görünümüne rağmen sektördeki en iyi teknisyendir."

"Ya da herhangi bir sektör. Ve bir motoru parçalamadan önce süslenmenin bir anlamı yok." Emtal'in gözleri yaşlılıktan bulanıklaşmış olabilirdi ama Wanda'nın yüzünü tararken rahatsız edici derecede keskin görünüyorlardı. "Bu pek çok şeyi açıklıyor."

"Neyi açıklıyor?" Mganak talep etti.

Yaşlı kadın cevap vermek yerine kıkırdadı ve Alicia'ya döndü. "Haremin bir parçası mısın?"

"Kesinlikle değilim." Alicia bir kaşını kaldırdı ve genç erkeğe başını salladı. "O senin bir parçan mı?"

Emtal kahkahalarla kükrerken bile çocuk dehşete düşmüş görünüyordu. "Senden hoşlandım kızım. Tamirci olduğumu sanmıyorum?"

" de bile. Bunu benim için yapacak insanları işe alıyorum," dedi Alicia soğuk bir ifadeyle, belli ki bir önceki soruya hâlâ kırgındı.

Wanda yüzünü buruşturdu ama Emtal rahatsız olmuş gibi görünmüyordu.

"Muhtemelen en iyisi bu. Karmaşık bir iş ve şirket için pek bir şey söyleyemem. Değil mi evlat?" Genç erkeği kaburgalarından öyle sert dürttü ki erkek irkildi ama ona sevecen bir gülümseme verdi.

"Şikayet etmek için hiçbir nedenim olmadı."

Emtal başını salladı. "Eğer seni bir iş üzerinde çalışırken görmemiş olsaydım

Motor, diplomatik birliklere gittiğinden emin olurdum. Şimdi motor bölümüne bir göz atalım."

"Şurada. Ben... Ben seni götürebilirim." Darla hızla ayağa kalktı ama genç adama bakarken aceleyle söylediği sözler hızla durdu.

Fudge. Emtal uzanıp başının arkasını kelepçelezene kadar onun bakışlarına aynı hevesle karşılık verdi.

"Neyin var senin, evlat? Daha önce hiç kız görmedin mi?"

Onu görmezden geldi, hâlâ Darla'ya bakıyordu. "Ben Tanik. Sizinle tanışmaktan onur duydum."

"Ben Darla." Kız ona utangaç bir gülümseme verdi.

Wanda, Mganak'ın neler olduğunu tam olarak anladığı anı gördü. Öfkeli bir hırıltı çıkardı ve ikisinin arasına girdi.

"Kardeşinin yanına dönmelisin," diye emretti Darla'ya.

"İzleyebileceğimi söylemiştin."

"Tamirat, tamirci değil."

Darla'nın solgun yanakları ona kaşlarını çatarak bakarken kızardı ve Wanda Alicia'nın daha önceki sözlerini hatırladı. "Sadece izleyecek," dedi çabucak. "Bu Alicia'yla benim karakola gitmemizde bir sakınca olmadığı anlamına mı geliyor?"

Umduğu gibi, bu soru onun dikkatini dağıttı. Tanik'e endişeli bir şekilde kaşlarını çatacak kadar uzun süre bakmayı bıraktı. "Emin değilim."

"Ah, Tanrı aşkına." Emtal bir şekilde ofladı. "Hayır kimse onu senden alamayacak. Şimdi tamirata başlayarak saçma ücretimi kazanacağım. Ekipmanlarımı getirmek için arka girişi kullanabilirim. Siz ikiniz gelin."

Mganak tekrar itiraz edemedi Emtal, Darla ve Tanik'i ambarın arkasına ve motor bölümünün girişine doğru sürükledi.

"Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim," diye .

"Eminim her şey yoluna girecek," dedi Wanda yatıştırıcı bir sesle, kendi endişelerinin belli olmamasını umarak. "Emtal'e güveniyor musun?"

İsteksiz bir şekilde başını salladı. "Evet. Hiçbir şeyi yanıma bırakmazdı ve değiştiğine de inanmıyorum."

"İşte böyle. Belki kısa bir yürüyüş yapabiliriz?" "Bir süreliğine gemiden uzaklaşmak güzel olurdu," Alicia eklendi.

"Pekâlâ," diye içini çekti, sonra hâlâ ellerinde tuttukları silahlara baktı. "En iyisi onları geri verin, ben de kilitleyeyim."

Wanda kendininkini verdi ama Alicia tereddüt etti. "Bende kalmasını tercih ederim. Başka bir kılıfınız var mı?"

Mganak bir an için ona düşünceli bir şekilde baktı, sonra silah dolabından bir koşum takımı aldı. Ona nasıl ayarlanacağını gösterdi ve bir dakika sonra ince beline bağlandı. Her nasılsa, orada mükemmel bir şekilde evde görünüyordu.

Sadece Alicia bir silahı moda aksesuarı gibi gösterebilir, diye düşündü Wanda, Mganak ona büyük boy bir pelerin uzatırken hüznle.

"Bu ne için?"

"Güzelliğini gizlemek için," dedi sertçe - ki bu hem tatlı ve sinir bozucu. Tereddüt etti, sonra isteksizce pelerini giydi.

Alicia kıkırdarken omuzlarına sarıldı.

Harika. Alicia bir baş belası gibi görünüyor ve ben de pelerin giymiş Pillsbury hamuru çocuğuna benziyorum, diye düşündü gemiden çıkmaya hazırlanırken huysuzca. Mganak kolunu ve kuyruğunu ona doladı.

"Her zamanki gibi güzelsin, Mişka." diye fısıldadı.

Biraz yatışmış bir şekilde ona rampadan inerken eşlik etti.

Başka bir uzaylı ortaya çıktığında rıhtımın açık zeminini yarılamışlardı. Mganak hemen gerildi ve iki kadının önüne geçti.

"Rafalo," diye hırladı.

"Mganak," dedi erkek nazikçe. "Geri dönmene sevindim."

"Ben dönmedim."

Wanda, Rafalo'nun neye benzemesini beklediğinden emin değildi ama şu anda karşısında duran gösterişli erkek değildi. Bir korsan gibi giyinmişti. Dar koyu renk pantolonu siyah çizmelerinin içine sokulmuştu, beyaz gömleği ise etkileyici derecede kaslı olduğunu kendisinin bile kabul etmek zorunda kaldığı göğsünü ortaya çıkaracak şekilde açtı.

Derisi kısa altın rengi kürkle kaplı gibi görünürken, özenle kıvrılmış yelesi omuzlarına kadar iniyordu. Peki o boynuzlar yelesinden mi çıkıyordu? Yüz hatları insansı gibiydi, Yine de burnu bir insanınkinden daha düz ve ağzı daha genişti. Üst dudağının altında parlayan dişleri de açıkça görülüyordu. İnsan değildi. yaklaştıkça, ağzının etrafındaki kürkün beyaz olduğunu ve beyaz tellerin altın rengi kürkün içinden geçtiğini görebiliyordu. Yele, ama inkar edilemez derecede çekiciydi.

Alicia onun yanında sessiz bir nefes verdi. "Kim o?" diye mırıldandı.

"Rafalo. İstasyonu o işletiyor," diye cevap verdi, aynı derecede sessiz bir şekilde. "Gerçekten de öyle." Adam derin bir selam verdi, sonra silahsızca gülümsedi

Beyaz diş parıltısına rağmen. "Ve sizi ki mükemmel iştirim."

Bir adım daha yaklaştı ve Mganak tekrar hırladı.

"Saçmalamayın. Dişilerinize zarar vermeyeceğim. Sadece tanışmak istiyorum. Bana güvenmiyor musunuz?"

On Üçüncü Bölüm

Mganak Rafalo'ya baktı ve diğer erkeğin sorusuna kolay cevabı olmasını diledi. Kaptanı en son ne zaman görmüştü? Rafalo, Regtenian muhafızları tarafından sürüklenerek götürülüyordu. Kıyafetleri yırtılmış, bir kolu gevşekçe sarkmış ve gömleğinden aşağı kan damlamıştı. Mganak da aynı şekilde zarar görmüştü ama vücudundaki acı, bir zamanlar hayatı pahasına güvенеbileceği akıl hocasını izlerken kalbinde hissettiği acının yanında hiç kalıyordu, korkunç bir suçtan mahkum edildi.

"Anlıyorum." Rafalo'nun sesi her zamanki gibi sıkılmış ve hafifçe alaycı çıkıyordu ama bunca zaman sonra bile Mganak onu çok iyi tanıyordu. Rafalo bir selam daha vermeden önce, diğer erkeğin gözlerinde kısa süreli bir incinme parıltısı gördü. "O halde ben ."

"Hayır. Bekle." O daha geri çağıramadan kelimeler ağzından çıkmıştı. "Bu benim annem... mishka, Wanda." Aniden gelen Diğer erkeğin yüzündeki şüpheyi görünce aceleyle devam etti. "Ve bu da Alicia. Onlar insan."

"Evet, biliyorum. Vedeckians tarafından alındığını varsayıyorum?" "Evet. Nereden biliyorsun?"

"Bu kadar şüpheci bakma. Ben... söylentiler duydum." Mganak bir açıklama talep edemedi Rafalo Wanda'ya döndü. "Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum. Umarım siz de "İstasyonumda rahatım."

"I..." Mganak'a kararsız bir bakış attı, sonra Rafalo'ya biraz zayıf bir şekilde gülümsedi. "Teşekkür ederim. Olacağımıza eminim."

"Ve leydim Alicia. Böylesine çekici bir kadın benim mütevazı evimi ziyaret etmeyeli uzun zaman olmuştu."

Alicia soğukkanlılıkla, "Eminim," dedi ama Mganak onun esmer teninin altındaki renk tonunu gördü. "Umarım ben de sizinle tanışmış olmaktan aynı derecede memnun olurum."

"Ama tabii ki. Ben bir kedi yavrusu kadar zararsızım."

Mganak homurdandı.

"Bu akşam hepiniz benimle yemek yemelisiniz." Rafalo'nun Mganak'a bakışı çoğunlukla meydan okuyucuydu, ama bir kez daha Mganak'ın ilk reddetme dürtüsünü yeniden gözden geçirmesine neden bir kırılma parıltısı vardı.

"Belki de."

"Mükemmel. Saat 21:00'de diyelim mi?" Rafalo kabul etmiş gibi görünüyordu ve hemen Alicia'ya döndü.

"İstasyonumu daha fazla görmek ister misiniz?"

"Etrafa bir göz atmayı konuşmuştuk..." Alicia Wanda'yı işaret etti.

"İkiniz de tabii ki. Bu kadar çekici iki kadına eşlik etmek benim için bir onurdur."

"Bensiz hiçbir yere gitmiyorlar," diye hırladı. Rafalo alaycı bir tavırla,

"Doğal olarak," dedi ve kolunu uzatarak

Alicia. "Leydim?"

Mganak'ın şokuna rağmen, kız onu aldı.

önce elini silahına götürdü. Rafalo'nun gülümsemesi, rıhtımdan çıkış yolunu göstermek için döndüğünde genişledi.

Mganak içini çekti ve eski kaptanını takip ederken Wanda'nın elini kendi koluna sıkıştırdı.

"Sen iyi misin?" Wanda fısıldadı.

"Peki," dedi kısaca, sonra sessiz bir özürle kuyruğunu beline doladı. Gergin olması onun suçu değildi.

Hizmet koridorlarından geçip ana ticari alana girdiklerinde de tedirginliği geçmemişti. Henüz

On beş yıldır buradaydı ama yine de her şey çok tanıdık geliyordu, en azından pazar alanına ulaşana kadar. Burası hep böyle keyifsiz miydi?

Dar koridorları kaplayan çok sayıdaki bardan paşa dumanı yükselirken, yanıp sönen ışıklar eşit sayıda kumarhaneyi işaret ediyordu. Düzenli aralıklarla yanıp sönen zevk arkadaşlarının reklamları, bir şeyler satan küçük tezgahlarla yarışıyordu.

çeşit çeşit yiyecek. Geniş bir ırk karışımı, bir işletmeden diğerine sendeleyerek giderken birbirleriyle itişip kakışıyordu ve buranın hiç bu kadar kalabalık olmadığından oldukça emindi.

Wanda etrafına bakınırken gözleri büyüdü ve düşünerek kendini gizlemeyi kabul ettiği için son derece minnettardı.

karşılığında aldığı bakışların sayısı.

Rafalo, elbette, kendisinin ve yanındaki kadının da çektiği ilgiyi hiç umursamadan, arkasına bile bakmadan kalabalığın arasından ilerledi. Kalabalık, kaptana karşı saygılı bir mesafe bıraktı.

"Bunun tam olarak hayal ettiğim şey olduğunu sanmıyorum," diye fısıldadı Wanda. "Ve sen burada mı büyüdün?"

"Sadece ara sıra," diye cevap verdi Rafalo, keskin kulakları soruyu algılamıştı. "Sık sık seyahat ediyorduk ve buraya yılda sadece birkaç kez geliyorduk. Ama Regten'de yaşadığım küçük olaydan sonra Kontrolün bende olduğu bir yerde kalmayı tercih ettim."

Bir kez daha, her zamanki suçluluk ve öfke karışımı içini kapladı. Yanılmıştı, hem de çok yanılmıştı ama Rafalo hiçbir şey yapmamıştı.

hatasını düzeltmeye çalıştı. Daha iyi bilmeliydin, diye vicdanı onu dürtükledi.

Hâlâ geçmişin düşünceleri içinde kaybolmuş olan Rafalo, önce dar bir geçitten, sonra da diğerinden döndüğünde pek dikkat etmedi, Sonunda yolu tanımsız bir kapıdan geçirmeden önce. Ağır gölgeler bir sonraki koridoru gizliyordu ve sadece birkaç sönük kırmızı fener yolu aydınlatıyordu. Wanda ona daha da yaklaştı ve kuşkuları yeniden ortaya çıktı.

"Bizi nereye götürüyorsunuz?" İstasyonun bu kısmına hiç aşına değildi.

"Dişilerin hoşuna gidecek bir yer," dedi Rafalo havalı bir şekilde ve Mganak'ın şüphelerini artırdı.

"Bundan emin misin?" Wanda yumuşak bir sesle sordu.

"Güven bana." Rafalo'nun sesi, bir köşeyi daha dönüp bir kapının kilidini açarken geri geldi.

Elini kılıfına koyan Mganak onu takip etti, sonra tökezleyerek öyle hızlı durdu ki Wanda ona çarptı. Karanlık yerine, duman dolu salonlardan geçtikten sonra geniş beyaz bir koridora çıkmışlardı. Burada da duvarlar boyunca bir dizi işyeri sıralanmıştı ama bunlar kumarhaneler ve zevk arkadaşlarının reklamları yerine rahat restoranlar ve çok çeşitli küçük, renkli mağazalar ve pazar tezgahları. Etrafta koşuşturan çok fazla insan yoktu, ancak boş olmaktan çok uzaktı.

"Bu daha önce burada değildi."

"Hayır, değildi." Rafalo'nun kuyruğu ritmik bir şekilde sallanıyordu. "Ama fark ettim ki, herkes bu işin daha renkli kısmını takdir etmiyor. istasyonu."

Mganak hâlâ gözlerine inanamıyordu. Bu alan sanki Ziyaret ettiği tüm yerleşim yerleri gibi huzurlu ve refah içindeydi. Sakinlerin çoğunluğu erkekti ama onun karşısında iki Kadınların bir yiyecek satın almak için pazarlık yaptığını ve koridorun ilerisinde, zengin giyimli bir kadının bir kapı aralığında gözden kaybolduğunu gördü.

"Bir giyim mağazası var mı?" Wanda hevesle sordu. "Ya da belki kumaş satın alabileceğiniz bir yer?"

"Evet, gerçekten." Rafalo onları çarşının aşağısına, kadın kıyafetleri satan bir dükkâna götürdü.

Geçerken birkaç kişi onu selamladı ve kimse onun varlığından rahatsız olmuş gibiydi. Mganak'a çok daha büyük bir şüpheyile baktılar ama kimse onunla yüzleşmedi.

Elbise dükkânının sahibi onları içtenlikle karşıladı ve üç kadın kısa süre içinde renkler ve kumaşlar hakkında derin bir tartışmaya daldı. Rafalo son derece rahat bir şekilde tezgâha yaslandı ve onları izlerken gülümsedi.

"Anlamıyorum," diye mırıldandı Mganak.

"Hayır, bildiğini sanmıyorum." Rafalo ona meydan okuyan bir bakış fırlattı.

bakın. "Dediğim gibi, Regten'den sonra kontrolün bende olmasını istedim. İlk başta buraya sadece yaralarımı sarmak için ve belki geri dönersin diye geldim."

Lanet olsun. Bir başka suçluluk dalgası onu sardı.

Mganak cevap vermeyince Rafalo omuz silkti. "Ama Sonunda burada sıkıldım. Tek başıma. İstasyonun kapasitesini genişletmeye karar verdim."

"Köleleri gerçekten Regten'den mi kaçırıyordun?" Mganak patladı.

Rafalo içini çekti. "Benden hâlâ şüphe mi ediyorsun? Bu yüzden mi hiç geri dönmedin? Bana o katı resmi özrü göndermekten fazlasını yapmadın mı?"

"Bilmiyorum. Belki de. Boral'a rastladığımda ve bana gerçekten neler olduğunu -ya da senin gerçekten olduğunu söylediğin şeyleri- anlattığında

çok geç gibi görünüyordu. Çok fazla zaman . Ben tek başıma daha iyiydim ve sen de bensiz daha iyiydin."

"Öyle ?" Mganak cevap veremedi Rafalo'nun gözleri büyüdü. Mganak onun bakışlarını takip etti ve Wanda'ya baktığını gördü. Pelerinini çıkarmıştı ve yemyeşil vücudu, karnının hafifçe şişmesi gibi çok açıktı. "Eşin hamile mi?"

"Onun benim eşim olduğunu söylemedim," dedi isteksizce.

"Seni ne kadar iyi tanıdığımı unutuyorsun. Gemiden onunla birlikte çıktığın andan itibaren bu belliydi." Rafalo kaşlarını çattı. "Senin çocuğunu taşıırken bunu neden inkâr ediyorsun?"

"O benim çocuğum değil." Kelimeler ağzında yanlış duruyordu. Elinin altında tepki veren, Wanda'yla birbirlerine bastırdıklarında hareket ettiğini hissettiği çocuk onun çocuğu gibiydi. "Wanda, Vedeckians tarafından kaçırıldığında zaten hamileydi."

Rafalo hırladı. "Başka biriyle mi çiftleşiyor?"

"Hayır. Kendi başına çocuk sahibi olmayı seçti. Çok cesur biri."

"Gerçekten." Rafalo ona düşünceli bir şekilde baktı ama Mganak'ın şaşkınlığı karşısında daha fazla yorum yapmadı. Bunun yerine, değiştirdi

konu. "Sanırım bir süre daha burada olacaklar. Gidip bir şeyler içmeliyiz."

Mganak küçük dükkânın etrafına tedirgin bir bakış attı. Yeterince güvenli görünüyordu ama...

Rafalo güldü. "Yolun karşısında bir yer var. Dışarıda oturabiliriz ve giren çıkan herkesi izleyebilirsin."

Bu fikir ona beklediğinden daha çekici geldi. Başını sallayarak Wanda'ya nerede olacağını söylemeye gitti. O da başıyla onayladı. Dalgın dalgın soluk yeşil bir kumaş parçasını havaya

kaldırdı. "Sence Darla bunu sever mi?"

"Sanırım maviyi tercih ederdi. Seni bırakmamın sakıncası emin misin?"

Güldü ve sonunda ona odaklandı. "Başka bir deyişle, sen de diğer erkekler gibisin ve alışveriş yapmaktan hoşlanmıyorsun."

"Senin yanında kalmaktan memnun olurdum," dedi dürüstçe. "Hayır, git arkadaşınla bir içki iç. Biz iyi olacağız."

"Bana ihtiyacınız olursa yolun tam karşısında olacağım."

Uzandı ve onun yanağına dokundu. "Sana her zaman ihtiyacım var, Mganak." Sonra sıırttı. "Ama belki kıyafet denerken değil."

Hırdayıp onu çekerken bile göğsü ağrıyordu. "Onları çıkarmam için bana ihtiyacın olduğu sürece."

İkisi de nefessiz kalana ve siki kalkana kadar onu öptü. pantolonunu ekiştiriyordu. Sonunda onu bıraktığında yüzü kızarmış ve gülümsüyordu. Memnuniyetle dolan adam, Alicia'nın gözlerini devirdi ve Rafalo ona bilmiş bir bakış attı. Eşi mutlu olduğu sürece, önemli olan tek şey buydu.

Bölüm On Dört

Mganak kuyruğu seçirerek elbise dükkanına geri döndü. Öfkeyle. Rafalo'yla bir şeyler içmek için oturmaları pek iyi gitmemişti. Diğer erkek istasyon hakkında sıradan bir konuşma yapmıştı ama sıradan sözlerinin altında düşmanlık ve daha da kötüsü incinmişlik yatıyordu. Mganak'ın kendi incinmişliği ve öfkesi de yüzeye yakındı. İki kez tam bir hesap sormanın eşiğine gelmişti. ama her iki seferde de geri adım attı. Konu. Bunca zaman sonra ne işe yarayacaktı ki? Yaptığı iş için Rafalo'nun insafına kalmış olması da yardımcı olmuyordu. gemisinde yapılması gerekiyordu. Emtal, Rafalo'nun izni olmadan asla devam edemezdi.

En azından Wanda'nın diğer iki kadınla konuştuğunu görmek onu gülümsetti. Yanakları kızarmıştı ve mutlu görünüyordu. ve heyecanlıydı. Onu karşılamak için koşarken gülümsemesi daha da genişledi.

"Dolai'de muhteşem şeyler var." Eliyle Dükkan sahibi, uzun boylu, pembe armalı, Trevelorian bir kadındı ve ona baktığında utangaç bir şekilde başını sallıyordu. "Kanda için mükemmel olacak çok güzel küçük bir elbisesi var. Alicia ve ben de birkaç şey bulduk. Ne yazık ki diğer ikisi için hazır bir şeyi yok ama harika kumaşlar seçtik ve Alicia'nın onlarla çok şey yapabileceğini biliyorum." Sözcüklerin telaşı durdu ve gülümsemesi hüzünlü bir hal aldı. "Umarım çok pahalı değildir."

"Bir sürü kredim var," güvence verdi. "Ve bahsettiğim gibi filikayı Emtal'a satıyor. Alıcı bulmanın zor olacağını düşünmüyor."

"Hâlâ Kareena'yla konuşmam gerekiyor," diye hatırlattı ona. "Ama sana borcumu ödeyebilmek içimi rahatlatacak-"

Hırladı ve onu kendine doğru çekti. "Krediler için. borç falan yok. Ben çok mutluyum

İhtiyacınız olan her şeyi sağlayacağız."

Dudağını ısırdı, sonra beline doladığı kuyruğunu okşadı. "Seni aşağılamaya çalışmıyordum, Mganak. Sadece bizim için zaten çok şey yaptın."

"Ve bunu yapmak benim için bir zevkti." Sadece daha fazlasını yapabilmeyi diledi. Onu terk ettikten sonra ona ve çocuklarına kim bakacaktı?

Ona güven verici bir şekilde sarıldı ve kredi fişini mağaza sahibine vermeye gitti, ancak Rafalo'nun aynı şeyi yapmaya çalıştığını gördü. Alicia elleri kalçalarında ona ters ters bakarken aynı şeyi söyledi.

"Satın aldıklarımın parasını senin ödemeni istemiyorum."

"Ama bu benim için bir zevk. Güzelliliğinize yakışacak en iyisini hak ediyorsunuz."

"Bugüne kadar kimseden sadaka almadım ve bundan sonra da almayacağım."

"Al bakalım." Mganak kredi fişini Dolai'ye uzattı ve Alicia itiraz etmeyince gözleri parlayarak fişi aldı.

Rafalo öfkeyle homurdandı. "Mganak'ın ödemesine neden itiraz etmiyorsunuz?"

Alicia kararlı bir şekilde, "Çünkü o... aileden biri," dedi.

Mganak'ın içini sıcak bir parıltı doldurdu ve Rafalo'ya sıırtmaya başladı ama sonra diğer erkeğin gözlerindeki acı parıltısını gördü. Bir zamanlar bir aile olmuşlardı ya da en azından o öyle sanıyordu. Ama bu ilişkisi sona ermişti, tıpkı ilk ailesinin sona ermesi gibi. Üçüncü bir şansı olduğunu düşünerek aptallık mı ?

Sükûnet içinde paketleri topladı. "Gemiye ."

"Evet, elbette." Rafalo itiraz etmedi ama omuzları kaskatı kesilmişti ve normal soğukkanlılığı onu terk etmiş gibiydi.

Mganak, Alicia'nın diğer erkeği düşünceli bir şekilde izlediğini gördü. Dükkân sahibine teşekkür ettikten sonra dördü birlikte dükkândan çıktılar. belirsizce durdu.

Alicia alışveriş koridorunun geri kalanına baktı. "Burada başka ne tür mağazalarınız var?"

"Sektördeki en iyi tüccar koleksiyonuna sahibiz."

Rafalo abartılı bir jestle, ama yine de gereğinden fazla

bastırılmış.

"Fırınınız ya da şekerçi dükkanınız var mı? Yemek için tatlı şeyler satan bir yer?"

Başını salladı. "Narlin bu konuda çok yetenekli."

Alicia Wanda'ya baktı. "Bence çocuklar bir ikramdan hoşlanabilir."

"Eminim isterler ama bence geri dönmeliyiz. Bu iş beklediğimden uzun sürdü."

Kısa bir tereddüitten sonra Alicia, Rafalo'ya meydan okuyan bir bakış fırlattı. "Bana eşlik eder misin? Böylece Mganak ve Wanda şimdi gemiye dönebilir ve sen de beni kısa bir süre sonra geri getirebilirsin."

"Ama elbette. Size eşlik etmek benim için bir zevk olur.

Hanımfendi." Rafalo yine her gibi gösterişli bir selam verdi. "Ve belki de çocuklar için ikramlar satın almama izin verirsiniz? Sadaka olarak değil ama hediye olarak," diye ekledi aceleyle.

Alicia muhteşem bir zarafetle başını eğdi ama Mganak onun dudaklarında beliren gülümsemeyi gördü. Wanda da görmüş olmalıydı.

çünkü kolunu onun koluna sıkıştırırken kendi gülümsemesini gizledi ve diğer kadına gülümsedi. "Her şey ayarlandı o zaman. Sizinle gemide buluşuruz."

"İşte." Rafalo Mganak'a küçük bir uzattı. "Bu alan istasyon burada yaşayanlar dışında herkese kapalıdır. Eğer gelmek isterseniz, bu size kullandığımız kapıdan giriş sağlayacaktır. geri dönüp ek alımlar yapabilirim. Sanırım sizin sağduyunuza güvenebilirim?"

Sözlerinin altında yatan iğneye rağmen Mganak sadece başını salladı. "Elbette. Gel, Mishka."

Wanda yeni elbisesini gergin bir şekilde çekiştirdi ve bir aynası olmasını diledi. Mganak'tan kendisi için bir tane takmasını istemesi gerekiyordu...

Hayır. Onunla uzun süre birlikte olamayacakken ondan ayna istemenin bir anlamı yoktu. Bu bilgi onun üzerine bir ıssızlık dalgası gönderdi. Birlikte geçirdikleri zaman arttıkça, ondan ayrılmak istemiyordu. Ya onunla kalabilseydi? Elini karnının üzerine koydu ve bebek sanki içindeymiş gibi hareket etti.

Cevap. Onun için en iyisi ne olurdu?

Ve Mganak hâlâ ona kendisiyle kalmasını teklif etmemişti. Onun ilgisinden o kadar emindi ki, sorarsa reddedeceğini düşünmüyordu ama aralarındaki ilk tutku dindiğinde, hazır bir insan ailesiyle mutlu olur muydu? O vardı

Uzun zamandır yalnızdı ve sadece onun böyle olmasını tercih ettiğini varsayabilirdi.

Adam kulübeye girdiğinde hâlâ bu fikre kaşlarını çatıyordu ve bir anda düşüncelerinden sıyrıldı. Bir kez olsun, adam Her zamanki siyah gömleğinden vazgeçmiş ve onun yerine geniş, kaslı göğsünü vurgulayan dar beyaz bir gömlek giymişti. Aynı derecede iyi oturan beyaz pantolonu güçlü kalçalarını sarıyor ve horoz. Adamın tepki olarak sarsıldığını görünce bakışlarını kaçırdı.

Başını kaldırıp adamın yüzüne baktığında, adam gizlemediği bir açlıkla onu inceliyordu, gözleri ateşliydi.

"Çok güzel görünüyorsun, Mishka. Sana hava atmak istemekle, güzelliğini sadece benim takdir edebilmem için seni herkesten saklamak istemek arasında gidip geliyorum."

Yüzünün kızardığını hissediyordu ama utancını görmezden gelmek için elinden geleni yaptı ve elbisesi süzülürken gülümseyerek küçük bir dönüş yaptı

etrafını sarıyordu. Ayna olmadan bile, soluk yeşil rengin kendisine yakıştığını biliyordu ve ipeksi kumaşın, yüksek Empire belinden dışarı taşmadan önce göğüslerini çaprazlamasına bayılıyordu.

"Dolai'de bana uygun bir şey olduğu için mutluyum."

Kuyruğu onu daha yakına çekti. "Hâlâ Rafalo ile akşam yemeği yemek istediğinden emin misin?"

"Oldukça eminim." Ona acıklı bir gülümseme verdi. "Sanki çocuklar bizi daha önce kaçırmış gibi."

Alışveriş gezisinden döndüklerinde Darla'yı tamirat işine dalmış halde buldular. O ve Tanik hâlâ birbirlerine utangaç ve hayran bakışlar atıyorlardı ama kız da Emtal'in becerilerinden neredeyse o kadar etkilenmiş görünüyordu.

"Onun nesil gemileri üzerinde çalıştığını biliyor muydun?" Darla hayretle Wanda'ya fısıldadı.

"Bu çok hoş." Wanda tam olarak ne olduğundan emin değildi. ama biraz kıskançlık hissetmekten kendini alamadı.

Kızın yaşlı kadına duyduğu bariz hayranlık.

Darla güldü ve ona ani bir hareketle sarıldı. "Çok iyi vakit geçiriyorum."

"Sevindim, tatlım." Wanda onun sırtına sarıldı ve Emtal'in onları düşünceli bir şekilde izlediğini görmek için başını kaldırdı ama başını tekrar motora gömmeden önce hiçbir şey söylemedi. "Kaptan Rafalo hepimizi yemeğine davet etti."

"Gitmek zorunda mıyız? Burada kalıp Emtal'in çalışmasını izlemeyi tercih ederim."

"Eminim Emtal eve gitmek isteyecektir," dedi Wanda nazikçe.

"Hayır. En azından bu kristalleri çıkarana kadar olmaz."

Parıldayan siyah gözler Wanda'yı inceledi. "Kalmak istiyorsa kıza göz kulak olmamın bir sakıncası yok."

"Ve Davy'nin gitmek istemeyeceğini biliyorsun," diye ekledi Darla çabucak. "Yeni yerlerden nefret eder."

Mganak satın aldıklarını kaldırmaya gitmişti ki gemiye döndü ama Darla'nın son sözlerini duymak için tam zamanında onlara katıldı. "Davy nereye gitmek istemiyor?"

"Darla, akşam yemeğine gitmektense burada kalmayı tercih ettiklerini söylüyor.

Kaptan Rafalo," diye açıkladı Wanda. "Emtal onlarla kalmayı teklif etti."

"Emin misin?" Mganak yaşlı kaşlarını çattı. "Ben yapmadım çocuklarla ilgili herhangi bir deneyiminiz olduğunu sanmıyorum."

Emtal homurdandı. "Bize katıldığında sen de bir yavrudan fazlası değildin."

"Sanırım sorun yok." Mganak sessizce dinlemekte Tanik'e kaşlarını çattı. "Genç erkek eve mi gidiyor?"

"Hayır, asistanım bana yardımcı olmak için burada kalıyor," dedi Emtal sert bir sesle. "Eğer etrafımda dikilip beni sorgulamasaydın bunu daha verimli bir şekilde yapabilirdi. Belki de araya girdiğiniz için faturama ek bir ücret eklemeliyim."

Wanda, Mganak'ın uysalca başını eğerken gizlediğini gördü. "Evet, Emtal."

Darla'yı Emtal ve Tanik'le bırakarak Davy'yi bulmak için üst kata çıktılar. Davy kaşlarını çattı ve Darla'nın ona bir şey sorup sormadığını sorması üzerine başını salladı.

onlarla yemeğe gitmek istedi. Kareena da daveti geri çevirdi. Gemiden ayrılma fikri onu hâlâ dehşete düşürüyordu.

Emtal'in kalacağı bilgisi de onu pek heyecanlandırmışa benzemiyordu ama elini Sagat'ın başına koydu ve başını salladı.

Sonunda, onlara eşlik etmeye karar veren tek kişi Alicia oldu.

Mganak Wanda'yı salona taşıdığında Alicia yeni elbisesini giymiş olarak onları bekliyordu. Derin yakalı mercan rengi ipek kılıf ince bedenine çok yakışuyordu.

"Harika görünüyorsun," dedi Wanda içtenlikle. Hamile olmadığı zamanlarda bile hiç bu kadar zarif görünmemişti.

Alicia omzunu silkti ama ağzında hoş bir gülümseme belirdi. "Dolai çok yetenekli bir terzi."

Mganak asansöre doğru ilerlerken içini çekti. "Rafalo'nun bizimle buluşmaya gelmesine sevindim. Korkarım ki ikiniz çok fazla dikkat çekeceksiniz."

Rafalo bekliyordu, bakışları hemen Alicia'ya yöneldi. O da Şaşkın ve garip bir şekilde utangaç görünüyordu, sonra kendini onu selamladı.

"Siz bir güzellik abidesisiniz leydim. Hanımlar," diye ekledi aceleyle. "Böylesine çekici iki kadına eşlik etmek benim için bir zevk."

"Bundan emin misin?" Mganak sordu.

"Bizimle güvende olacaklar, ama belki de başka bir rota seçmemiz en iyisi olur."

Rafalo kolunu Alicia'ya uzattı ve Alicia da zarif bir şekilde elini onunkine koydu. Mganak, Wanda'yı daha da yaklaştırdı. diğer çift. Rafalo bu kez onları istasyonun ilk kez gördükleri kısmına götürmedi. Onun yerine, onları Rıhtımın diğer tarafındaki küçük bir kapıdan geçtikten sonra, başka bir kapının kilidini açmadan önce onları Wanda'ya labirent gibi görünen koridorlarda gezintiye çıkardı.

Yine istasyonun temiz beyaz bölümüne çıktılar, ancak alışveriş bölgesinde değillerdi. Tam önlerinde beklenmedik bir yeşillik alanı.

Mganak'ı küçük parka doğru çekerken gözleri yaşlarla dolmak üzereydi. "Bir şeylerin büyüdüğünü görmeyeli çok uzun zaman olmuş gibi geliyor."

Burada hava bile hafif bitkisel bir notayla daha taze kokuyordu. Bitkilerin hiçbirini tanıımıyordu ama bunun bir önemi yoktu. Yeşildiler, büyüyorlardı ve canlıydılar -tamamen yeşil değillerdi. Yapraklar altından yeşile ve maviye kadar değişen tonlardaydı ama hepsi yemyeşil ve yemyeşildi.

Alicia da parka hayranlığını dile getirirken Rafalo memnun görünüyordu. "Geçtiğimiz birkaç yıl içinde bu alanlardan birkaç tane ekledik.

Yıllardır. Oldukça popülerler."

"Nedenini kesinlikle anlayabiliyorum." Alicia ona gülümsedi.

Rafalo onları yeşil alan boyunca uzanan geniş bir patikaya götürdü, ta ki uzun bir duvarın içine yerleştirilmiş özenle yapılmış çift kapının önünde durana kadar. "Sizi evimde ağırlamaktan mutluluk duyuyorum. ikamet."

Kapıların ardında, yine bitkilerle kaplı geniş bir avluya girdiler. Avluya birkaç oda açılıyordu ve Rafalo onlara yemek alanı olarak düzenlenmiş bir odaya kadar eşlik etti.

solmaya başladı. Görünüşe göre istasyonun da yapay bir sirkadiyen ritmi vardı. Küçük parıldayan ışıklar istasyonun her yerinde Avlu.

Wanda içtenlikle, "Bu gerçekten çok güzel," deyince Rafalo ona gülümsedi.

"Her zaman gemide olmamanın avantajlarından yararlanabileceğime karar verdim."

"*Gülen Gezgin'i* bıraktınız mı?" diye sordu Mganak. "Hayır, ama artık sadece kısa yolculuklar için kullanıyorum. Alanat, Eggred, Tijkul. gibi yerler."

Ses tonunda kasıtlı olarak kışkırtıcı bir şeyler vardı ve Wanda Mganak'ın gerildiğini hissetti ama yanıt vermedi. Rafalo onu sessizce inceledi, sonra masayı işaret etti.

"Lütfen oturun."

Rafalo ısıtılmış bir servis istasyonundan yemekleri , yemeği kendisinin pişirdiğini açıkladı. Yemek lezzetli ve ortam güzeldi, ancak altta yatan gerginlik yemek boyunca devam etti. Rafalo eğlenceli bir ev sahibi olmasına rağmen, Wanda'nın anlamadığı, ama sürekli olarak

Mganak'ı rahatsız ettiği çok açıktı. Hem Wanda hem de Alicia gerginliği azaltmak için ellerinden geleni yaptılar.

Yemek sona ererken Wanda tatlının son lokmasının tadını çıkararak, "Harika bir yemektir," dedi. Pembe, kabarık karışım ağzında serin bir tatlılık patlamasıyla eridi.

"Teşekkür . Yemek yapmayı seviyorum."

"Korkarım çok iyi bir aşçı değilim. Mganak'ın mutfaktan anlıyor olması iyi bir şey."

"biliyorum. Ona ben öğrettim."

Rafalo'nun Mganak'ı yine kışkırttığını anlayabiliyordu ve sert bir sessizlik çöktü.

Wanda ve Alicia karşılıklı bakiştılar ve Wanda sandalyesini geriye itmeye başladı. "Belki de biz-

"Benden ne istiyorsun Rafalo?" Mganak patladı. "Ah, bilmiyorum." Rafalo şarap kadehini çevirdi, gözleri Mganak'a odaklandı. "Güvenmek istedim ama bunun için artık çok geç. Belki bir özür?"

"Sana bir özür gönderdim."

Rafalo alay etti. "'Görünüşe göre .' Yapabileceğinin en iyisi bu muydu?"

"Güven iki . Bana ne olduğunu hiç söylemedin. yapıyor." Mganak sandalyesini geriye , ayakları sert bir gıcırtyla yere sürtündü.

"Çünkü senin bu işe karışmanı istemedim!"

"Bu Regtenyalıların beni tutuklamasına engel olmadı, mi? Ve o zaman bile hiçbir şeyi inkar etmediniz."

"Çünkü bana güvenecek kadar iyi tanıdığını düşünmüştüm.

Ben.

" "Ve belki de bu inancı yok ettiniz."

Mganak ayağa kalktı ve hışımla odadan çıktı. Wanda başladı peşinden gitti ama Rafalo başını salladı.

"Sakinleşmesi için ona zaman verin." Rafalo'nun öfkesi kaybolmuş gibiydi. Yorgun ve... yaşlı görünüyordu.

Alicia masanın karşısından sessizce onu izliyordu ve şimdi uzanıp elini onun elinin üzerine koydu. Bir dakika boyunca ona baktı, sonra kendi elini çevirip onunkini kavradı.

"İkinizin arasında ne oldu?" Wanda sordu. "Konfederasyon'da kölelik yasaktır," dedi uzun bir aradan sonra.

Durakla. "Ama sizin de keşfettiğiniz gibi, bu var olmadığı anlamına gelmiyor. Kızıl Ölüm öncesine göre çok daha az insan var ama aynı zamanda çok daha az kanun uygulayıcısı var ve bunlar da dağılmış durumda. Ve kadın kıtlığıyla birlikte..." Mutsuzca omuz silktili. "Uzun lafın kısası, Mganak köle kaçakçılığı yaptığımı öğrendi."

"Ne? Bunu nasıl ?" bir dehşet çizgisi geçti.

Alicia'nın onun elini işe yaramaz şekilde çektiğini görünce ayağa kalkmaya çalıştı.

Kaşlarını çattı. "İkiniz de panik yapmayı bırakın. Siz de en az onun kadar kötüsünüz. Nedenini merak etme zahmetine bile girmedim."

Wanda ona şüpheli bir bakış attı. ", soracağım. Neden?"

"Devriye ile bir anlaşma yaptım. İçeri girdim, bir grup köle aldım ve sonra onları Devriye'ye geri teslim ettim."

"Neden kendileri girmediler?"

"Sana söylemiştim. Elleri kolları bağlıydı ve topyekûn bir savaşı göze alamazlardı."

"Ama yakalandınız ve tutuklandınız."

"Doğru. Bağlantılarım sonunda beni serbest bırakmayı başardılar ama Mganak çoktan gitmişti."

Adamın sesindeki bariz acıya karşı bir sempati dalgası hissetmekten kendini alamıyordu ama ilk sadakati Mganak'a idi. Onun dışarıda yalnız olduğu düşüncesinden nefret ediyordu. "Sanırım onun peşinden gitme vaktim geldi."

"Seni burada bekleyeceğim," dedi Alicia sessizce, eli hâlâ Rafalo'nunkine sarılıydı. "Ama sen ne zaman hazır olursan o zaman giderim."

"Teşekkür . Geri döneceğim." Umarım Mganak da yanındadır.

On Beşinci Bölüm

Mganak park alanında bir ileri bir geri volta attı. Avlu bile öfkesi için fazla sınırlayıcı olmuştu ama burada Çevresindeki bitki örtüsü onu yatıştırdı, güzel kokulu bitkiler onu sakinleştirmeye yardımcı oldu. Yaklaşan eşinin narin kokusu da sonunda derin bir nefes almasına yardım etti.

"Merhaba," dedi usulca.

"Seni terk ettiğim için özür dilerim."

"Anlıyorum. Üzgündün." Kuyruğu onu daha yakına çekerken ona doğru eğildi ve karnının sert şişliğini hissedebiliyordu onun yanına.

"Yine de seni terk etmemeliydim."

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

"Rafalo size ne kadar onursuzca davrandığımı söylemedi mi?"

"Hikayeyi bir de senden dinlemek isterim."

İç çekti, sonra onu kollarına aldı ve yakındaki küçük bir banka taşıdı.

"Rafalo'nun satın almak üzere ayarladığı bir gemiyi almak için Regten'e gittik. Rutin bir işlemdi, bu yüzden sadece ikimiz gitti. Hiç zorluk çekmeden anlaşmayı yaptık ve sonra Rafalo Ben gemiyi yolculuğa hazırlarken bazı işlerini halletmeye gitti. Regtenian muhafızları beni yakaladığında onunla buluşmaya gidiyordum."

Gezegen yetkilileriyle başlarının ilk kez derde girdiği söylenemezdi ama bu kadar rutin bir konuda böyle bir şey beklemiyordu. Yolculuk.

"Neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Bana köle tüccarı ve hırsız dediler ve beni eşek sudan gelinceye kadar dövdüler."

"Oh, Mganak, hayır." Kadının eli adamın kolunda .

"Onlara sürekli yanıldıklarını söyledim ve sonunda beni gemimize geri sürükledi. Rafalo çoktan oradaydı, hatta

Benden daha ve ona tüm açtirdılar."

Kapılar açılıp da solgun ve korkmuş yüzler ortaya çıktığında buna inanmamıştı. Köleler. Kadın köleler.

"Gemide gizlenmiş bir düzine kölesi vardı. Çok öfkeliydim." Ve *incinmiş ve ihanete uğramış*. "Kendi gözlerimle görmemiş asla inanmazdım. Ona böyle korkunç bir şeyi nasıl yapabildiğini sordum ve bana sadece baktı."

"Peki ne oldu?" diye sordu usulca, adam devam etmeyince.

"Regtenyalılar, bu olaydan haberim olmadığına karar verdiler. Kaçakçılık yapıyordum ve sonunda gitmeme izin verdiler. Doğruca gemiye gittim ve bir daha arkama bakmadım. Ona nasıl davranacaklarını bile bile onu onların ellerine bıraktım."

Kendisine başka seçeneği olmadığını söylemişti.

"Ondan sonra kendi başıma daha iyi olacağıma karar verdim. Emtal veya diğer mürettebattan herhangi biriyle temas kurma girişiminde bulunmadım. Sonunda onun istasyona geri döndüğünü duyduğumda, bunun onun çıkış yolunu satın almayı başarmış bir suçlu olduğu gerçeğini doğruladığını düşündüm."

Ama yine de Rafalo'nun özgür olması onu rahatlatmıştı.

Wanda onun kolunu okşadı. "Gemideyken, onu yanlış değerlendirdiğini anladığını söylemiştin. Bu nasıl oldu?"

"Beş ya da altı yıl sonra olmalı. Boovlin'de malzeme satın alıyordum. Tanımadığım bir kadın koşarak yanıma geldi ve Rafalo'nun yaptıklarını ne kadar takdir ettiğini söyledi. O kadın onu ve diğer köleleri Regten'den kurtarmayı başardığı konusunda ısrar etti."

Önce ona inanmamıştı. Ona inanmak istemedi.

Çünkü eğer o haklıysa, bütün bu olanlar hakkında yanılmıştı.

ve kaptanını, akıl hocasını, arkadaşını terk etmişti. "Bunu aklımdan

çıkarmaya çalıştım ama sonunda bir

Ortak bir tanıdığımız var ve bana Rafalo'nun Devriye ile birlikte çalışarak köleleri, bu uygulamaya göz yuman gezegenlerden kaçırdığını söyledi."

Tanıdık suçluluk dalgası üzerine çöktü. "O zaman bile onurlu davranmadım. Ona bir mesaj gönderdim -bir *mesaj*- çünkü

Onunla yüzleşecek cesaretim yoktu. O kaybettiğim ikinci ailemdi ve bu benim hatamdı."

Wanda'nın yumuşak eli yanağına dokunmak için yaklaştı. "Mganak, burada hatalı olan tek kişi sen değilsin. Rafalo sana elini uzatmadı. değil mi?"

"Hayır. Ama hatalı olan o değildi."

"Açıklamamayı seçen o." İç çekti. "Yeterince uzun zaman geçmedi mi? Neden geri gelip onunla konuşmuyorsun?"

Önce kızın yüzüne, sonra da ışıklara baktı. Rafalo'nun avlusundan bir ev vaadi gibi parıldıyordu. "Haklısın. Her zamanki gibi."

"Bunu söylediğini unutma."

Kısa mesafeyi geçerlerken onun yanında kaldı ve varlığı ona cesaret verdi.

Rafalo hâlâ masada oturuyor, sandalyesinde rahatça yayılıyordu ama Mganak'ın dönüşü karşısında zafer kazanmış gibi görünmüyordu. Umutlu görünüyordu.

Mganak Wanda'nın elini sıktı, sonra arkadaşının yanına gitti.

"Hatalıydım," dedi basitçe. "Sana güvenmemekle hata ettim ve geri dönüp seninle yüzleşmemekle hata ettim."

Rafalo iç çekti. "Sana söylemeliydim."

"Evet," diye kabul etti. "Ama neden yapmadığınızı anlıyorum." Rafalo ayağa kalktı ve elini uzattı. "Arkadaş mıyız?"

Kollarını kavuşturduklarında Mganak'ın içini derin bir memnuniyet duygusu kapladı. Sanki kayıp bir parçası hak ettiği yere geri dönmüş gibi hissetti. Wanda ve Alicia'yı görmek için başını çevirdi. , gözleri parlıyordu.

Wanda coşkuyla, "Bu bir kutlama gerektiriyor," dedi. "Yine de kendimi sınırlamam gerekecek-"

Bir iletişim cihazının vızıltısı sözlerini böldü.

"Bu Emtal'in sinyali." Rafalo cihazı aldığı anda kaşlarını çattı. "Sorun nedir?"

Emtal'in sesi açıkça duyulabiliyordu. "Çocuk... ve onu sakinleştiremiyorum."

"Davy," dedi Mganak hemen. "Hemen geri döneceğiz." Rafalo başını salladı. "Biz de seninle geliyoruz."

Mganak itiraz etmedi. Wanda'yı kollarına aldı ve hızlı adımlarla yola koyuldu. Rafalo, Alicia'nın hızına uyum sağlayabilmek için onu daha yavaş takip etti.

Davy'yi yine volta atarken ve mırıldanırken buldular. Sagat onun yanında sinsice ilerlerken, Darla yorgun ve solgun yüzüyle onu izliyordu. Tanık yanında durdu, eli omzundaydı. Mganak onun ağladığını anlayabiliyordu ama genç erkeğe hırlayacak cesareti yoktu. Kareena ağlayan Kanda'nın yanında volta atıyordu, küçük tiz sesi çığlıkları gemide yankılanıyordu. Emtal hem bıkkın hem de endişeli görünüyordu.

"En iyisinin ne olduğunu bilmiyordum. Darla ona dokunmamamı söyledi."

"O haklı. Sakinleşene kadar nöbet tutacağız. Neden şimdi eve gitmiyorsun?"

"Emin misiniz? Yardım edebileceğim bir şey var mı?"

"Hayır, ama teşekkür ederim." Kuyruğu uzandı ve yaşlı dişinin eline kısa bir süre dokundu. "Sabah görüşürüz."

Keskin siyah gözleri onu inceledi, sonra bir kez başını salladı. "Pekâlâ. Hadi evlat. Onları rahat bırakalım."

Tanık tereddüt ederek Darla'ya baktı. Wanda kolunu ona dolamıştı ve kız ona sulu bir gülümseme verdi. "Yarın görüşürüz."

"Burada olacağım," diye söz verdi Tanık.

Emtal ve Tanık ayrılırken Rafalo ve Alicia da geldi. Alicia durumu bir bakışta anladı ve Kareena'nın yanına gitti. Kanda'yı teselli etmeye çalışırken Vedeckian'ın yanaklarından sessiz gözyaşları süzülüyordu.

"Neden sen kendini sakinleştirirken onu tutmama izin vermiyorsun?" Alicia sordu. "Muhtemelen üzgün olduğunu anlayabilir."

Rafalo, Alicia'nın ağlayan bebeği susturmasını huşu içinde izledi. Mganak bebeğin ağlamasıyla kendi gerginliğinin azaldığını hissetti. sonunda kesildi. Wanda Darla'yı alt ranzaya çekmişti, Sagat ve Davy'nin adımlarını izlerken kolu hâlâ kızın omuzlarındaydı ve onlara katılmaya gitti.

"Bir şey mi oldu?" diye sordu usulca.

"Bilmiyorum. Etrafta daha fazla insan olduğu için olabilir. Ya da rutini değiştiği için." Darla çaresizce omuz silkti. "Ama bazen bir nedeni olmaz."

"Biliyorum, tatlım." Wanda'nın kızı olan sevgisi doğal bir şekilde dudaklarına yükseldi ve Darla ona memnun bir gülümseme verdikten sonra ona doğru eğildi.

"Kanda ağlamaya başladığında bunun bir faydası olmadığına eminim. İyi ki bebeğim yok."

Wanda güldü ve Darla yüzünü buruşturdu. "demek istemedim."

"Biliyorum. Bence doğa bebeklerin ağlamasını, bebeklerin görmezden gelinemezdi."

Gemi sessizleşince Davy rahatlamaya başladı. Adımları yavaşladı ve sonunda başını çevirip hepsini gördü oturmuş onu izliyordu. Yanına geldi ve Mganak'ın kollarını çekiştirerek kucağına tırmandı.

"Sarıl," Davy.

Kalbi sızlayarak, bir önceki olaydan sonra yaptığı gibi kollarını çocuğun etrafında sıktı. Wanda Darla'yı tutuyordu neredeyse aynı sıkılıkta ve gözleri kızın başının üzerinde buluştu. Böyle olması gerektiğini fark etti. Bir şekilde yeni bir aile bulmayı başarmıştı. Harekete geçmedeki başarısızlığı yüzünden bir ailesini kaybetmişti ve bu hatayı ikinci kez yapmayacaktı.

Wanda ve çocuklardan kalmalarını isteyecekti.

On Altıncı Bölüm

Davy Mganak'ın kollarında uykuya daldı, küçük yüzü önceki olaya rağmen sakindi. Darla'nın gözleri de ağırlaşmıştı ve Wanda yatağa gitmesini önerdiğinde itiraz etmedi. Yatağa gittiğinde Mganak hazırlanmak için sıhhi tesise girdiğinde Davy'yi üst ranzaya kaldırdı. Sagat da peşinden atlayıp çocuğun etrafına dolandı.

Mganak yumuşak pulları okşadı ve Sagat memnuniyetle mırıldandı.

"Onlara göz kulak olacağını biliyorum," dedi usulca ve başını kaldırdığında Wanda'nın onu izlediğini gördü, dudaklarında bir gülümseme vardı. "O beni anlıyor."

"Hiç yok. Davy ile arası çok iyi."

Darla yanlarına geldi, yüzü hâlâ yorgundu ama artık sıkıntılı değildi. Kollarını adamın beline doladı ve ona sarıldı. "Geri döndüğün için teşekkür ederim."

"Elbette. Bize ihtiyacın olursa ben-biz-her zaman burada olacağız."

Bu belki de pervasız bir sözdü ve Wanda'nın ona ürkmüş bir bakış attığını gördü ama bir şey söylemedi. Darla da ona sarıldı ve geniş bir esnemeyle ranzasına tırmandı.

Odadan çıktıklarında Wanda usulca, "İyi geceler tatlım," dedi.

Alicia ve Rafalo salonda bekliyorlardı.

Rafalo, "Görünüşe göre şu anda her şey sakın," dedi.

"Tahminimce ikisi de çoktan uyumuşlardır." Wanda Alicia'ya baktı. "Ya Kareena?"

"Sanırım o da uyuyor. Kanda o da sakinleşti ve ikisi de yatağa gitti." Alicia dudaklarını büzdü. "İkisi de endişeleniyorum. Kareena çok hassas ve Kanda da bunu anlıyor. Kendini güvende hissetmeye ihtiyacı var."

Rafalo, "Ne yapabileceğime bir bakayım," diye önerdi ve herkes şaşkın şaşkın bakınca sııttı. "Bazı bağlantılarım var, belki

yardımcı olabilirim."

Mganak kısa bir süre için diğer erkeğin hâlâ ne gibi sırlar sakladığını merak etti ama şu anda aklında daha önemli şeyler vardı

-Eşyle yalnız kalmak gibi.

"Gitme vaktiniz geldi," diye duyurdu. "Biz gidiyoruz yatak."

"Ama daha içkimi bitirmedim," diye itiraz etti Rafalo, gözleri Gülüyorum.

"Onu dışarıda görebilirim." Alicia da eğlenmiş görünüyordu ama o umursamadı. Wanda'yı kollarının arasına aldı, onun kahkahalarla itiraz etmesine aldırmadan merdivenlere yöneldi.

"Nihayet," dedi kamaralarına vardıklarında ve onu kucağına alıp oturduğunda.

"Endişeli miydin?" diye alay etti ama adam onun uyarılmışlığının tatlı kokusunu aldı.

Öyleydi ama şimdi yalnız olduklarına ve onu kollarında güvende tuttuğuna göre artık acelesi yoktu. Kuyruğunu onun beline doladı ve onu çekti. Bebeği kıpırdadı, onun yan tarafına doğru itti ve gülümsedi.

"Yıldızları özledim," dedi Wanda uykulu bir sesle. "Tekrar uzaya çıkmak güzel olacak."

Ona sormak için mükemmel bir zaman olduğunu anladığında kalbi hızla çarpmaya başladı.

"Bunu mu demek istiyorsun, Mishka? Gemimde olmaktan memnun musun?" "Hem de çok. Neden?"

"Çünkü sana sunabileceğim tek şey bu." Kadının nabzının yükseldiğini hissetti ve aceleyle devam etti. "Çok fazla olmadığını biliyorum ama benim de bol miktarda kredim var."

"Neden..." Kızın eli onunkinde titredi. "Neden bana söylüyorsun Bu mu?"

"Çünkü benimle kalmanızı istiyorum. Hepinizin-Darla, Davy, Taşıdığın çocuk. Sen bana aitsin."

"Emin misin? Belki de bir eş ve üç çocuk için hazır değildir diye düşündüm." Kadının eli karnına gitti ve adam elini kendi eliyle kapattı.

"Hazır olmadığımndan değil ama korkuyordum," dedi. itiraf etti. "Sonunda yine yalnız kalacağımndan korkuyordum. Ailemden birini vebadan, ikincisini ise kendi aptallığımdan kaybettim."

"Hâlâ korkuyor musun?"

"Çok korkuyorum. Ama bunun beni durdurmasına izin vermeyeceğim. Buranın senin gezegenin olmadığını ve sana gemiden başka bir ev sunamayacağımı biliyorum ama seni dayanamıyorum. Seni seviyorum, Wanda."

Gözleri yaşlarla doldu. "Ben de seni seviyorum." "Ağlama, Mishka."

"Bunlar mutluluk gözyaşları."

Başını eğdi ve onu öptü, kollarında huzursuzca kıpırdanana kadar ağzının ipeksi yumuşaklığını keşfetti. Onun horoz Ağrıyor ve zonkluyordu ama bunu görmezden gelmek için elinden geleni yaptı. Bu anın tadını çıkarmak istiyordu.

"Sanırım zamanı geldi," dedi nefes nefese, sonunda adam öpüşmeyi bitirdiğinde.

"Neyin zamanı?" diye mırıldandı, ağzı boynuna doğru kayarak yumuşak etini kemirdi, onu zevkten titrerdi.

"Hepinizi istiyorum."

Aleti o kadar coşkuyla sarsıldı ki, pantolonundan içeri gireceğinden korktu.

"Emin misin, Mishka?"

"Evet, çok eminim." Eli onun yanağına dokunmak için kalktı. "Ben istiyorum ki sen."

"Ben varım."

Gülümsemesi onu kör etti. "Ama içimde değil."

"Henüz değil. Ama yakında."

"Ne kadar yakında?" diye sordu.

"Beni sorularla ne kadar oyalarsanız, o kadar uzun süre al."

Parmağını kızın elbisesinin kenarında gezdirdi ve kızın Dokunuşunun altında derisi titriyordu.

"Bu çok güzel bir elbise, ama sanırım artık bundan vazgeçebiliriz," dedi ve kız cevap vermeden elbiseyi çekiştirerek çıkardı. Adamın nefesi, kadının tamamen açıkta duran tatlı göğüslerini görünce kesildi.

onu. Kremi , yanaklarını ve göğsünü kaplayan altın lekelerinden etkilenmemişti ama elini bir tanesinin etrafında dolaştırdığında, soluk pembe gelgitin aşağıya doğru süzülüp inci gibi parıltıyı kapladığını gördü. Et.

"Teninin renk değiştirmesine bayılıyorum," mırıldandı. Onun Ağzı meme ucunun hemen üzerinde gezindi ve nefesi dokunduğunda küçük, sıkı tomurcuğun zirveye çıktığını gördü. Uzun, yavaş bir yalamaya karşı koyamadı.

Nefes nefese kaldı, elleri adamın başına gitti. "Ve dilinin üzerimdeki hissini seviyorum. Daha fazla. Lütfen."

Buna mecbur olduğu için çok mutluydu, sonunda gergin tomurcuğu ağzının sıcak sınırlarının derinliklerine çekmeden önce hafif okşama larla onu kızdırdı. Sırtını kamburlaştırdı.

"Oh, evet."

Göğüslerinin baştan çıkarıcı kabarıklığı üzerinde oyalanırken, kuyruğu kalçalarının arasındaki kaygan sıcağa doğru ilerledi. Adam zevk kabının şişmiş yumrularına ulaştığında yine nefesi , elleri adamın omuzlarında sıkılaştı. Vücudunun gerildiğini, titrediğini ve adını haykırdığını hissedene kadar hassas etin üzerinde yavaşça ileri geri hareket etti. Kuyruğu kadının içinden kolayca kayd ı. Küçük girişini nazikçe araştırmak için ıslaklığı. Vücudu bir an direndi, sonra ona açıldı, kuyruğunu dar kanalın derinliklerine sokarken inanılmaz derecede rahattı. Yavaşça içeri ve dışarı itti, onu geriyor, onu almaya hazırlıyor, kız bir kez daha sabırsızca omuzlarını çekene kadar bekliyordu.

"Hazır mısın, Mishka?"

Huzursuzca kıpırdandı ve ona sahte bir kaş çattı. "Ben hazırdım, Mganak."

Kendi kıyafetlerini çıkaracak kadar uzun bir süre için isteksizce onu yere bıraktı ama bunu yaparken gözlerini ondan alamadı. Kadın Loş odada sıcak bir alev gibi parlıyor, kalbi ısıtıyordu. ellerini ona doğru kaldırdığında uzun zamandır soğuktu. Onun üzerine eğildiğinde, sert ellerinin altındaki hareketin titreşimini gördü. karnını şişirdi ve yeniden düşündü. Bunun yerine oturdu, onu kucağına kaldırdı, böylece ona bindi, ıslak amının tatlı sıcaklığı ağrıyan horozunun üzerinde kayıyordu. İkisi de inledi.

Onu yavaşça şaftının üzerinde yukarı ve aşağı kaydırırdı, onu horozunun geniş başının üzerine yerleştirmeden önce zevk içinde titrerken kendini ıslaklığıyla kapladı. Hemen gömme dürtüsüyle savaşmak Kendini o baştan çıkarıcı cennete bırakan adam, yavaş yavaş onu indirmeye başladı.

Kadının ıslaklığına rağmen, adamın onu eliyle germesine rağmen Kuyruk, inanılmaz derecede dardı ve yavaş yavaş kanalına doğru ilerlerken her bir inç için savaşmak zorunda kaldı. Nefesi hızlı hızlı kesiliyor, minik tırnakları adamın derisine batıyordu ama her santimini alıyordu.

Sonunda onun vücudunun ipeksi yumruğuna köküne kadar gömüldüğünde, öne doğru eğildi ve alnını onunkine yasladı. "Artık biriz, Mishka."

"Evet, aşkım."

Uzun ve mükemmel bir an boyunca birbirlerine sarıldılar. Ve sonra kalçalarını salladı ve arzu onun içinde o kadar hızlı kükredi ki başının döndüğünü hissetti. Onu tekrar şaftına doğru sürüklerken kısıtlaması ortadan kalktı,

Sonra aşağı, her vuruşta daha sert ve daha hızlı. Adam onu kendine daha da sıkı çekmek için kışının yumuşak dolgunluğunu kavradı ve kadın nefesini tutarak daha da sıcak ve ıslak hale geldi. Tüm kontrolünü kaybettiğinde yumuşak çığlıkları onu teşvik etti. Kadın ürperdi ve adam onun sarsıldığını hissetti.

Her dalgada sikini sağıyordu. Ateş onun ve horozunun tabanı şişti, sonunda, sonunda tam bir ecstasy'nin uzun titreyen jetleri ile boşalırken onları birbirine kilitledi.

Düğümüyle zaten birbirlerine kenetlenmiş olmalarına rağmen, kollarını ona doladı ve daha da sıkı sarıldı, hiçbir şeyin onları ayırmasına izin vermek istemiyordu. Bebek aralarında hareket ederken karnından bir dalgalanma geçti ve gülümsedi.

Bir kız. Onun kızı. Ve aşağıda başka bir kızı ve bir oğlu yatıyordu. Böyle bir mutluluğu hiç hayal etmemişti.

Wanda onun düğümünden önce yorgun bir uykuya daldı yatıştı. Adam isteksiz bir şekilde geri çekildi ama hemen tekrar uykuya daldı. Onun arkasına kıvrıldı ama uyku onun için o kadar kolay gelmedi. Mutluluğuna rağmen vicdanı onu rahatsız ediyordu. Kadın ve çocuklar için doğru olanı mı yapıyordu? Çocukları kendi evinde yetiştirmeyi önermek bencillik miydi? Gemi mi? Buna hiç aldırmamıştı ama Rafalo'nun gemisine bindiğinde çok daha yaşıydı.

Huzursuzluğunun Wanda'yı rahatsız edeceğinden korkarak yataktan çıktı ve kendisi için bir fincan shoko hazırlamaya karar verdi. Bunu rahatlatıcı bulanlar sadece çocuklar değildi.

Salonun ışıkları kısıktı ve herkesin yattığını sanıyordu, ama merdivenlerden inerken bir ses duydu irkildi. Alicia ayağa fırladı, alışılmadık derecede dağınık görünüyordu ama o daha soru sormadan Rafalo onun yanında ayağa kalktı. Diğer erkek onun kaşlarını ciddi bir bakışla çattı.

Mganak, "Birilerinin hâlâ uyanık olduğunu fark etmemiştim," dedi.

Alicia hızla, "Rafalo da şimdi ," dedi. "Biz... konuşuyorduk ve saatin bu kadar geç olduğunu fark etmedik."

"Çok geç," diye kabul etti ve Alicia'nın her soğukkanlılığının kayboluşunu hayranlıkla izledi.

"Ama şimdi gidiyor."

"Nasıl isterseniz leydim." Rafalo elini dudaklarına götürürken eğildi. "Ama sizi yarın görmeyi umuyorum."

"Ben... Dikiş dikmem gerekiyor. Ama belki ondan sonra..."

Rafalo kararlılıkla, "Dört gözle bekleyeceğim," dedi ve Mganak'a başıyla selam vererek oradan ayrıldı.

"Görünüşe göre bir hayranın var." Mganak mutfağa doğru ilerlerken ona meraklı bir bakış attı. "Biraz shoko ister misin?"

Alicia dalgın bir ifadeyle, "Hayır, teşekkür ," dedi. "Bu alışılmadık bir şey mi? Her limanda bir kızı olan bir tipe benziyor."

"Ben öyle demezdim." Birlikte geçirdikleri zamanı düşündü. Rafalo her zaman çapkın olmuştu ama nadiren bir kadınla ilgileniyordu. Mganak onu hiç Alicia'yla olduğu kadar bir kadına odaklanmış görmemişti. "Kuşkusuz uzun zaman oldu ama senin yanındayken farklı görünüyor."

"Gerçekten mi? O zaman neden..."

Kızın başını sallayıp gözle görülür bir şekilde kendini toparlamadan önce kızardığını düşündü. "Sanırım artık yatmaya gideceğim."

"İyi uykular Alicia."

Kadın ona bir gülümseme gönderdi ve gitti. Mutfaka doğru ilerledi ama tam shoko'sunu hazırlamayı bitirdiği sırada Rafalo yeniden ortaya çıktı.

"Gittiğini sanıyordum. Biraz shoko ister misin?"

Rafalo ürperdi. "Hiç sanmıyorum. Sanırım hiç içkiniz yoktur?"

Mganak sessizce üst katlardan birinden bir şişe aldı.

dolaplar. Kendi bardağına küçük bir miktar, Rafalo için de başka bir bardağa biraz daha büyük bir miktar doldurdu. "Al bakalım. Şimdi neden geri geldin?"

"Sizinle konuşmak istiyorum." Sözlerine rağmen, sözlerine şunları eklemedi

başka bir şey. Bunun yerine salonda huzursuzca volta atmaya başladı, kuyruğu arkasından sallanıyordu. Mganak tezgâha yaslandı ve onu izledi. Rafalo'yu daha önce hiç bu kadar tedirgin görmemişti.

"Geminiz onarılır onarılmaz gitmek zorunda mısınız?" Rafalo sonunda patladı.

"Alicia ve Kareena'yı Ayuul'daki devriye istasyonuna götüreceğime söz verdim."

"Ama burada daha uzun süre kalabilirsiniz. Çocukların etrafta koşturacak daha fazla alana sahip olması iyi olur."

"İstasyonun onlar için en iyi yer olduğundan emin değilim. İç bölge daha iyi olsa da."

Rafalo volta atmayı bıraktı ve ona ciddiyetle baktı. "Güvenebilir miyim

Sen?"

Göğsü ağrıyordu. Bir zamanlar, bu kadar acı çekmesi için Rafalo sormak zorunda kaldı. Belki de diğer erkek onu affetmemişti.

Rafalo onun sıkıntısını görmüş olmalı ki aceleyle devam etti. "İç çünkü bu benim sırrım değil, ama aptallık ediyorum. Elbette sana güvenebilirim."

Bardağını uzattı ve Mganak sessizce yeniden doldurdu. "Tyssia hakkında."

Bu, Mganak'ın söylemesini beklediği son şeydi. "Ne olmuş ona?"

"Aslında burası yaşanmaz bir yer değil. Daha önceki araştırmalar yanılttı. Üst atmosferde ağırlıklı olarak nitrojen bulunmasına rağmen, gezegenin yüzeyinde yaşamı desteklemek için yeterli oksijen vardır."

Rafalo

kadehindeki likörü döndürdü. "Aslında şu anda yüzeyde oldukça büyük bir koloni var."

"Nereden geldiler?"

Diğer erkek omuz silkti. "Farklı yerler. Bazıları gezegenleri Kızıl Ölüm tarafından yok edildikten sonra yeni bir yaşam arayışındaydı. Ama birçoğu burada çünkü köleleştirildiler ve kaçmayı başardılar."

"Bunu bana neden şimdi söylüyorsun?"

"Çünkü çocuklardan bahsettiniz. Bence koloniyi ziyaret etmekten keyif alacaklardır. Gerçekten çok hoş bir ortam ve etrafta koşuşturabilecek ve diğer çocuklarla tanışabileceklerdi."

Mganak anlık heyecanını yatıştırmaya çalıştı. Cevap bu olabilir miydi? Wanda ve çocuklara daha fazlasını verebilir miydi? sadece bir gemideki hayat mı?

"Bunu bana sadece gitmemi istemediğin için mi söylüyorsun - Alicia'nın gitmesini istemediğin için mi?"

Rafalo her ne kadar soğukkanlı görünmeye çalışsa da kuyruğu ihanet edercesine titredi. "Onu daha yakından tanıma fırsatını memnuniyetle karşılayacağımı kabul ediyorum. Ama bence onu kendin görmelisin."

"Belki de öyledir. Bunu eşimle görüşeceğim." Mganak süzüldü son çivili shoko'sunu da içti. "Bu sefer gerçekten gittiğinden emin olmak için sana kapıya kadar eşlik etmem gerekiyor mu?"

Rafalo güldü ve başını salladı. "Merak etmeyin. Ben gidiyorum ama yarın oldukça erken döneceğimden şüpheleniyorum."

"Bunu dört gözle bekleyeceğim," dedi Mganak içtenlikle, sonra sırtıttı. "Ama umarım Alicia seninle vakit geçirirse nelere yol açacağını anlamıştır."

"Onu bilgilendireceğinizden hiç şüphem yok ama belki de ona her şeyi anlatmak zorunda değilsinizdir."

"Belki de hayır. Yarına kadar, dostum."

Rafalo uzandı ve ikinci kez koridorda kaybolmadan önce elini sıktı. Mganak kendi kendine gülümsedi ve tırmanmadan önce iki bardağı yıkarken memnuniyetle doldu arkadaşının beklediği yere geri döndü.

On Yedinci Bölüm

Wanda uyandığında kendini mutlu, tembel ve biraz da ağrılı hissediyordu. Mganak'ın devasa aleti onu sınırlarına kadar germiştii ama hiçbir şey onu kaplayan küçük çıkıntıların her hassas sinir ucunu uyandırması kadar iyi hissettirmemişti. Zevkten tir tir titriyordu meme uçları sert tepeler halinde sıkılaşıyordu.

"Günaydın, Mişka." Mganak etrafında kıvrılmıştı, eli göğsünü avuçluyordu ve tembelce sıkı küçük tomurcuğu yuvarlıyordu.

"Günaydın." Ona gülümseyebilene kadar kıpırdandı.

Eğildi ve onu öyle tatlı öptü ki gözlerinden yaşlar boşandı. Adam başını kaldırıp gözyaşlarını görünce gerildi. "Şüphelerin mi var?"

"Hiç de değil. En azından kendim ya da bebek için..."

Yüzünde bir endişe titreşimi belirdi. "Ama?"

"Ama Darla ve Davy'ye sormamız gerekecek. Dünya'ya dönmektense bizimle kalmayı tercih edeceklerini varsayamayız."

Yüzü rahatlamıştı. "Haklısın elbette, Mişka, ama eminim kalmak isteyeceklerdir."

"Nereden biliyorsun?"

"Darla Emtal'e, Emtal de bana söyledi," dedi muzaffer bir edayla.

"Oh, şükürler olsun." Onun gülümsemesine karşılık verdi. "O zaman bir de

Endişelenecek son bir şey kaldı."

"Neymiş o, dostum?"

"Her seferin ilk kadar muhteşem olup olmayacağı..."

Başparmağı meme ucunun etrafında dönmeye başladığında gözleri parladı. "Tabii ki olacak."

Ve bunu kanıtlamaya devam etti.

İkinci kez uyandığında Mganak artık yanında değildi ama o bunu dert etmeyecek kadar mutlu ve hoşnuttu. O

Tembelce gerinerek duşa doğru ilerledi ve odanın içinden geçerken biraz ağır adımlarla yürüdü.

Giyindikten sonra merdivenlerin başına gitti, sonra durakladı.

"Mganak?" diye seslendi usulca.

Alicia yanına geldi ve ona gülümsedi. "O aşağıda. Ona ihtiyacın var mı?"

"yle düşünüyor gibi görünüyor ama aslında merdivenlerden tek başıma inebilecek durumdayım. Ve aım."

"Bir uzlaşmaya ne dersin? Gelip sana eşlik edeceğim.

Böylece ona yardım aldığını söyleyebilirsin."

"Anlaştık!"

Alicia onun inmesine yardım ettikten sonra, "Bu sabah kesinlikle mutlu görünüyorsun," dedi ve Wanda kızardığını hissetti.

"Peki ya sen? izmeli kedi nasıl?" diye alay etti.

Alicia kaşlarını çattı. "Daha çok korkak aslan gibi. Biliyorum o Bana ilgi duyuyor ve iyi bir oyun oynuyor ama bana elini bile sürmedi."

"Yapmasını istiyor musun?"

"Her şeyden çok," dedi diğer kadın yumuşak bir sesle. "Bunun sadece kısa süreli bir şey olduğunu biliyorum ama çok uzun zamandır böyle hissetmemiştim. zaman."

"konuda... Mganak burada onunla kalmamı istedi."

"şaşırdığımı söyleyemem. Belli ki seni seviyor. İstediğin bu mu?"

"Oh, evet."

"Peki ya ocuklar?"

"Elbette onlarla konuşmamız gerekecek ama o da kalmalarını istiyor. Ben de yle."

Alicia'nın yüzünde çaresizlik ifadesi belirdi ama bunu çabucak gizledi.

"Onlar için en iyisinin olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Bence de yle. Mganak harika bir baba olacak. Ama bu sabah onlara istediklerinin bu olup olmadiğını sormayı planlıyoruz."

"Eminim seninle kalmak isteyeceklerdir." Alicia'nın glmsemeesi gergin görünüyordu.

"Sen de kalmak emin misin?" Wanda sordu düşüncesizce. "Eminim Dünya'da harika bir hayatın vardır ama orada gerçekten bir ailen yok."

"Ben ne yapardım? Eğer kalsaydım?" Alicia yavaşça söyledi.

"Ailemizin bir parçası ol." Uzandı ve diğer kadının elini tuttu. "Zaten öylesin, biliyorsun."

Alicia'nın koyu renk gözleri yaşlarla doldu ama düşmelerine izin vermedi. "Ben... Ben bunu düşünmek zorundayım."

"Elbette. Ama umarım kalmaya karar verirsiniz."

Kareena yanlarına geldi ve Alicia hevesle bebeğe uzandı. Kanda mutlu bir şekilde onun kollarına yerleşti.

Kareena kıskanç bir ifadeyle, "Onunla aran çok iyi," dedi.

Wanda onun elini okşadı. "Sen de öylesin. Dün gece çok bunalmıştın. Bu tüm yeni annelerin başına gelir."

"Madem öyle diyorsun. Ben sadece... korkuyorum."

"Bizimle güvende hissetmiyor musun?" Wanda sordu. "Mganak sana bir şey olmasına asla izin vermez."

"Kaptanın büyük bir savaşçı olduğuna eminim ama her zaman yanımda olmayacak. Korkarım benim... Kaptan Kane benim peşime ."

"Nerede olduğunu bilmeyecek. Ve seni Devriye'ye götürdüğümüzde, seni ailene geri veremeyecekler mi?"

Kareena ürperdi. "Umarım değildir. Onlar yüzünden Kaptan Kane ile birlikte oldu. Onlar tarafından ayarlandı. Umarım çocuklarımı satmayı planladığını bilmiyorlardı. umursardı. Devriyeye gelince..." Güzel ağzı sarktı. "Vedeckians hakkında pek bir şey düşünmüyorlar."

Alicia Kanda'dan başını kaldırıp Wanda'ya kaşlarını kaldıracak kadar uzun süre baktı. Wanda dudağını ısırdı. Kareena ve Kanda da ailelerinin bir parçasıymış gibi hissediyordu ama gemiyi insanlarla doldurmaya devam edemezdi. Doldurabilir miydi?

"Mganak ile konuşayım, bakalım başka Öneriler," diye teklif etti ve Kareena'nın yüzü rahatladı. "Ve şeytandan bahsetmişken..."

Mganak kapı aralığında belirdi. İlk gülümsemesi yerini endişeli bir kaş çatmaya bıraktı. "Buraya nasıl geldin?"

Gözlerini devirdi. "Bir kat merdiveni çıkabilecek kadar yetenekliyim." Kolunu ona doladı, kuyruğu onun etrafında kıvrıldı Mide. "Sana ya da kızımıza bir şey olması düşüncesine bile katlanamıyorum."

Diğer iki kadın iç geçirdi ve Wanda rahatladı. "Alicia bana yardım etti. Yardıma ihtiyacım olduğundan değil."

"Ama alacaksın," dedi kararlılıkla, sonra başını eğdi ve olası tartışmaları öpüp yok etti.

Başını kaldırdığında yanakları parlıyordu ve Alicia'ya bakmaktan dikkatle kaçındı. Bunun yerine konuyu değiştirdi. "Tamirciler sıkı çalışıyorlar mı?"

"Henüz değil. Emtal bazı ek şeylere ihtiyacı olduğunu söyledi. ekipman. Darla büyük hayal kırıklığına uğradı." Ona gülümsedi. "Belki de ona düşünecek başka bir şey verebiliriz."

Kız, Davy ve Sagat'ın peşinden odaya girerken salladı. Herkese kaşlarını çatarken alt dudağı dışarı fırladı.

"Günaydın Darla," dedi Wanda neşeyle. ", Davy." Sagat sinsice yaklaştı ve başını Wanda'nın elinin altına soktu. Güldü ve başındaki sivri uçların dibini kaşdı. "İyi Sana da günaydın Sagat."

"O kadar da iyi bir sabah değildi," diye iç geçirdi Darla. "Emtal ve Tanik bensiz gittiler."

"Geri dönecekler," diye hatırlattı Mganak ona. "Ve sizinle konuşmak istiyoruz."

"Bu benim işaretim." Alicia Kareena'ya döndü. "Hadi gidip şu kıyafeti Kanda'nın üzerinde deneyelim."

Kareena dördüne spekülâtif bir bakış attı ama başıyla onayladı ve Alicia'yla birlikte gitti.

"Sorun nedir?" Darla patladı.

"Yok bir şey tatlım. Sadece seninle ve Davy'yle konuşmak istedik." Wanda kanepeye doğru ilerledi.

Davy onları takip etti, ama oturmak yerine plastik tabak koleksiyonunu istiflemeye ve kaldırmaya başladı.

"Başım belada mı?" Darla'nın bakışları Wanda'dan Mganak'a kaydı.

"Hayır, değilsin. Sadece... Mganak onun eşi olmamı ve onunla kalmamı istedi."

Darla'nın dudağı titredi ama başını salladı. "Seni özleyecek olsak da buna sevindim."

"Onu özlemek zorunda değilsin." Mganak elini Darla'nın omzuna koydu. "İkinizin de bizimle kalmasını istiyoruz."

Darla'nın yüzünü aydınlatan umutsuz umudu izlemek zordu. "Yani bizi evlat edinmek mi? Annemiz ve babamız mı olacaksınız?"

"Evet tatlım," dedi Wanda usulca. "Eğer istediğin buysa?"

"Evet!" Kız kendini önce Mganak'a, sonra da Wanda'ya attı, ince kolları neredeyse acı verecek kadar sıkıydı. "Duydun mu Davy? Bu çok harika olacak. Sonsuza kadar gemide kalabiliriz ve Mganak bana nasıl tamirci olunacağını öğretir ve bir daha asla berbat bir koruyucu aileye gitmek zorunda kalmayız."

Davy tabaklarından başını kaldırdı, gözleri Wandadan Mganak'a kaydı, sonra kararlı bir şekilde başını salladı. "Kal," diye kabul etti.

"Ama belki de sonsuza dek gemide kalmayacak." Mganak Darla'yı çizdi

onun yanında. "Bildiğim her şeyi sana öğretecek olsam da, başka bir evimiz olabilir."

"Nerede?" Wanda ve Darla aynı anda konuştu.

"Bu sabah sen dikkatimi dağıtmadan önce sana söyleme fırsatı bulamadım, Mişka, ama Rafalo dün gece bir aşağıdaki gezegende koloni. Bir ev inşa etmek için iyi bir nokta olabilir."

Darla kaşlarını çattı. "Ama ben gemiyi seviyorum."

"Ondan kurtulmayacağım," diye güvence verdi ona. "Ama bir evin olması güzel olmaz mıydı? Ve kendine ait bir odan?"

"Rengi ben mi seçeceğim?" diye kuşkuyla sordu ve adam güldü.

"Wanda onayladığı sürece, annen onayladığı sürece."

"Kendime ait bir oda istiyorum. Ayrıca Emtal ve Tanik'i ziyaret edebilecek kadar yakın oluruz."

Mganak, "Emtal'i ziyarette," diye homurdandı ve hem Wanda hem de Darla güldü.

"Tamam. Ben varım. Anne." Kız kollarını tekrar Wanda'nın boynuna doladı ve Wanda onu kendine çekti. Küçük bir el dizini kavradı ve Wanda aşağı bakınca Davy'nin ona yaslandığını gördü.

Mganak'ın kuyruğu hepsinin etrafına dolandı ve ona gülümsedi. "Bir ev mi? Gerçekten mi?"

"Evet, Mishka."

"Bu durumda-"

Alicia, Kareena ve Kanda için yer olup olmadığını sormadan, ayak sesleri koridordan gümbür gümbür geldi. Rafalo'nun yanında bir Vedeckian olduğu halde odaya doğru koştuğunu görmek için tam zamanında baktı.

On Sekizinci Bölüm

Mganak, Vedeckian'görünce hırlayarak ayağa fırladı ve ailesinin önüne geçti.

"Alicia nerede?" Rafalo sordu. "Neden?"

Ve o neden burada?"

"Kwaret bir dost. Bizi uyarmaya geldi." "Bizi neye karşı uyarmaya?"

Kwaret sessizce, "Kaptan Kane kargosunu almak üzere yola çıktı," dedi.

"Hayır!" Alicia da onlara katılınca Kareena'dan dehşet dolu bir çığlık geldi. Kanda'yı göğsüne bastırmış, gözleri çılgına dönmüştü. "Ona sahip olamaz. Alamaz."

",," dedi Rafalo hemen. "Ama şimdi Kwaret'le birlikte gitmelisin. O seni saklayacaktır. Mganak, sen benimle kal."

"Mganak?" Wanda sesini alçak tuttu ama çocukları yanına toplarken yüzü de aynı derecede dehşete kapılmıştı. "Kaybetmek istemiyorum sen."

"Yapmayacaksın." Rafalo ona doğru bir adım attı, Mganak tekrar hırlayınca durdu. "Güven bana, Mganak. Tek yol bu."

Daha önce yanıldığını biliyordu ama ya bu sefer yanılıyorsa? Ailesinin hayatı tehlikedeydi. Onları yabancı bir Vedeckian'la nasıl gönderebilirdi?

"Lütfen," dedi Rafalo aceleyle. "Onları saklamalıyız."

Ona güven, diye hatırlattı kendine. Arkadaşına güvenebilirdi.

"Vedeckian'la git," dedi Wanda'ya. "Ben senin için geleceğim güvenli olur olmaz."

Yüzü o kadar solgundu ki her bir altın lekesini sayabilirdi ama başını salladı ve kollarını çocuklara doladı. "Hadi gidelim."

Tüm ekip kargo ambarına yöneldi, ardından Kwaret kadınları ve çocukları geminin arka tarafındaki küçük ikincil hava kilidine götürdü. Kareena'nın yanaklarından sessiz pembe gözyaşları süzüldü,

ama başını dik tutarak Kanda'yı kollarında nazikçe salladı. Davy karşı çıkmakla tehdit etti ama Alicia bir hikâye anlatmaya başlayarak onun dikkatini dağıtmayı başardı. Darla kardeşinin peşinden gitmeden önce kollarını onun beline doladı. En son ayrılan Wanda oldu ve kuyruğunu bileğinden zorla çekmek zorunda kaldı. Wanda parmak uçlarına basarak Dudaklarına hızlı bir öpücük.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı ve sonra gitti. "Şimdi ne olacak?" diye sordu Rafalo.

"Şimdi Vedeckian'ları çoktan satılmış ikna etmeye çalışıyoruz."

"Ya bize inanmazlarsa?"

"O zaman onlara kaçmaları için zaman kazandırmış oluruz," dedi Rafalo acımasızca.

Kulağa pek iyi bir plan gibi gelmiyordu ama Mganak başka bir seçenek düşünemiyordu. Silah dolabının kilidini açtı ve blasterını taktı. "Onları durduracağız."

Rıhtımın ana kapıları açıldığında rampanın dibine henüz varmışlardı. Vedeckian bir kaptan ona eşlik eden iki, hayır, dört mürettebatla birlikte açıklıktan geçti.

Sayıcı az olmalarına rağmen Rafalo onları her zamanki alaycı küstahlığıyla karşıladı.

"Neden, Kaptan Kane. Ne beklenmedik bir zevk. Satacak malınız var mı?"

Mganak tepkisini gizlemek için elinden geleni yaptı. Rafalo bu Vedecki'lilerle düzenli olarak görüşüyor muydu?

"Hayır, almam gereken bir mal var." Kaptanın sesi aynı derecede kibirli ve iki kat daha soğuktu ama Rafalo sadece omuz silkti.

"Korkarım size bu konuda yardımcı olamam. Şu anda satacak bir şeyim yok."

"Ben aptal değilim, Rafalo. Benimle oyun oynama. Bu gemi, içinde benim ürünüm olan bir *cankurtaran* filikasını -benim cankurtaran filikamı- geri aldı."

"Bu doğru mu?" Rafalo Mganak'a sordu. Sesi gerçekten şok olmuş gibiydi.

Vedeckians sinyali takip ettiğinden beri İnkâr etmenin bir anlamı yok. Omuz silkti. "geri aldım. Ancak

içindekiler zaten ölmüştü, ben de cesetleri attım. Filikayı satmak için sakladım."

"Sana inanmıyorum," diye tersledi Kane.

Tekrar omuz silkti. "İkna etmeye çalışmak gibi bir niyetim yok. sen."

Vedeckian kaptanın kırmızı gözleri kötü niyetle parlıyordu. "Eğer senin

hikaye doğruysa, sizinle iletişime geçme çabalarım neden yanıt vermediniz?"

Diğer erkeğe kasıtlı bir küçümsemeyle baktı. "Köle tacirleriyle iletişim kurmam."

Kane alay etti. "Bu yüzden mi birinin yanında duruyorsun?"

Mganak bir kez daha tepkisini güçlükle gizlemeyi başardı. Rafalo gerçekten de iddia ettiği kadar masum muydu? Mganak istasyonun dış bölgesini hatırladı - kumarhaneler ve çok sayıda zevk arkadaşı ilanı vardı. Bir köle tüccarını cezbedecek türden bir yerdi.

Güven, diye hatırlattı kendine.

"Ben de sizinle aynı alanda duruyorum," diye belirtti. "İkisinden de hoşlanmıyorum."

"O zaman neden buradasın?"

"Gemime verdiği zarar yüzünden."

Kane gülümsedi, yavaş ve acımasız bir gülümseme. "Sana vurduğumuzu sanıyordum. Ama bu anlamsız bir tartışma. Ürünümü aldığınızı biliyorum ve burada, istasyonda olduğunu da biliyorum."

Rafalo, "Böyle asılsız bir iddiada bulunmanız beni şok etti," dedi.

"Beni yalancılıkla mı suçluyorsunuz?"

Sesi gerçekten öfkeli geliyordu.

"Evet." Kane kırmızı ışığı yanıp sönen küçük bir cihaz çıkardı.

"Malımı her zaman etiketlerim."

"Senin mülkün m ?" Mganak hırladı, bu aşağılık erkeğin eşine bir iz sürücü yerleştirmeye cüret ettiği d ş nencesiyle öfkesi içinde kükredi.

"Benim . Ne kadar şanslıyım ki onu  r n." Kane onlara alaycı bir sırıtışla baktı. "Şimdi hepsini aynı anda geri alabilirim."

"Neden bahsettiğiniz hakkında hiçbir fikrim yok," diye içini Rafalo, sesi tamamen sıkılmış geliyordu. "Mülkiyet? Ürün mü? Tam olarak neyi kaçıırıyorsunuz?"

"İkisi de. Eşim benim ." Kane cihazı tekrar parlattı ve Mganak kaskatı kesildi.

Kareena mı? O olmalı. "Eşin mi?"

"Evet. Görünüşe göre onu diğer kölelerin yanına koyduğumda dersini almamış." Kane'in gülümsemesi o kadar soğuktu ki Mganak'ın omurgasından aşağı bir ürperti aktı. "Daha etkili bir ders bulmam gerekecek.

Ama bu kişisel bir mesele. Ben daha çok benden çaldığın pahalı ürün. Eğer derhal iade edilmezse, bu kârlı anlaşmaların bir daha istasyonunuza gelmeyeceğinden emin olacağım, Rafalo."

"Haklısın." Rafalo'nun sesi o kadar sertleşmişti ki Mganak onu zar zor tanıyabildi. "Ürün hırsızlığına izin verilemez."

Bir patlayıcının kendine özgü vızıltısını duydu ve Rafalo'nun silahını ona doğrulttuğunu görmek için döndü. Diğer erkeğin ihanetinin acısı, ailesini bir köle tacirinin kollarına gönderdiğini fark etmenin acısıyla kıyaslanamazdı.

Gerildi, eli kendi silahının üzerinde geziniyordu. Nafile bir girişim olabilirdi ama erkeği alt etmek için elinden geleni yapacaktı ona ihanet etmişti. Ama eli silahına gittiğinde bile zihninde şüpheler dolaşmaya başladı.

Rafalo'ya ona güvendiğini söylemişti. Ya arkadaşı sadece rol yapıyorsa?

Bu düşünce öfkesini kesti ve diğer erkeği daha yakından inceledi. Rafalo'nun sol eli, gözlerden saklanan eli Vedeckians, önce bir parmağıyla, sonra diğeriyle kalçasına vuruyordu. Sayıyordu. Mganak, Rafalo'nun gözleriyle karşılaştı ve Rafalo mesajı aldığını anladığında rahatladı.

Mganak iyi bir nişancıydı ve Rafalo daha da ama sayıca üstündüler. Her biri iki Vedecki'liyi öldürecek kadar şanslı olsa bile, en az biri kalacaktı. Onların şansları Hayatta kalmak iyi görünmüyordu. Ama Wanda ve çocuklara kaçma şansı kazandıracaksa, buna değerdi.

Eli hâlâ silahının üzerinde, başını salladı. Rafalo parmaklarını tekrar geriye doğru sayarak vurdu ve son rakam kalçasıyla buluştuğunda dönerek Vedeckians'a ateş etti. Mganak onun sadece birkaç saniye gerisindeydi. Önce takip cihazına nişan aldı ve cihaz Kane'in elinde patladığında acımasız bir memnuniyetle gülümsedi. Kan Yaralı elden fışkırdı ama Mganak silahını çoktan bir sonraki erkeğe çevirmişti. Vedeckian yere yığıldı ama Mganak bir sonrakine nişan aldığı anda, onun yeterince hızlı olamayacağını biliyordu.

Vedeckian ateş edemeden, gözlerinin arasında küçük bir delik belirdi ve erkek sessizce yere yığıldı.

Tüm Vedeckyanlar yere serilmişti ve Mganak çılgınca atışın kaynağını, başka bir düşman olup olmadığını araştırdı.

"Beni vurmasan iyi edersin evlat." Emtal'ın tanıdık kıkırdaması yükleme makinelerinden birinin arkasından çıkmadan önce seslendi.

"Ya da ben." Alicia elinde silahıyla geminin köşesinden döndü.

Ve sonra Wanda oradaydı, ona doğru koşuyordu ve o her şeyi unuttu.

Wanda kendini Mganak'ın kollarına attı, Mganak çılgınca vücudunda yara olup olmadığını kontrol ederken gözyaşları yanaklarından süzülüyordu.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu. "Çapraz ateşe yakalanmış ."

"Merak etme." Gözyaşları hâlâ akıyordu ama titrek bir gülümsemeyi başardı. "Alicia her yolunda olduğunu söyleyene kadar geride kaldım."

"Senin kaçıyor olman gerekiyordu, Mishka."

"Biliyorum. Kwaret çocukları güvenli bir şekilde sakladı. Ama Alicia geri dönmek için ısrar etti ve ben de onun yalnız gitmesine izin veremezdim."

"Kesinlikle ."

". Ve... Ben de, senin o gece burada olup olmadığını bilmemeye dayanamadım.

güven

li." Derin bir iç çekti. "Oh, Mishka. "Beni sev" ile ne yapacağım?" diye

Sen?" önerdi.

"Her zaman." Onu kollarının arasına almaya başladı ama sonra omzunun üzerinden baktı ve yüzünün gerildiğini gördü. "Olamaz. Rafalo."

Kuyruğunu sıkıca beline dolayarak Alicia'nın yere düşmüş bir Rafalo'nun yanında diz çöktüğü yere doğru ilerledi. Alicia çılgınca fısıldarken parmakları onun yelesine dolanmıştı. "Beni bırakmaya cüret etme. Dün gece bana söz vermiştin.

ve Tanrı şahidim olsun ki, sen de burada benim yanımda olacaksın."

Wanda, Rafalo'nun büyük göğsünün uzun bir nefes alıp verişte yükselip alçalmasını dehşet izledi. Vücudunun sol tarafı kırmızıya boyanmıştı,

Gömleğinin beyazında müstehcen bir parlaklık vardı. Emtal onun yaralı tarafının yanına çömeldi ve bir tomar kumaşı yaraya bastırdı.

Titreyerek bir nefes daha verdi ve sonra vücudu Hala.

Alicia'nın yanaklarından yaşlar süzüldü. "Hayır," diye fısıldadı.

"Kes şunu." Emtal kaşlarını çattı ve kumaşı daha sert bastırdı. yaraya karşı.

Rafalo kükredi ve gözleri fal taşı gibi açıldı. Alicia'nın yüzündeki ifade öfke ve rahatlamanın neredeyse komik bir bileşimiydi. "Numara mı yapıyordun?"

"Hayır," diye mırıldandı. "Vücudumda kaya büyüklüğünde bir delik var. tarafı."

"O zaman neden benimle konuşmuyorsun?"

Sırıltışı her zamanki büyüleyici gülümsemesinin soluk bir gölgesiydi.

"İ

söylediklerin hoşuma gitti. Seni bırakmayacağım Alicia."

"Gitmediğim için şanslısın," diye mırıldandı ama eli yelesine döndü, karışık telleri okşadı.

"Buraya ne zaman geldin Emtal?" Mganak sordu.

Yaşlı kadın burnunu çekti. "Başka bir aptalca hata yapmak üzere olduğunu görecektim kadar zamanın vardı. Neyse ki bunu yapmadın."

Mganak içini çekti. "Bunu unutmama asla izin vermeyeceksin, değil mi?

Sen?"

"Hayır." Onun omzunun üzerinden başını salladı. "Daha fazla ziyaretçi. Burası sıradan bir partiye dönüşüyor."

Mganak o yöne döndü ve Wanda onun başka bir Vedeckian gördüğünde vücudunun gerildiğini, sonra tanıdığında rahatladığını hissetti Kwaret, Kareena yavaşça takip ediyor.

"Kareena?" Wanda kaşlarını çatı. "Çocuklar nerede? Bir sorun mu var?"

"Onlar güvende. Onları tatlı yapan kişiye bıraktım ve Sagat onlara göz kulak oluyor," dedi Kareena neredeyse dalgın bir şekilde. Gözleri Vedeckian'ın cesetlerinden birine odaklanmıştı. "Gerçekten öldü mü?" "Evet." Mganak'ın sesi acımasızdı. "Senin onun eşi olduğunu söylemişti."

Kareena ellerine baktı. "Öyleydi, ancak bu konuda başka seçeneğim yoktu."

"Neden bize söylemedin?" Wanda sordu.

"Sana söylemem gerektiğini biliyorum. İlk başta onunla olan bağlantım nedeniyle beni reddedeceğinizden korktum." Parmakları gergin bir şekilde büküldü. "Ve sonra yalan söylediğim için utandım. Ama bir şeyler söylemeliydim. Bizi aramaya gelmesi benim hatam."

"Bu senin hatan değildi," dedi Mganak nazikçe. "Geri kalanınızı da aynı şekilde istiyordu."

"Ya da daha fazlası," dedi Kareena acı acı. "Ben onun için hiçbir zaman bir ödülün fazlası olmadım."

"O zaman aptalın tekiydi," dedi Kwaret kararlılıkla. "Sana olduğun gibi değerli bir dişi gibi davranmalıydı."

Wanda, Kareena'nın yanaklarına hafif bir pembelik dokunuşunu hayranlıkla izledi ve Kwaret'e utangaç bir gülümseme verdi.

"Korkarım size bir de takip cihazı yerleştirmiş," diye ekledi Mganak. "Mümkün olan en kısa sürede onu çıkarttırmalısınız."

Kareena ürperdi ve başını salladı.

"Ayarlamaları yapmama izin verir misiniz?" Kwaret teklif etti.

"Evet, lütfen."

İki yeni erkek ortaya çıktı ve Emtal'in yönlendirmesiyle Rafalo'yu dikkatlice sedyeye taşıdılar. Alicia endişeyle bekledi, sonra Wanda'ya endişeli bir bakış attı.

" olmazsa ben de onunla gideceğim. Sen iyi olacak mısın?"

Bacakları titremeye başlamış olsa da, "Ben iyiyim," diye ısrar etti.
"Nasıl gittiğini bize haber ver."

Alicia başıyla onayladı ve sedyeyle birlikte aceleyle uzaklaştı.
Kareena usulca, "Kanda'ya dönmem gerekiyor," dedi. "Geliyor musun?"

"Henüz değil," dedi Mganak Wanda cevap vermeden önce.
"Çocuklara kısa süre sonra onlara katılacağımızı söyle."

Kwaret, "Size eşlik edeceğim," diye ısrar etti.
İkisi gittiler ve yalnız kaldılar. Wanda kaşlarını çatarak Mganak'a baktı. "Neden beklemek istedin?"

"Çünkü artık benimsin," diye homurdandı ve onu kollarının arasına .

On Dokuzuncu Bölüm

Wanda, Mganak onunla birlikte gemiye girerken ona sarıldı. Normalde sert olan göğsü demir gibiydi ve yüzü sert çizgilerle belirlenmişti. Zafer ganimetlerini taşıyan bir savaşçı gibi görünüyordu ve beklenmedik bir arzu dalgası Wanda'nın üzerine çöktü.

"Mganak?" diye sordu kararsızca. "Bir sorun mu var?"

"Öleceğimi sandım. Ve sonra senin savaşa bu kadar yakın olduğunu öğrendim." Ürperdi. "Sana ihtiyacım var, mishka."

Geminin içine girdiklerinde onu ayağa kaldırdı ve elbisesini başından yukarı çekti. Titredi ama soğuktan değil. Çıplak bedenini incelerken gözlerindeki açlık, doğrudan kadının kalbine heyecan kıvılcımları gönderdi. Tamamen çıplak olmak

Hâlâ tamamen giyinikken erotik heyecanı daha da artırdı. "Çok güzel," diye mırıldandı ve sonra onun üzerine çıktı.

Sersemlemiş zihnine sanki her yerde o varmış gibi geldi. Ağzı, elleri, kuyruğu. Yaladı, okşadı ve kopardı

Vücudunun her bir hassas noktasına açlıkla bakıyordu ama bu onun için yeterli görünmüyordu. Sabırsızca homurdandı, sonra onu kafeslerden birine doğru çevirdi.

"Dayan," diye emretti ve tam parmakları parmaklıkların etrafına dolanırken, uzun ve sert bir hamleyle içine daldı. Heyecanına rağmen, tam olarak hazır değildi ve vücudu almak için mücadele etti. onu tamamen doldururken. Ama sonra eli kıvrıldı ve ağrıyan klitorisini buldu ve gerilen basınç zevke dönüştü.

Vücudu nemlendikçe, kayganlık yolunu kolaylaştırdıkça onaylayarak inledi. Parmakları klitorisinde hararetle çalışırken, diğer eli göğüslerini okşamak için yukarı çıktı. Hızlı, sert bir doruk noktası onu sardı ama adam duraksamadı bile. Adamın kuyruğu bacaklarının arasındaki ıslaklığı artırdı, sonra etrafından dolaşarak

arka girişinde. Oraya daha önce kimse dokunmamıştı ama kaygan giriş o anki zevkini daha da artırdı.

Şimdi daha da büyük hissediyordu ama daha fazlasını istiyordu, onu kolayca yerinde tutarken bile geri itmeye ve itişlerini karşılamaya çalışıyordu. Eli göğüslerinden ayrıldı ve dudaklarını izlemek için yukarı çıktı. Dudaklarını yaladı

kalın parmağını ağzına aldı, sonra da parmağını emdi. Adam onu tamamen çevreledi, tamamen doldurdu ve kadın sonsuz gibi görünen bir orgazma doğru yükseldi, zevk dalgaları dalga dalga içinden geçti. Onun derinlere doğru ittiğini ve tuttuğunu hissettiğinde, horozunun tabanı genişleyerek onları karşılıklı ecstasy içinde birbirine kilitledi.

Onu dikkatle destekledikten sonra bir sesle yere çöktü. Yorgun bir iç çekiş. Onu kendine doğru çekti ve boynunun ve omzunun hassas kıvrımlarına öpücükler bıraktı.

Konuşabilecek duruma geldiğinde "Şimdi daha iyi hissediyor musun?" diye sordu.

"Çok," diye mırıldandı boynuna doğru. "Beni bir daha asla böyle korkutma."

"Bu her iki taraf için de geçerli. Artık silahlı çatışma yok."

"Anlaştık. sonra huzurlu bir hayatımız olacak."

"Üç çocukla bunun mümkün olduğundan emin değilim," dedi kuru bir sesle. "Şimdi gidip Darla ve Davy'yi alabilir miyiz?"

"Bedenim serbest kalır kalmaz," diye söz verdi. "Seni seviyorum, Mishka."

"Ben de seni seviyorum." Mutlu bir şekilde içini çekti ve ailelerine yeniden katılabilmeleri için bedenlerinin kilitlerinin açılmasını beklerken onun kollarına sokuldu.

Ertesi sabah Rafalo'nun odasına girdiklerinde Alicia başını kaldırıp gülümsedi. Yanına geldi ve Wanda'ya sarıldı, sonra kulağına fısıldadı. "Tanrıya şükür buradasın. O gelmiş geçmiş en kötü hasta."

Rafalo, "Kesinlikle değilim," diye homurdandı ve Alicia suçlulukla sışradı. "Sadece bu yatakta kalmak için bir neden göremiyorum."

"Ne kadar iyi duyabildiğini unutup duruyorum. Ama böğründe kaya büyüklüğünde bir delik olduğunu söyleyen sendin," diye hatırlattı Alicia ona. "Sen ölüyormuş gibi davranırken."

Sakin tonuna rağmen Wanda, Alicia'nın yüzünde hatırladığı korkunun titreşimini gördü. Rafalo da görmüş olmalıydı çünkü ona elini uzattı. "Daha iyisini yapmaya çalışacağım leydim."

"Daha iyi olur," diye mırıldandı ama onun yanındaki yerine döndü ve elini tuttu.

Rafalo Mganak'a sırıttı. "Sanırım sorularınız var?" "Bildiğimi biliyorsun." Mganak arkadaşına kaşlarını çattı ve Wanda kuyruğuna yatıştırıcı bir okşama verdi.

Savaş başarılı olmuş olsa da, Rafalo'nun Vedekyalı köle tüccarlarıyla olan aşinalığının onu hâlâ rahatsız ettiğini biliyordu. Önceki akşamın büyük bir bölümünde bu konuda spekülasyonlar yapmıştı, ta ki Rafalo onun elinden tutup yatağına götürene kadar. En azından bu, sorularına bir son vermişti.

"O erkekleri nereden tanıyorsun?" Mganak .

"Size koşullarım üzerinde daha fazla kontrol sahibi olmaya karar verdiğimi söylemiştim, ancak bu kölelerin kaçmasına yardım etmeyi bırakmak istediğim anlamına gelmiyordu. Hâlâ Devriye ile çalışıyorum." Rafalo omuz silkti. "İstasyonun dış kısmını gördünüz. Mükemmel bir paravan. Bazen köleleri doğrudan satın alıp sonra serbest bırakıyorum. Diğer

Devriyeye haber veriyorum, gemiyi ayrıldıktan sonra alacaklar."

Mganak içini çekti ve Wanda'yı kucağına çekerek ziyaretçi koltuğuna oturdu. "Bana söyleyebilirdin."

"Bunu yapmaya niyetliydim ama fırsat bulamadan durum tırmandı."

"Peki ya Kwaret? O bu işin ?"

"O zamandan beri yardım etmeye çalışıyor..." Rafalo önce Alicia'ya, sonra da Wanda'ya baktı. "O bir geminin mürettebatının bir parçasıydı.

Dünya'ya gelen ilk Vedeckian gemisi. İnsanlardan biriyle arkadaş oldu ve yardım etmek için elinden geleni yapmaya karar verdi."

Tamamen şaşırmamış olsa da, içini hastalıklı bir his kapladı. "Yani ilk kaçırılan biz değil miydik?"

Rafalo başını salladı. "Kwaret en az üç vakadan daha haberdar, ancak çok daha fazlası olabileceğinden şüpheleniyoruz."

"O kadınlara ne oldu?" Wanda midesi çalkalanarak sordu. "Kadın olduklarını varsayarsak."

"Öyleydiler." Rafalo kaşlarını çattı. "Vedeckyanlar, Kızıl Ölüm'den sonra dışı kılığı yüzünden onları damızlık olarak satmayı planlıyorlardı. Ama şimdi görünüşe bakılırsa daha da genişlemişler."

"Muhafızlardan ikisi bundan bahsediyordu - farklı türde kölelere talep olabileceğinden."

Mganak ve Rafalo, Rafalo'dan önce karşılıklı bakıştılar. devam etti. "Korkarım durum daha da kötüye gidecek. Devriyenin Dünya'yı daha yakından izlemesini önerdim ama kolay bir hedef olduğu duyulursa..."

Bu korkunç bir düşünceydi. Wanda sadece devriyenin başarılı olmasını umabilirdi.

"Diğer insan kadınlara ne oldu? Daha önce kaçırılanlara?" Alicia sordu.

"Çoğu çiftleşti ve kalmayı seçti." Rafalo'nun ifadesi hafifledi ve Mganak'a bir kaşını kaldırdı. "Görünüşe göre insan dişileri Cire erkeklerine oldukça çekici geliyor."

Alicia alaycı bir tavırla, "Hepsi değil," dedi.

Rafalo'nun eli onun elinin üzerine kapandı. "Ve bunun için Hebra'ya teşekkür et."

Wanda onun sözlerini zihninde tekrarladı. "söyledin. Peki ya diğerleri?"

"Devriye onları hafızaları silinmiş olarak Dünya'ya geri getirdi."

Dehşet içinde geri çekildi. Olmamak korkunç olurdu Mganak'la ve diğerleriyle geçirdiği zamanı hatırlayabiliyordu. Tanrıya şükür kalıyordu.

"Bunu neden yapsınlar ki?" Alicia sordu.

"Uzay uçuşu öncesi gezegenlere uygarlığımız hakkında bilgi vermek yasaktır. Konfederasyon başka bir gezegenin gelişimine müdahale etmek istemez."

"Sanırım bu mantıklı," diye isteksizce itiraf etti Wanda. "Ama benim başıma gelmeyeceği için memnunum."

"Ben de," diye onayladı Alicia. "Peki şimdi ne olacak?"

Rafalo ona gülümsedi. "Artık hepimiz sonsuza dek mutlu yaşayacağız." Wanda da diğerleriyle birlikte güldü ama Mganak'ın kucağına kıvrıldı,

Kolları onu sımsıkı sararken, Rafalo'nun sadece doğruyu söylediğini düşünmekten kendini alamadı.

Yirminci Bölüm

"Henüz hiçbir şey göremiyorum!" Darla heyecanla küçük uçağın bir yanından zıplayarak pencerelerden bakarken, Davy başını kaldırmayı reddederek aletine odaklandı.

Mganak onları Tyssia'ya götürmek için uçağı ödünç almıştı. Rafalo ile tartıştıktan sonra, *Gezgin*'i şimdilik istasyonda bırakmaya karar . Arkadaşı, gezegene olan trafiğı mümkün olduğunca gizli tutmaya çalıştıklarını açıklamıştı.

Gemide sadece dördü ve Sagat vardı. Kareena, Kwaret'in eski eşinin ölümüyle ilgili belgelerin doldurulmasında kendisine yardımcı olması için geride kalmıştı. Altında Vedeck yasalarına göre, Kane'in mal varlığının belli bir yüzdesini alma hakkı vardı. Kwaret, bu yüzdeyi Kane'in ailesine devrederek onun üzerinde herhangi bir hak iddia edemezlerdi. Bilgi uzak bir yerden gönderilecekti ve Devriye mürettebatın geri kalanını çoktan almıştı. Gemiye geri dönmelerini sağlayacak hiçbir şey olmamalıydı. Kareena.

Alicia da geride kalmış, gücünü toparlamaya başlamış olmasına rağmen Rafalo'dan ayrılmak istememişti. İkisi vurulduklarından beri birbirlerinden ayrılmamışlardı. Mganak onu suçlayamazdı, eğer Wanda yaralanmış olsaydı hiçbir şey onu onun yanından ayıramazdı. Savaşa ne kadar yakın olduğu düşüncesi hâlâ kalbinin hızla çarpmasına neden oluyordu. Kuyruğunu yatıştırıcı bir şekilde okşadı ve kuyruğun bileğini tuttuğunu fark etti.

Ona özür dileyen bir gülümseme verdi. "Yeni evimizi görmeye hazır mısın?"

"Bundan emin misin?" diye sordu usulca. "*The Wanderer*'ı ne kadar sevdiğini biliyorum."

"Hiçbir yere gitmiyor. Bebek doğduktan sonra belki Trevelor'a gidebiliriz diye düşündüm."

"Diğer kadınlarla tanışmak güzel olurdu," diye kabul etti. "Ama ailem olduğu sürece mutluyum."

Onun bileğini tekrar sıktı ve kontrollere geri döndü. Gemi pembe bulutların son katmanına doğru alçaldı ve nihayet aşağıdaki zemini görebildiler.

"Çok güzel," dedi Darla kararsızca. "Tamirciye ihtiyaç duyacak türden bir yere benzemiyor."

Güldü. "Rafalo yapılacak çok iş olduğu konusunda beni temin etti."

İlk planı kurtarma çalışmalarına devam etmekte.

Ancak Rafalo, ailesiyle birlikte bunun zor olacağını belirtmişti. Bunun yerine Mganak'a daha küçük çaplı onarımlara odaklanmasını önermişti. Mganak'ın ihtiyaçlarına ek olarak

Anlaşmaya göre Rafalo'nun yapacak çok işi vardı. Ve eğer daha büyük bir parça üzerinde çalışması gerekirse ya da istasyonunun tesislerine kolaylıkla gidip gelebilecekti. Wanda'yla konuştuktan sonra kabul etmişti. Darla'yı ikna etmek o kadar kolay olmamıştı.

"Çok güzel," diye onayladı Wanda.

Hafifçe inişli çıkışlı tepeler, yeşilden altına ve maviye kadar değişen renklerde bitki yaşamıyla doluydu ve gezegenin Rafalo'nun parkının kaynağı olması gerektiğini fark etti. Tepelerin dibinden kıvrımlı mor bir nehir akıyordu ve küçük bir kasaba görünene kadar onu takip etti.

"Cheelin ileride," diye anons etti ve Darla onun omzunun üzerinden kasabaya bakmaya geldi. Davy bile aletini bırakıp onlara katıldı.

Kasabanın merkezini düzgün bir sokak ağı oluşturuyordu, ancak sokaklar kasaba sınırlarının ötesine doğru uzandıkça ve manzarayı takip etmek yerine. Rafalo, kasabanın kenarındaki daha büyük bir evi devralmaları için onları ayarlamıştı. Daha önce bu evde oturan çiftçi, bir kadının peşinden başka bir köye taşınmıştı. Rafalo, istasyondan ayrılmak istemediğine karar vermeden önce evi ve araziyi ondan satın almıştı.

Rafalo gözleri parlayarak, "Eğer beğenirsen sana çok makul bir fiyata satarım," dedi.

"Eminim . Nesi var bunun?"

"Bir şey değil." Mganak kuşkuyla kaşlarını kaldırıncı Rafalo güldü ve omuz silkti. "Yapısal olarak sağlam ama birkaç yıldır içinde yaşanmamış. Biraz bakıma ihtiyacı olabilir."

El ilanı araziye doğru inerken, Mganak Rafalo'nun meseleyi hafife aldığını fark etti. Beyaz taş inşa edilmiş olan ev, bir zamanlar oldukça etkileyici olmalıydı.

Zaman. Merkezi bir avlunun her iki yanında uzanan bir kanat bir zamanlar bir çeşme varmış. Yapı hâlâ yerinde duruyordu ama havuz yabancı otlarla doluydu. Evin çatısından daha fazla ot fışkırıyor ve dış cephedeki sayısız çatlaktan dışarı çıkıyordu.

"Rafalo çalışmaya ihtiyacı olduğunu söyledi. Ne kadar olduğunu söylemedi." Wanda'ya özür dileyen bir bakış attı ama Wanda'nın ona bakmaması onu şaşırttı.

Hayal kırıklığına uğradım.

"Göründüğü kadar kötü olduğunu sanmıyorum," dedi neşeyle. "Kesinlikle yeterince büyük ve şu pencerelere bakın. Ne kadar yüksek olduklarına bakılırsa, tavanlar da yüksek olmalı."

Evin soluk bir zarafete sahip olduğunu kabul etmek zorundaydı. Ayrıca güzel bir arazide yer alıyordu ve atölyeleri için mükemmel olabilecek birkaç ek bina gördü. O

uçağı avlunun hemen dışındaki bir inişe getirdi ve onu dışarı kaldırdı. Çocuklar aşağı atladılar ve Sagat'ı da yanlarına alarak hemen keşfe çıktılar. Evle ilgili şüphelerine rağmen o kadar mutlu görünüyordlardı ki, Rafalo'yla o mükemmel anlaşmayı yapacağını biliyordu.

Wanda onu hevesle evin içinde çekiştiriyor, pencereleri açıyor ve sevinçle haykırıyordu.

"Haklıymışım. Bakın odalar ne kadar büyük! Ve karo zeminler muhteşem."

"Gerçekten mi?" Tozlu yüzeylere kaşlarını çatarak baktı. "Sadece temizlenmeleri gerekiyor."

Duvarlardaki soyulmuş kâğıtlar söküldü ve pencereler onarıldı. Derin bir iç çekti. En azından geriye kalan birkaç mobilya, büyük ahşap parçalar, kirin altında iyi durumdaydı.

Wanda onun önüne geçmeye çalışıyordu ve yapının temelde sağlam olduğunu fark ettiğinde onu engellemeye çalışmayı bıraktı.

onu. Odadan odaya hevesle dans ediyor, giderken bulduklarını sayıklıyordu. O da onu daha yavaş takip ediyor, yapılması gereken işlerin giderek artan listesine yeni öğeler ekliyordu.

"Mganak!" diye bağırdı aniden ve adam koştu. "Ne oldu?

Neyin var?"

"Hiçbir sorun yok. Ama bu oda yatak odamız için mükemmel değil mi?"

Kalbi hızla çarpmayı bıraktığında etrafına bir göz attı ve kadının haklı olduğuna karar verdi. Sol taraftaki küçük bağlantılı oda bebek için mükemmel olabilirdi ve büyük bir banyo görebiliyordu.

Sağ tarafta umutsuzca onarıma ihtiyacı olan bir oda vardı. Odanın diğer iki tarafında uzun cam kapılar . Bir set, aşırı büyümüş çiçekli sarmaşıklardan oluşan bir çardakla kaplı küçük bir terasa açılıyordu. Diğerleri ise tüm vadiye bakan bir balkona açılıyordu. "Sence buradan yıldızları görebilecek miyiz?"

Wanda balkonda onun yanına gelirken usulca sordu.

"Bulutların arkasını görebilecek miyiz bilmiyorum."

Yerden bakıldığında, çok uzaklarda soluk pembe bir gökyüzü olarak görünüyordlardı. "Ama orada olduklarını bileceğiz."

Aşağıdan kahkahalar duydu ve aşağıya baktığında Darla ile Davy'nin çiçekli otlarla kaplı bir tarlada birbirlerini kovaladıklarını, Sagat'ın da arkalarından sinsice yaklaştığını gördü.

Kuyruğunu Wanda'nın beline dolayarak onu çekti. "Teşekkür ederim, Mishka."

"Ne için?" Ona gülümsedi.

"Bana tüm bunları verdiğin için. Bir ev. Bir aile.

Sevgi." "Bunları bana da veriyorsun."

Ama onlara çok daha fazla ihtiyacı olduğundan ve minnettar olmaktan asla vazgeçmeyeceğinden şüpheleniyordu.

"Wanda," diye seslendi Mganak dört ay sonra evlerine girerken. Yoğun bir dönem geçirmişlerdi ama sıkı çalışmalarının karşılığını almışlardı. Ev eski ihtişamına kavuşturulmuştu ve büyük, açık odalar aileleri için mükemmeldi.

"Yatak odasımdayım."

Bu oda da dramatik bir dönüşüm geçirmişti ama o bunu fark etmemişti bile, tüm dikkati güzel, çıplak Eşim. Doğum tarihi yaklaşmıştı ve vücudu ılık öğleden sonra güneşinde parlayan yemyeşil, olgun kıvrımlara sahipti. Aleti hemen tam ve ağırlı bir ereksiyona geçti.

."

"Ve çok gözlemcisin."

"Neden?" diye hırlayarak ona doğru ilerledi.

"Çocuklar Alicia ile birlikte ve sırtım ağrıyor. Senin dağıtabileceğini umuyordum."

"Emin misin?" diye sordu, içindeki aciliyet hissine rağmen.
horoz.

"Çok eminim." Göğüslerini avuçladı, ağır tümsekler küçük ellerinden taşarak ona uzattı.

İnledi ve onu kollarına alarak yatağa taşıdı. Büyük ahşap çerçeve mükemmel yükseklikteydi ve o

eğilirken hala giyinik olan sikini kızın sıcak, ıslak amına sürttü.

Koyu renkli, şişmiş bir meme ucunu yalamak için aşağı indi. Ucunda bir damla süt boncuklandı ve kız ona doğru bastırırken hevesle emdi.

Kadının daha da ıslandığını hissedebiliyordu ve sabırsızlıkla ereksiyonunu serbest bıraktı. Aletini kıvrımlarının arasından kaydırды ve yumrulu yüzeyin

hassas eti ve klitorisine süründüğünde daha sert bastırıyordu. Adam daha sert emdikçe ve kuyruğu onun dar kanalına doğru ilerledikçe ona karşı eğildi. Onun etrafında çırpındığını hissetti.

onun adını haykırarak geldi.

"Sırtın şimdi nasıl hissediyor?" diye mırıldandı.

"Daha fazlası için hazırım."

Güldü ve ona istediğini verdi.

Düğüm nihayet çözüldüğünde ve adam isteksizce kendini kurtardığında Wanda ona acıklı bir gülümseme verdi. "Tüm bunlar aramızda kalmayana kadar bekleyemeyeceğim."

Kadının eli karnının üzerinde kıvrıldı ve adam elini kendi kapattı. "Benim için hiç fark etmez," dedi. "Bu sadece beni yeniden bir ailenin parçası haline getirdiğinin görünür bir hatırlatıcısı."

"Çok tatlı şeyler söylüyorsun." Gözleri bugünlerde çok kolay gelen yaşlarla doldu. "Seni seviyorum, Mganak."

"Ben de seni seviyorum, Mishka. Şimdi ben temizleyici bir bez getirirken burada bekle."

"Yardım almadan hiçbir yere gitmeyeceğimden eminim. Ya da bir vinç," diye mırıldandı ama yine gülümsüyordu.

Onunla ilgilendikten sonra oturmasına yardım etti, ardından dikkatlice ayağa kaldırmadan önce başına bol bir elbise geçirdi, Alışana kadar kuyruğuyla onu sabitledi. Bir elini sırtına koydu ve yüzünü buruşturdu. "Sırt ağrımı bir süreliğine unutturdun ama intikam için geri döndü."

"Yardımcı olmak için yapabileceğim bir şey var mı?"

"Bu bebeği taşıyamazsan olmaz. Ama belki biraz egzersiz yardımcı olur. Beni bahçede gezdirmek ister misin?"

"Elbette." Çiçekli çardağın altına yerleştirdiği rahat sandalyelerden öteye gidemeyeceklerinden şüpheleniyordu ama onu ağırlamak için elinden geleni yapacaktı. Yerel ebe Barig, bebeğin her an gelebileceği konusunda onları uyarmıştı.

ve onun yanından ayrılmayacaktı.

Sadece üç adım atabilmişlerdi ki kız donup kaldı ve adamın kolunu kavradı.

"Sorun ne-"

Baldırına bir sıvı sıçradı ve aşağı bakınca altında yayılan bir su birikintisi gördü.

"Sanırım suyum geldi."

Sesi tuhaf bir şekilde sakindi ama panik ve suçluluk duygusu bir anda adamın içine işledi. Granthar adına, o ne yapmıştı? Onun tatlı yalvarışlarına asla boyun eğmemeliydi, ne kadar baştan çıkarıcı olursa olsun... Başını iki yana salladı. Şimdi bunun zamanı değildi. suçlama.

"Barig'i aramam lazım. Ve Alicia'dan çocuklara göz kulak olmasını iste.

Ve..."

"Neden önce beni yatağa götürmüyorsun?" diye nazikçe önerdi, sonra tekrar koluna yapıştı, ağır ağır nefes alıyordu. "Bekle!"

Bir kasılma sırasında nefes nefese kalırken ona destek oldu ve sakın kalmak için elinden geleni yaptı.

"Kesinlikle doğum sancısı çektiğimi söyleyebilirim. Belki de bu uzun sürmeyeceği anlamına geliyordur," dedi iyimser bir şekilde, vücudu tekrar gevşediğinde ve adam onu hemen kucağına alıp yatağa taşıdı.

Tyssia'nın sadece asgari düzeyde bir tıbbi tesisi olduğu için evde doğum yapmaya karar verdi. Barig ihtiyacı olan ekipmanları birkaç hafta önce getirmişti. Wanda yerleşir yerleşmez telsizini eline aldı ve onu aradı.

Ebe gelmeden önce Wanda'nın birkaç kasılması daha oldu. geldi, ama başlangıçtaki umutlu ifadesine rağmen, bu hızlı bir doğum değildi. Öğleden sonra akşama doğru ilerliyordu ve sakinliğini korumasına rağmen kadının giderek daha da bitkin düştüğünü görebiliyordu. Bunu gizlemek için elinden geleni yapmasına rağmen sinirleri bozulmuştu.

Ancak kızları nihayet gelmeye karar verdiğiğinde, endişesini unutmuş, mutluluktan havalara uçmuştu.

Dizleri aniden titreyerek yatakta Wanda'nın yanına oturdu ve Barig bebeği ona uzatırken kolunu Wanda'ya doladı. Mükemmeldi, teni annesininki kadar solgundu ve narin kafasında küçük bir tutam kızıl saç vardı.

"O kadar küçük ki," diye nefes aldı. Kuyruğu geçici olarak minik bir parmağa dokundu ve kız şaşırtıcı bir güçle parmağa yapıştı. Bu dokunuşu, sanki elini kalbinin etrafına sarmış gibi kesin bir şekilde hissetti.

Wanda, "Dışarı çıkarken kendini küçük hissetmiyordu," dedi. Kuru bir sesle, ama bebeğin yanağını okşarken gülümsüyordu. "Çok güzel değil mi?"

Barig etrafta dolaşıp temizlik ve şimdi sessizce yatağa yaklaştı. "Onu beslemeye çalışmalısın."

Wanda bebeğin meme ucunu bulmasına yardım ederken, "Ona ne isim vereceğiz?" diye sordu.

"Alice olabilir diye düşünmüştüm.

Ah!" "Sorun ne?" diye sordu.

Ona alaycı bir sırıtişla karşılık verdi. "Yok bir şey. Sadece bu kadar sert baskı yapmasını beklemiyordum. Buna alışacağım."

Alice gözleri dalmadan önce sadece birkaç dakika emdi. yaklaştı. Wanda onu nazikçe uzaklaştırdı ve Wanda şehvet ve şefkatin karışımıyla tek bir süt damlasının mükemmel

pembe meme ucu. Dikkatli bir parmakla yakaladı ve ağzına götürdü. Lezzetliydi.

"Başka bir şeye ihtiyacınız var mı?" Barig sessizce sordu.

"Sadece ailemin geri kalanı," dedi Wanda, gözleri yorgunluktan ağırlaşmış olsa da.

"Tabii ki. Ama sadece kısa bir ziyaret için. Senin ve bebeğin dinlenmeye ihtiyacı var."

Barig kapıyı açtı ve Darla ile Davy yatağa doğru koşmaya başladılar. Darla, Alice'in üzerine titriyordu ama Davy hemen ilgisini kaybetti ve elindeki aleti karıştırmaya başladı. Alicia ve Rafalo çocukların hemen arkasındaydı.

"Kareena sevgilerini gönderdi ama bu gece seni ziyaretçilerle boğmak istemedi. Yarın geleceklerini söyledi," dedi Alicia, eğilip bebeği hayranlıkla seyrederken. "Çok güzel bir kız. Adını ne koymaya karar verdiniz?"

"Alice. Umarım sorun yoktur?"

Alicia bir kez olsun söyleyecek söz bulamamış gibiydi. Alicia'nın ağzı titrerken Rafalo kolunu ona doladı.

"Ben... Beni ağlattığın için seni asla affetmeyeceğim," diye burnunu çekti Alicia, gözyaşlarının arasından gülümseyerek. Wanda'nın yanağını öpmek için eğildi ve bebeğin yumuşak başına bir öpücük daha kondurdu. "Teşekkür ."

Rafalo elini Mganak'ın omzuna koyarak, "Tebrikler," dedi.

Darla ona yaslandı ve Davy geri kuyruğunu ona doladı. Wanda onun yanında sıcak bir ağırlıktı, kızları kollarının arasındaydı, Alicia ve Rafalo ise

diğer tarafta onu çevreliyordu. Yalnız geçirdiği onca zamandan sonra etrafı ailesiyle çevriliydi ve bu kez onu asla kaybetmeyeceğini biliyordu.

Sonsöz

İki yıl sonra.

Kapı Darla'nın arkasından kapanır kapanmaz Mganak, "Bundan hoşlanmadım," diye homurdandı.

Wanda yatıştırıcı bir sesle, "Sadece bir grup arkadaş gösteri izlemeye gidiyor," dedi.

"Erkek 'arkadaşları' da içereceğinden bahsetmemiştiniz." " değil mi?" İfadesini masum tutmak için elinden geleni yaptı, Bunu yapmadığını çok iyi bildiği halde. Umarım Tanik'in grubun arasında olduğunu fark etmemiştir. Bu umut çabucak yok oldu.

"Tanik'in gideceğinden bahsetmediniz."

"Bunun nesi yanlış? Ondan hoşlandığını biliyorum."

". Ama kızıma bakış şeklinden hoşlanmıyorum."

"Ona bir şey olmasına asla izin vermeyeceğini biliyorsun," diye itiraz etti, ne demek istediğini tam olarak bilmesine rağmen. Kimse Tanik'in halkının kader eşlerine inandığından bahsetmemişti ama Tanik'in Darla'da karar kıldığından şüpheleniyordu. Ayrıca Kızlarının da aynı şekilde hissettiğinden şüpheleniyordu ama ikisi de bu konuda bir şey yapmak için çok gençti ve Tanik'a güveniyordu.

"Ayrıca, bir var," diye ekledi.

"Rafalo tarafından mı? O yaşlı onları daha çok sorun." İtirazına rağmen ses tonu sevecendi. Rafalo kurtarma çalışmalarına devam ediyordu ama Tyssia'da daha fazla zaman geçirmeye başlamıştı, şüphesiz Alicia orada olmayı tercih ettiği için.

"Alicia da onlarla birlikte," diye hatırlattı ona. "Onun herhangi bir yanlış davranışı teşvik edeceğini düşünemezsin."

"Hayır, sanırım değil," diye huysuzca kabul etti, hâlâ pencereden dışarıya, çocuk grubuna bakıyordu.

Darla yeni çevresine inanılmaz bir kolaylıkla alışmıştı ve arkadaş edinmekte hiç zorlanmıyordu, ancak yine de Boş zamanlarının çoğunu Mganak ile birlikte çeşitli projelerde çalışarak geçiriyor.

Davy bunu o kadar kolay bulmamıştı, ancak sonunda hepsi için işe yarayan bir rutin bulmuşlardı. Biraz Mganak'la, biraz onunla, biraz da rehberli sosyal etkinliklerde vakit geçirdi. durumlar. Sagat onun sürekli yoldaşydı ve bunalmaya başladığında çocuğu sakinleştirmek için içgüdüsel bir yeteneği vardı. Davy asla diğer çocuklar gibi olamayacaktı ama mutlu olduğu sürece Davy'nin umurunda değildi.

Mganak'a doğru yürürken kolunu ona doladı ve kuyruğunun hemen belini sarmasına bayıldı.

"Alice dışarı çıkmaya başladığında da bu kadar kötü mü olacaksın?" Dehşete düşmüş görünüyordu. "O sadece bir bebek."

"Şimdi. Ama o da büyüyecek, tıpkı Darlanın gibi."

"Bunu yapmasını istemiyorum," diye itiraf etti. "Bu gece o arıtcı üzerinde çalışacaktık."

"Belki yarın gece." Ona sarıldı. Mganak ve Darla arasında özel bir bağ vardı ve alay etmesine rağmen küçük kızının büyüdüğünü düşünmenin onun için zor olduğunu biliyordu. "Ama şu anda benimle sıkışıp kaldın. Ne yapacağız?"

Gözlerini hemen onunkiler gibi geniş ve masum yaptı. tepki olarak ısındı. Kuyruğu kadının belinden aşağı kayarak kalçalarının arasındaki hassas bölgeyi okşadı.

"Peki ya Davy ve Alice?" diye sordu, eli göğsüne düşerken bile.

Göğüs uçları tepki olarak boncuk boncuk oldu ve onun dokunuşuna doğru eğildi. "İkisi de Kareena'yla birlikte. Onlar gelmeden önce iyi bir saatimiz var.

Eve. Sence bu yeterli bir süre mi?"

"Zar zor. Ama elimden gelenin en iyisini yapacağım," diye söz verdi onu kollarının arasına alırken.

Ve en iyisi gerçekten çok iyiydi.

Wanda ön kapının açıldığını ve Kareena'nın onlara seslendiğini duyduğunda yarı uykuluydu.

"Ben giderim," dedi Mganak. "Dinlenmeye ihtiyacın var. Son zamanlarda yorgun görünüyorsun."

Kız cevap veremeden adam gitmişti ama dudaklarında yavaş bir gülümseme . Yorgunluğunun nedenini ona söylemek için sabırsızlanıyordu. Davy koşarak odaya girip yanına zıpladığı sırada, elbisesini başının üzerine geri çekerek yatağın başına yaslandı. Sagat onu takip ederek diğer tarafa atladı ve ağır ağır mırıldanırken başını okşadı.

Davy başını Davy'nin omzuna koyup ona sokuldu ve Davy'nin kalbi eridi. Hâlâ teması başlatan kişi olmayı tercih ediyordu ama sık sık şefkat gösteriyordu.

"Merhaba anne," diye mırıldandı.

"Selam, tatlım. Kareena ile iyi vakit geçirdin mi?"

"Kwaret ile baduka oynadım." Kaşlarını çattı. "Yeni bir stratejisi vardı."

"Doğru karşı hamleyi bulacağından eminim," dedi Mganak kapı aralığından. Alice onun kollarında kıvrılmıştı, gözleri ağırlaşmıştı. uykulu bir şekilde başparmağını emdi. "Sanırım bu ufaklık yatmaya hazır. Ben akşam yemeğine başlayacağım."

Gözlerini devirdi. Yemekleri *o kadar* da kötü olmamasına rağmen genellikle yemeklerini hazırlamakta ısrar ederdi. "Yardım edebilirim."

"Hayır," dedi Davy kararlı bir şekilde, kendini serbest bırakırken. "Yapmalısın..." Tekrar kaşlarını çattı, sonra karnını dürttü. "Şişmanlıyorsun."

"Annen bu mükemmel," dedi Mganak Ama bakışlarının önce karnında, sonra da göğüslerinde gezindiğini gördü. Daha önce ne kadar duyarlı oldukları hakkında yorum yapmıştı ve şimdi bunu hatırladığını biliyordu. O zaman Sonunda yüzüne ulaştığında gülümsemesini gizleyemedi ve adamın aydınlandığını gördü. "Mishka?"

"Bekleyip tüm aileye birlikte söyleyecektim ama evet, bir bebeğimiz olacak!"

Bir yıl önce Alice'i sütten kestikten sonra, başka bir çocuk sahibi olmayı tartışmışlardı ama hiçbir şey olmamıştı. Biraz hayal kırıklığına uğramış olsa da, zaten harika bir aileleri vardı ve bunu aklından çıkarmıştı. İlk başlarda Alice'e karşı bir şeyler hissettiğini fark etmemişti bile.

daha yorgun ve kıyafetleri daha dar görünüyordu ama sonunda ışık doğmuştu. Barig o sabah bunu doğrulamıştı.

Mganak hâlâ kapıda duruyordu, yüzü şok içindeydi. "Emin misin?"

"Eminim." Onun da aynı şekilde heyecanlanacağını düşünmüştü ama hâlâ kıpırdamamıştı. "Mutlu değil misin?"

"Mutlu musun?" Odayı iki adımda geçti, onu ve Davy'yi diğer koluna aldı, kuyruğu hepsini sardı. "Ben asla çok kutsanmış olduğumu düşündüm."

Davy kıpırdanarak kurtuldu. Kapıya doğru yönelirken, "Oğlan olsun," dedi.

Mganak eğilip Wanda'yı öperken Alice mutlulukla mırıldandı, ağzı saygılıydı. "Seni seviyorum, Mishka."

"Ben de seni seviyorum."

O gecenin ilerleyen saatlerinde Mganak kapının kapandığını duydu ve

yataktan kayarak çıktı. Wanda uykuya dalmıştı ama kızları eve gelene kadar rahatlayamazdı. Darla'yı oturma odasında dolaşırken buldu, yüzünde düşünceli bir ifade vardı.

"Merhaba tatlım. İyi vakit geçirdin mi?"

"Harika vakit geçirdim." Gülümsedi ve ona sarıldı ama hâlâ dikkati dağınık görünüyordu.

"Bir sorun mu var?"

"Hayır. Sadece düşünüyordum. Annem nerede?"

"Uyuyor. Geceyi erken geçirmeye karar verdi."

Kızın ona bakışı fazlasıyla bilgi doluydu ama neyse ki kız onu sorgulamadı.

"Yatmadan önce Davy ve Alice'i kontrol edeceğim."

"Darla, bir sorun olmadığına emin misin? Bana her şeyi anlatabileceğini biliyorsun."

"Biliyorum." Ona çabucak sarıldı. "Sadece biraz daha düşünmem gerekiyor."

", tatlım."

Yüzü nihayet her zamanki neşeli ifadesine kavuştu. "Ve yarın gece arıtıcı üzerinde çalışabiliriz, değil mi?"

"Tabii ki."

"Harika. İyi geceler baba. Seni seviyorum." "Ben de seni seviyorum, Darla."

Ona bir kez daha sarıldı ve gözden kayboldu. Kilitleri kontrol etti ve diğer çocukların huzur içinde uyuduğundan emin oldu, Sonra arkadaşının yanına döndü ve sessizce yatağa girdi. "Şimdi daha iyi hissediyor musun?"

Wanda mırıldandı. "Uyuduğunu sanıyordum."

"Tam olarak değil." Ona gülümsedi, gözleri sıcak ve sevgi doluydu. "Ona söyledin mi?"

"Hayır. Ona haberi senin vermek isteyeceğini düşünmüştüm. Bize katılmalıydın."

"Ona yarın söyleyebiliriz. Bu gece ikinizi biraz yalnız bırakmayı düşündüm. Onun hâlâ senin küçük kızın olduğunu görmek gerekiyordu."

İç çekmesine engel olamadı. "Korkarım çok uzun sürmeyecek."

". Ama o her zaman bizim kızımız olacak."

"Nasıl oldu da böyle bilge bir eşe sahip olacak kadar şanslı oldum?"

"Başkalarının atmaya razı olduğu şeyleri kurtararak." Kadın onu öpmek için aşağı çekti, o da mutlulukla kuyruğunu kıvrarak karnının üzerinde korumacı bir şekilde. Ailesi evdeydi ve dünyada her şey .

Yazarların Notu

Uzaylı Savaşçı için Bir Aileyi okuduğunuz için teşekkür ederiz!

Wanda ve Mganak'ın hikayesini yazmaktan gerçekten keyif aldık. Onlar gibi

Tatlı ve ateşli bir romantizm filizlenirken, aynı zamanda yeni aile dinamiklerini de keşfettik: gençler, sevecen ama tekme atan büyükanne büyükbabalar ve tamamen kabul edilen ve şiddetle sevilen özel bir çocuk. Oh! Hadi

Sevgi dolu ve vahşi 'kürklü amcamızı' da unutmayalım çünkü kürklü aile üyeleri en iyileridir!

Her zaman olduğu gibi, bu organizasyona katılan herkese teşekkür etmek istiyoruz.

Uzaylı serisi tarafından değerli...

Muhteşem okuyucularımıza: Bu seriye olan sevginiz ve desteğiniz için inanılmaz derecede minnettarız. Sonunda değerli insan eşlerini bulan sevgi dolu uzaylı savaşçıların hikayelerini (hehe) anlatırken bize katıldığınız için teşekkür ederiz.

Harika beta okuyucularımıza: Janet S., Nancy V. ve Kitty S.: Harika hikayeler anlatmamıza yardımcı oldunuz. Zaman ayırdığınız ve geri bildirimleriniz için çok teşekkür ederiz. Siz bayanlar harikasınız!

Muhteşem kapak tasarımcılarımız Naomi Lucas ve Cameron Kamenicky'ye: Kapak üstüne kapak, ikiniz de bizi şaşırtmaktan asla vazgeçmiyorsunuz.

Mganak ve Bebek Alice, parlak yeteneğiniz ve yaratıcılığınız sayesinde çok güzel bir şekilde hayat buldular.

Sevgili ailelerimize: Sevginiz ve desteğiniz bizim temel dayanağımızdır.

Tıpkı Cire savaşçılarımız gibi, her birinize çok değer veriyoruz.

Kitabımızı okuduğunuz için tekrar çok minnettarız! Amazon'da dürüst bir yorum bırakırsanız bizim için dünyalara bedel olur.

Yorumlar diğer okuyucuların beğenecekleri kitapları bulmalarına yardımcı olur, bu da yazarlara yardımcı olur!

En iyi
dileklerle,
Honey & Bex

* * *

Yayın tarihleri de dahil olmak üzere en son haberlerden haberdar olmak istiyorsanız lütfen haber bültenlerimize kaydolun!

[Honeynin bültenine kaydolun! Bex'in bültenine kaydolun!](#)

Diğer Başlıklar

Uzaylı [Anne ve Uzaylı Savaşçı](#)
Taraından Değer [Verilen](#)
[Savaşçı Uzaylı Savaşçının](#)
[KızıUzaylı için Bir Oğul](#)

Kozmik Peri Masalları

Bex McLynn tarafından yazılan [Çirkin Dukeling](#)
[Jackie ve Dev](#) yazan Honey [Phillips](#)

Honey Phillips tarafından yazılan kitaplar

Uzaylı Kaçırma Serisi

[Anna ve Uzaylı Beth ve](#)
[Barbar Cam ve Fatih](#)
[Deb ve İblis Ella ve](#)
[İmparator Faith ve](#)
[Savaşçı Greta ve](#)
[Gargoyle ve Hanna](#)
[Hitman Izzie ve Buz](#)
[Canavarı](#)
[Joan ve Juggernaut](#)

Uzaylı İstilasası Serisi

[Uzaylı Seçimi](#)
[Uzaylı Fethi](#)
[Uzaylı Uzaylı](#)
[Mahkum](#)
[Damızlık](#)
[İttifakı Umudu](#)

Mars'ta Cyborglar

[High Plains Cyborg](#)

[İyi, Kötü ve Cyborg Bir Avuç Cyborg](#)

[Birkaç Cyborg Daha](#)

[Muhteşem Cyborg](#)

[Kanun Kaçağı Cyborg](#)

Bağımsız

[Krampus ve Kocakarı: Bir Bilimkurgu Uzaylı Savaşçı Tatil Romantizmi](#)

Bex McLynn tarafından yazılan kitaplar

Hanımefendiler Serisi

[Sarda](#)

[Thanemonger Bane](#)

Bağımsız

[Rein: Bir Tidefall Romanı](#)

